

د افغانستان اسلامي جمهوریت

د لویو زده کړو وزارت

کند هارپوهنتون

ژورنالیزم پوهنځی

ژورنالیزم حقوق او اخلاق

لومړۍ برخه

استاد پوهنځي عبدالقدير جلالی

۱۳۹۵

کال :

کورس بالیسی و مفردات آن Standard format for Course Syllabus

توضیحات: Description				موضوع (Item):
د مضمون اهمیت او ضرورت: د ژورنالیزم حقوق او اخلاق د ژورنالیزم اساس دي، نوموړي مضمون د هیواد او نړۍ په یو شمیر پوهنتونونو کې تدریس کیږي، نو له همدې کبله د ژورنالیزم اساس او بنسټ بلل کیږي. نوموړي مضمون په لوستلو سره محصلان کولای شي چې د ژورنالیزم په ډگر کې حقوقي او اخلاقي برخې هم وپیژني او په خپل ژوند کې دهغي څخه استفاده وکړي په پخوا وختونو کې به هر چا یوه خبر، رپوټ، مرکه کوله مگر په دې نه پوهیده چې زه دکومو معلوماتو ته لاس رسي پیدا کولای شم او کوم معلومات خپاره کړم او کوم معلومات دخپریدو وړ نه دي او باید دهغي معلوماتو له خپرو لو څخه ډه ډه وکړم مگر اوس ددغه ستونزې د هواري په موخه د ژورنالیزم په ډگر کې یو لړ حقوقي او اخلاقي اصولي ذکر شوي دي چې د سرغړونې په صورت کې یو کس تر پوښتنو او گروینګونو لاندې راتلای شي.				عنوان یا مضمون (Title): د ژورنالیزم حقوق او اخلاق
مجموعه (Total)	نظري (Theoretic)	عملي (Practical)	۴ کريدت در هفته	د کريدتو نو تعداد (Credits and no. of hour):
۶۴	۴۰	۲۴		
کال ۱۳۹۵ اول سمستر				تدریسی کال او سمستر (Offering year and)

	:semester
اهداف درزمينه ي دانش: محصلان د يو سمستر په جريان کې د ژورناليزم د حقوقو او اخلاقو د مضمون سره اشنايي پيدا کوي د ژورناليزم د مسلک حقوقي او اخلاقي برخي په پوره مانا زده کولاي شي ، همدارنگه د يو سمستر په جريان کې دغه مطالب زده کولاي شي . چې حقوق څه ته وايي قانون څه ته وايي کوم مطالب بايد نشر شي او کوم مطالب نشر جرم دي او همدارنگه کولاي شي چې دوي وپوهيږي چې ديو خپروني د ثبت په وخت کې د کومو حقوقي لارو څخه کارواخلو په نوموړي مضمون کې حقوقي برخي ، قانون بيلابيل ډولونه ، اخلاقي حقونه ، داخلاقو او حقوقو ترمنځ توپير ، مطبوعاتي حقونه ، درسنيو د تاسيسولو حقوقي لاري ، جرمونه ، مطبوعاتي جرمونه او داسې نور مهم موضوعات پکښې راټول کړاي شويدي . اهداف درزمينه ي مهارت ها: د دغه مضمون په تدريس سره به د شاگردانو مهارتونه لوړشوي وي اوو به کولاي شي چې د عمل په ډگر کې خپلي ستونزي حل کړي . اهداف درزمينه اخلاق و سلوک: د ژورناليزم د حقوقو او اخلاقو مضمون اصلي موخه د د ژورناليزم د مسلک د حقوقي او اخلاقي برخي سره سره اشنا کيدل دي او د جرمونو په اړه معلوماتو حاصلول دي ، همدارنگه داخلاقي او حقوقي برخو سره د محصل اشنايي په راتلونکي کې د يو تکړه او باتجربه ژورناليست شاهدان وو .	اهداف (Aim)
د دغه مضمون د تدريس له لاري به وکولاي شي څنگه به د ژورناليزم د حقوق او اخلاقو څخه استفاده وکړي او هم ورته معلوم شي چې د حقوقو او	د دې زده کړې څخه به يې نتايج څه شي وي (Key Learnin :Outcomes):

اخلاقو په مراعاتو لوسره به په ټولنه کې څو مره تفاوت راغلي دي او ټولنه به د پرمختګ يو بل پړاوته داخله شوي وي .	
پوهيالي عبدالقدير " جلالي " ۰۷۹۳۲۰۴۸۹۵ وييلاک : jalali2016.wordpress.com	دمضمون اړوند استاد Staff Academi) : (Responsible
مفردات مضمون: د ژورناليزم حقوق او اخلاق لومړي اونۍ ۱: قانون ۲: د قانون بېلابېل ډولونه ۳: د تړون (قراردادونو) قانون ۴: د مالکيت قانون دوهمه اونۍ ۵: د ترسټ قانون ۶: د تورې قانون ۷: د جزا قانون ۸: اساسي قانون درېيمه اونۍ ۹: حقوق ۱۰: د حقوقو تعريفونه ۱۱: د حقوقو نظريې	مفردات (Syllabus):

۱۲: داخلاقو او حقوقو ترمنځ توپیر

۱۳: دمطبوعاتو حقوق

۱۴: لومړي حقوقي نظامونه

۱۵: دپېشکیري نظام

څلورمه اونۍ

۱۶: تنبهي نظام

۱۷: درسنيو دتاسيسولو حقوقي لارې

۱۸: داعلام نامې طريقه

۱۹- دنوم ثبتونې طريقه

۲۰- مختلطه طريقه

۲۱: دوراندي اجازې اخيستلو طريقه

۲۲: امتيازخاوند

۲۲: مسوول مدير

پنځمه اونۍ

۲۳: جرم څه ته وايي؟ دجرم پېژندنه

۲۴: ژورنالستيکي ذمه واری :

۲۵: دجرمونو په کنترولولوکې ژورناليزم په زړه پورې ونډه اخيستلاي شي

شپږمه اونۍ

۲۶ په جرم کې لاندې درې عناصردبحث وړدي

۲۷ دجرايموډولونه دعمومي مصالحولنه مخې

اوومه اونۍ

۲۸ دجرايموطبقه بندي دقانوني عنصرله حيثه: دقانوني عنصرله

مخې ټول جرايم په لاندې ډول ویشل شوي دي:

اتمۀ اونۍ

۲۹: مطبوعاتي جرم

۳۰: مطبوعاتي جرم ځانګړتيا وې

نهمۀ اونۍ

۳۱: دجرم او تخلف دجزا سيستم

۳۲: دمطبوعاتي جزا په اړه دري نظريې وجود لري

لسمۀ اونۍ

۳۳: درسنيو او مطبوعاتي جرمونو په اړه دجزا دقانون مادې

۳۴: دجزا په قانون کې دعلي وسايلو تعريف

يوولسمۀ اونۍ

۳۵: ځيني قانوني اصطلاحات

۳۶: په افغانستان کې درسنيو دتاسيسولو شرايط

دولسمۀ اونۍ

۳۷ : درسنيو دتاسيس لارې چارې

۳۸: دامتياز خاوند شرطونه

ديارلسمه اونى ۳۹: دامتيازخاوندان دلاندي شرايطو درلودونكي دي ۴۰ اخلاق ۴۱ داخلاقوموخه: خوارلسمه اونى ۴۲ په ژورناليزم كېنې دمسلكي اخلاقونړيوال اصول ۴۲ دورخپانه ليكونكي مسلكي شرافت ۴۳ اخلاق په ټولنيزواړپكوځي ۴۴ دڅېړنې اخلاق ۴۵ د څېړنې ارزښت څومره دى پنځلسمه اونى ۴۶ د حقايقو د شننې او رپوټ چمتو كولو آرونه ۴۷ اعلان او اخلاق ۴۸ د انځور خبريالۍ اخلاق: شپاړلسمه اونى په ټول مضمون باندې يوه لنډ كتنه او د شاگردانو پوښتنو ته ځوابونه ويل	
ددې مضمون څخه مخكې نشته وروسته شته	مضامين مربوطه قبلي (Pre-requisite):
راډيويي پروگرامونو توليد ، ژورناليزم اساسات	مضامين مربوطه و ارتباط با ديگر مضامين (Related (Courses):
لكچرڅخه استفاده ،گروپي كار ، سوال او جواب، شفاهي ، عملي	روش تدريس اين مضمون (Teaching and Learning)

	: (methods)
دهرمحصل لپاره کمپیوتر ضروري دي ترڅو وتوانېږي دمضمون اړوند سمينارونه جوړ کړي .	ضرورت ياد گيري کمپیوتر (Computer Knowledge):
مآخذ (Reference): ۱- اديب همایون، ژباړن، احمدزی، امیرجان وحید، <u>پلټونکې خبریالې</u>، خپرونکی، دانش خپرندویه ټولنه پېښور، ۱۳۸۷ ل . ۲- باختري، منیژه، <u>اخلاق و حقوق در ژورنالیزم</u>، خپرونکی، ناصر هوتکي، کابل، ۱۳۸۶ لمريز. ۳- تنی، اسدالله، د شیخ زاید پوهنتون د ژورنالیزم پوهنځي څخه <u>درسي ليکچرنوټ</u> . ۴- ثاقب ریاض، ژباړن، سهار، نذیراحمد، <u>نوي خبریالې</u>، خپرونکی، میوند خپرندویه ټولنه، پېښور، ۱۳۸۶ ل . ۵- د افغانستان <u>اساسي قانون</u>، ۲۴ ماده . ۶- د ټولنیزو رسنیو قانون، <u>رسمي جریده فوق العاده گڼه</u>، ۱۳۸۴ ل، پرله پسې ۸۷۱ گڼه . ۷- دمجلې اداره، <u>د افغانستان د خبریالانو اخلاقي اصول</u>، مینه (مجله)، خپلواکه کلتوري او هنري خپرونه، اوم کال څلورمه گڼه، پرله پسې ۳۴ گڼه، ۱۳۸۷ ل . ۸- ستانکزی، پوهندوی نصرالله، <u>د حقوقو بنسټونه</u>، خپرونکی، سالنګ کتاب خپرونکی، ۱۳۷۹ لمريز . ۹- ستانکزی، پوهندوی نصرالله، <u>د حقوقو ویشنه</u>، خپرونکی، سالنګ کتاب خپرونکی، کابل، ۱۳۸۷ ل . ۱۰- شاهد، ایس ایم، ژباړن، سهار، نظیر احمد، <u>رسنیزه څېړنه</u>، خپرونکی، د ختیځې سیمې د لیکوالو او ژورنالیستانو خپلواکه ټولنه، ۱۳۸۷ ل . ۱۱- شکرخوا، ډاکټریونس، ژباړن، شینواری، محمد آصف، <u>څېړ</u>، دانش	Course درسي منابع) Materials and (References)

خپرندويه ټولنه، پېښور، ۱۳۸۵ ل. ۱۲- کاتوزيان، ډاکټر ناصر، <u>مطالعه علم حقوق ومطالعه در نظام حقوقی ایران</u>، خپرونکی، شرکت سهامی انتشار، چاپخانه حیدري، ۱۳۸۳ ل. ۱۳- لنگرودي، ډاکټر محمدجعفر جعفري، <u>مقدمه علم حقوق</u>، خپرونکی، کتابخانه گنج دانش، ۱۳۸۴ ل. ۱۴- مموزی، عرب شاه، <u>ژورنالستي اخلاق</u>، آواز (مجله)، د افغانستان د ملي راډيوتلويزيون له خپرونو څخه، خپرونکی، مطبعه آزادي، ۱۳۸۷ ل. ۱۵- مدني، ډاکټر سيد جلال الدين، <u>حقوق اساسي و نهادهای سياسي جمهوري اسلامي ایران</u>، خپرونکی، چاپخانه علامه طباطبائي، ۱۳۷۰ ل. ۱۶- هاله، پوهاند حبيب الرحمن، ژباړن، امانی، استاد امان الله، د ژباړنې اصول، خاور خپرندويه ټولنه، ۱۳۸۷ ل. http://www.article19.org/pdfs/standards/righttoknow/pdf -۱۷ www.wipo.int/new/en/links/addresses/ip/index.htm	
صنفي فعاليت او حاضري (10%)، کارخانگي (5%)، عملي کار (5%) امتحان منځني ازموینه (20%) فاينل امتحان (60%)	دارزيايي طريقه (Evaluation Method(s):
۱: محصل بايد په صنف کي حاضروي ۲: محصل بايد په تدريس کي فعاله ونډه ولري ۳: محصل بايد ټول درسي مواد له ځان سره ولري ۴: محصل بايد راتلونکي درس کتلي وي ۵: ټولگي ته بايد په خپل وخت حاضروي، او د محصل اړوند ټول اخلاق په ځان کي ولري ۶: ورځني عملي کارونه په منظم ډول ترسره کړي	د محصل مکلفيتونه

۱: په خپل وخت صنف ته تلل ۲: صنف ته دپوره اماده گي سره تگ ۳: دمحصلينو سره عملي کار کول ۴: دمحصلينو ته درسي مواد برابرول ۵: کورني دندي کتل ۷: ازموييني په ټاکلي وخت اخیستل ۸: په ټاکلي وخت دنمر و اعلانول ۹: محصلين دتدريس لپاره هڅول				
استاد مکلفیتونه				
درسي تقسيم او قات (Time Distribution): لکچر (Lecture): 60 % تمرین (Tutorials/exercises): 20 % مشخصه موضوع مطالعه کول (Case study): 10 % کارخانگي يا مطالعه (Home study): 10 %				
مضمون ارتباط دديپارتمنت له Relationship of this Course to Program Learning Outcome: اهدافوسره)				
زیات Extensive	هیچ None	ډیر لږ Some	متوسط Moderate	مهارتونو زده کولا Skills/knowledge
				د حقوقو او خلاقو مضمون پیژندنه

				راډيو اږوند معلومات
				قانون
				حقوق
				جرمونه
				رسنيو دتاسيسولو لاري
				مطبوعاتې جرمونه
				ملاحظات Remarks

نوموړې کورس پالیسي دڅانګې () ګڼه پروتوکول ۱۱۳۹۵ \ \ ثبت او تایید دي

دژورنالیزم دڅانګې آمر

پوهیالي عبدالوهاب رحيمي

قانون

ددهخدا په فرهنگ کې قانون داصل په معنی راغلی دی او ځینې لغت پیژندونکي په دی باوردی چې قانون په اصل کې عربي کلمه نه ده بلکې دکانون معربه بڼه ده چې په عربي ژبه کې دبنیاد او قاعدې په معنا کارول کیږي. همداراز په اصل کې دکانون کلمه په لرغونی یونان کې دقاعدې او دستور په مانا کارول کېده او هغه مهال کلیسایي حقوق په دې نوم پیژندل کیدل .

دکانون کلمه دخط کش او چوکاټ په معنا سره هم کارول شوې ده . دژوند په هره دوره کې قانون دانسانانو لپاره یو بنسټیز ضرورت او اړتیا بلل شوې دقانون په نشتوالی کې دټولنیز ژوند نظم خرابیږي او په دغه ډول ټولنو کې بې عدالتی او ظلم دعدالت او حق ځای نیسي .

انسان یو ټولنیز مو جود دی او دځاوریني نړۍ دغه مو جود په ټولنه کې دژوند کولو لپاره ناچاره دی ترڅو دیو لړ قواعدو او مقرراتو څخه پیروی وکړي او دټولنیز ژوند نظم مختل نه کړي .

او داجتماعي کیدو ارزښت په دې کې وي چې دانسانانو ترمنځ خپل منځي همکاري رامنځته کوي او کله ناکله دتعارض ، اختلاف او منازعې لامل هم ګرځي ، چې په پایله کې دافرادو ګټې دځینو نورو افرادو دحقوقواو ګټو مانع ګرځي چې په دغه صورت کې

قانون د حقوقو څرنګوالی څیړي او هغه ستونزې چې د افرادو د استحکاک په نتیجه کې رامنځته کیږي ، د وضعه شوي قانون په چوکاټ کې وڅیړي .

قانون د مقننې قوې له خوا وضعه کیږي او د یوې ډلې خلکو لپاره حقوق تعینوي پرته لدې چې د طرفینو اراده پکښې شامله وي لکه د میراث او داسې نور قوانین .

قانون پوهان د قانون کلمه داسې تعریفوي :

قانون له هغه کلی اصل څخه عبارت دي چې د ټولنیزو اړیکو د تنظیم په موخه د ټولنې د افرادو او واکمن هیت له خوا منل شوې او اجرائیوي ضمانت هم ورته وجود ولري .

د قانون بېلابېل ډولونه

قانون د قواعدو ټولګه ده چې د یوې صلاحیته ارګان له خوا نافذ شوی وي. سیاست ، اقتصاد او ټولنه د دغو قواعدو پر بنسټ د بېلابېلو لارو څخه تنظیمیږي او همدارنګه قانون د یو لومړني ټولنېز منځګړي په توګه د خلکو تر منځ اړیکې څاري. حقوق او قانون د برابري ، انصاف او عدالت په باب ډیر ارزښتمند او پیچلي مسائل تر څیړنې لاندې نیسي. ارسطو د یونان فیلسوف د میلاد نه ۳۵۰ کاله وړاندې لیکلی دي : " د قانون حاکمیت له انفرادي حاکمیت څخه غوره دي "

قانوني سیستمونه حقوق او مسئولیتونه په بېلابېلو بنوړو بڼه کوي. د مدني حقوقو او کامن لا (Common Law) سیستمونو تر منځ عمومي توپیر دادي چې مدني حقوق خپل قوانین د دینوي حال دا چې د کامن لا په سیستم کې په یوه ځانګړي محکمه کې د قاضیانو په لاس جوړ شوی قوانین تطبیقېږي چې کیدای شي دا قوانین په نورو محکمو کې د تطبیق وړ نه وي. په حقوقي ، فلسفي ، اقتصادي او یا د ټولنپوهنې په تحلیلونو کې قوانین د علمي څیړنو لپاره یوه ډیره بډایه سرچینه ده. په یوه ولسواکي کې د قانون ایجاد او تفسیر مرکزي بنسټونه د دولت دري بنسټیز قواوي دي: د بي پري قضا ،

منتخب پارلمان او داسي اجرائيه اداره چې د حساب ورکولو وړتيا ولري. د قانون د نافذولو او وگړو ته د عامه خدماتو ورسولو لپاره په دولتي بيوروکراسۍ کې د اردو او پوليسو ونډه د پام وړ ده پداسي حال کې چې د دولت دغه بنسټيز ارگانونه د قانون پواسطه منځ ته راغلي او سره تړلي دي. ، د قانون خپلواکه کار پوهه اداره او مدني ټولني د قانون پرمختگ تر څارنې لاندې نيسي.

د تړون (قراردادونو) قانون (Contract Law): د بس د يو ټکټ څخه نيولې د سوداگري د ډيرو لويو او پيچلو اړيکو او راکړو ورکړو پورې د څارنې دنده پرغاړه لري.

د مالکيت قانون (Property Law): پدې قانون کې وگړو ته د ملکيتونو د انتقال په اړه حقوق او مسئوليتونه ورپېژندل کيږي.

د ترسټ قانون (Trust Law): د هغو شتمنيو لپاره چې په پانگه اچونه کې کارول کيږي، قوانين وړاندې کوي او مالي امنيت هم ترغور لاندې نيسي .

د تورټ قانون (Tort Law): که چېرې د يو کس حقوقو او ملکيت ته زيان ورسېږي، او دغه زيان جرم وگڼل شي، د ضرر د جبران لپاره قوانين وړاندې کيږي.

د جزا قانون (Criminal Law): د مجرم د محاکمه کولو لپاره لارې چارې بيانوي.

اساسي قانون (Constitutional Law): د قانون د جوړولو لپاره يوه سرچينه ، د بشري حقوقو د خوندي کولو او د خلکو د استازو د ټاکلو لپاره يو لارښود دي.

د ادارې قانون (Administrative Law): د حکومتي ادارو پر پرېکړو د څارنې قوانين وړاندې کوي.

نړيوال قانون (International Law): د خپلواکو هيوادونو ترمنځ اړيکې او راشه درشه تنظيموي چې پدې کې سوداگري، د چاپيريال ساتنې په هکله قوانين ، نظامي خوځښتونه او داسې نور شامل دي.

حقوق

د بشري ژوندانه د ودې لپاره د ځيني داسې شرطونو شتون اړين دی چې له مخې يې يو سړی د بل چا په خصوصي چارو کې بې ځايه مداخله و نشي کړی. دا حق نه يوه سړی ته ورکول کېدی شي او نه هم کومې ادارې يا دولت ته ، په بله مانا هر يو سړی بايد په خپلو شخصي چارو کې پوره ازادي ولري او هغه ته بايد ددې ازادۍ ضمانت ورکړ شي. د شخصي ازادۍ لپاره چې د کومو شرطونو شتوالی اړين دی هغوی ته حقوق وايي. حقوقو ته يواځې هغه مهال په سمه توګه حقوق ويل کېدی شي چې څوک د دغو حقوقو د پايمالولو اجازه ونه لري. ښکاره خبره ده چې دا ډول ضمانت حکومت ورکولی شي. په دې ډول حقوق د شخصي ژوندانه د خپلواکۍ او د هغه د ودې هغه اساسي شرطونه دي چې حکومت يې هم مني او هم د هغوی د بقا او سلامتۍ بشپړ ضمانت ورکوي

حقوق د حق جمع ده چې په پښتو ژبه کې دور ، روا او دباطل ضد په معنا سره راغلي .

حقوق ديولړ کلی او لازمی قواعدو ټولګه ده ، چې موجوديت يې دټولنيز نظم دايجادولوله پاره اړين بريښي ، چې دغه قواعد ددولت او حاکمې قانوني قوې له خوا اجرا کيږي

دحقوقوتعريفونه :-

د دنيا مختلفو پوهانو د حقوقو مختلف تعريفونه کړي دي چې يو يو يې په لاندې ډول بيانوو.

۱- ها ليند: له حق څخه مراد د يو چا هغه صلاحيت دی چې له مخې يې هم د ټولنې رايه او طاقت د نورو کره وړه قابو کړي.

۲- لاسکي: حقوق د ټولنيز ژوندانه هغه شرايط دي چې له هغوی څخه پرته د ټولنې وګړي د خپل شخصيت ښه اظهار نشي کولی.

۳- ولې: حق د خپلواکۍ معقوله دعوه ده چې پر مټ يې يو څه کيدلی شي

۴- ټي ايچ ګرين

حق داسې اعتبار دی چې د عامه ګټو لپاره اړين ګڼل کېږي

باب هاوس: حقوق هغه دي چې موږ يې هيله له نورو څخه کوو او نور يې له موږ څخه توقع لري

5. ټول: رېښتيني حقونه د ټولنيز ښه والي لازمي شرطونه دي

د حقوقو نظريې (Theories of Rights):-

د حقوقو په اړه چې کومې مختلفې نظريې وړاندې شوې دي په هغو کې د نورو نظرونو په ډول اختلافي او ارتقايي کار په مخ کې راځي. ځکه چې د مختلفو سياسي نظرونو او د هغوی د خنډونو په سوب د ازادۍ تصور په مختلفو ډولونو انځور شوی دی. په اروپا کې چې د حقوقو کوم تصور دی هغه تصور په کمونيستي هيوادونو کې نشته. په ولسواکۍ کې د حقونو په اړه شته نظريات په آمریت کې نه لیدل کېږي. ددغه اختلافونو په سوب عالمان هم د حقوقو په اړه مختلفې رایې لري چې په لنډ ډول یې وړاندې کوو

د فطري حقونو نظريه :-

فطري حقوق د حقوقو په نظرياتو کې لومړۍ درجه لري. له دې نظريې سره سم بشري حقوق پر فطري قانون باندې مبني گڼل شوي دي. د اتلسمې او نولسمې عيسوي پېړۍ ځيني مفکرين او د شلمې پېړۍ ډېری سياسي مولفينو د شخصي خپلواکيو د خوندي کولو د فطري حقوقو ملاتړ وکړ. د هغوی په وينا بشر خپل ټول حقونه د خپلې زوکړې پر مهال له ځانه سره راوړي. که دولت هغه مني اوکه نه، د هغوی ارزښت نه اغېزمن کېږي. د فرانسوي پوه بوډن د ټولواکۍ په تصور کې د اېهام ستر سوب دا و چې په فکري ډول د ټولواک د مطلق العنانيت په منلو سربېره یې د هغه په واک باندې د فطري حقونو، د ژوند حق، د جايداد حق او د خپلواکۍ په حق باندې بنديزونه و لگول. د هغه په آند فطري حقوق د کورنۍ د ژوند له پيل سره سم وپنځېدل. سياسي مفکر لاک هم د حکومت د کار د محدودولو لپاره د طبعي حقونو نظريه وکاروله. نوموړی د فطري حقونو په لوړوالي دومره قايل دی چې د فطري حقونو ساتنه د دولت د تخليق يو کار فرما عمل گڼي. د لاک نظريات د بشر د حقونو په منشور او د امريکا په اساسي قانون کې بنسټيز حيثيت لري. دغې نظريې د بشر د حقونو په نوې اساسي نظريه کې ډېر ستر رول ولوباوه.

۲-: اخلاقي حقونه

د اخلاقي حقوقو نظريه د حقوقو له پخوانيو نظرياتو څخه يوه ده. ددې نظريې له مخې حقوق اکثراً په مروجو ي. ددې د پلي کولو لپاره د مکافاتو او مجازاتو لپاره کومه قوه نه وي بلکه عامه رایې يې ټولنيزو اقدارو باندې ولاړ و

خپله پلي کوي. دا حقونه هر ځای شته لیکن کوم قوانین چې د حقونو د قوانینو برخه نه وي هغه یواځې د ژبې حیثیت لري نه د قانون. دا حقوق د فطري قانون برخه هم دي

۳-د تابعیت حقونه: دا هغه حقوق دي چې د اتباعو له مراعاتو سره اړیکې لري او دولت یې په خپله اتباعو ته ورکوي او مني یې او د هغوی د حقونو ساتنه کوي. د مفکرینو په آند دولت د دغو حقوقو په اړه دوه ډوله قوانین پلي کوي: ۱- خصوصي قانون ۲- عوامي قانون ارنیست بارکر د تابعیت د حقوقو په هکله وایي چې دا هغه حقوق دي چې له فطري کړو وړو سره اړیکې لري او له غیر قانوني قید و بند څخه ازاد دي. او په سیمیزو حدودو کې هر ځای چې وغواړي ژوند کولی شي. دا داسې حقوق دي چې د فکر له ازادۍ او عملي چارو سره تعلق لري لکه مذهبي اعتقادات او وجدان، د رایې اظهار، د روزگار حق، د تجارت او صنعت ازادي او نور

د اقتصادي حقونو نظریه :-

د ولسواکۍ د نظام له ودې سره سم د سیاسي حقوقو نظریه را پیدا شوه. ددې نظریې مطابق حکومت د ټولنې برخه وي. عوام حکومت جوړوي او حکومت د عوامو استازو ته ځواب وایي. د حکومتونو په بد لېدو کې هم د عوامو خوښه چلېږي او عوام د حکومت په ټولو فعالیتونو او پالیسیو باندې د انتقاد حق لري. ځکه چې ولسواکي د حکومت داسې یو شکل دی چې هره تبعه یې له نسلي، مذهبي او ګوندي امتیازاتو پرته په سیاسي فعالیتونو کې برخه اخیستلی شي. د اتباعو د غه حق په سیاست کې د هغوی برخه اخیستل ښيي. د لاسکي په وینا له سیاسي واک څخه محرومي په حقیقت کې له دغو اختیاراتو سره د تړلیو ګټو څخه د محرومي مترادف ده. په سیاسي حقوقو کې د رایې حق، په ټاکنو کې د برخې اخیستنې حق، د دولتي مناصبو حق د سیاسي ګوند جوړولو حق او نور دي

د اتباعو بنسټیز حقوق (Fundamental Right of citizens)

په اوسني وخت کې اتباع دوه ډوله حقونه لري. چې لومړی یې اخلاقي (Moral) او دوهم یې قانوني (Legal) دي. دلته زموږ منظور له دوهم ډول څخه دی. ځکه چې دا حقونه په دولت کې ټولو اوسېدونکو افرادو ته ورکول کېږي. دا څلور برخې لري چې عبارت دي له مدني حقونو، مذهبي حقونو، اقتصادي حقونو او سیاسي حقونو څخه.

د ملګرو ملتونو د بشر د بنسټیزو حقونو په چارتر کې اقتصادي حقونه، سیاسي حقونه، مذهبي حقونه، مدني حقونه او د تابعیت حقونه لیکلي دي چې په لنډ ډول یې بیانوو

۱- د ژوند کولو حق: دا د بشر بنسټيز حق دی. بشر دولت ځکه جوړوي چې د هغه ژوند وژغوري ځکه چې د ټولنې ټولې لورې او ژورې په ژوندانه پورې تړلې دي. دا د دولت دنده او د اتباعو حق دی چې ساتنه يې وشي.

۲- د جايداد (شتو) حق

د بشر د ورځني ژوند، او استعدادونو د ودې او ټولنيزو لېوالتياوو لپاره جايداد ډېر مهم دی ځکه نو د بشر د جايداد ساتنه هم په بنسټيزو حقونو کې شامله ده.

۳- د کورنۍ يا خاندان حق: کورنۍ د بشر د ژوند اساسي واحد دی او ښه جوړښت يې ښه ټولنه منځ ته راوړي. د واده، طلاق، ميراث او اولادونو په اړه دولت نه يواځې انسان ته خوندیتوب او مصونيت ورکوي بلکه د هغوی په اړه قوانين هم جوړوي.

۴- د ليک او بيان حق: ليک او بيان د بشر د فطري ازادۍ اظهار دی. ليک اوبيان چې په کوم ځای کې د ولسواکۍ د بري ذريعه ده په همغه ځای کې د مطلق العنان حکومت د مخنيوي لاره هم ده. دا حق د بشر د رايې اظهار هم دی. دا حق د ولسواکۍ ټولنې برخه ده.

۵- د انجمن جوړولو حق: انجمن جوړونه د ازادي ټولنې خوی دی. وګړي د خپل زور او قوت په يو ځای کولو اود خپلې رايې او پخې د اغېزمنولو لپاره انجمنونه جوړوي. چې د منظم منشور لرونکي وي. دوی د اجتماع، اجلاسونو او عامو جلسو په توسط خپل خيالات څرګندوي.

۶- د زده کړې حق: زده کړه د هر انسان اساسي حق دی او هر حکومت دنده لري چې د بشر دغه بنسټيز حق ومني او اسانتياوي ورته و لتوي.

مذهبي حقوق (Religious Rights):-

۱- د مذهب او عقيدې د ازادۍ حق

دا د هر دولت د اتباعو حق دی چې د خپلې عقيدې يا مذهب سره سم ژوند وکړي او پر هغوی باندې د مذهب د بدلون په خاطر فشار را نه وړل شي.

۲-د عبادت حق: دولت دنده لري چې هر وگړي ته له خپل مذهب او عقیدې سره سم د عبادت کولو حق ورکړي او څوک یې په مخ کې خنډ ونه گرځي.

۳-د تبلیغ حق: هر سړی باید د مذهب په سطح پرته له کوم فشار څخه د تبلیغ کولو اجازه ولري.

اقتصادي حقونه (Economical Rights):

۱-د کار د وختونو ټاکل: هر کارېگر وگړی حق لري چې حکومت یې د کار کولو د وختونو ساتنه وکړي. کچېرې کومه اداره غواړي چې له کارمن نه یې تر ټاکلي وخت زیات کار واخلي نو د زیات کار په مقابل کې باید حق الزحمه ورکړي.

۲-له بېگار څخه ساتنه: د کار له اجورۍ نه پرته کارېگر باید په کار کولو باندې مجبور نه کړی شي او کارېگر باید له بېگار کېدلو څخه وژغورل شي او بېگار کوونکو ته باید سزا ورکول شي.

معقول معاش: حکومت باید معاوضې او معاشونه وټاکي اود کار د معقولو معاوضو او معاشونو ساتنه وکړي.

۴-د نقل و حرکت د ازادۍ حق: د هر دولت اتباع باید په دولت کې هر ځای ته د تگ او راتگ او د نقل و حرکت ازادي ولري او هر چېرې چې غواړي استوگنه کولی شي او د کوم جرم له ارتکاب څخه پرته باید بندي او یا توقیف نه کړی شي.

۵-د معاهدې حق: دولت باید د افرادو تر منځ په تجارتي او اقتصادي چارو کې د معاهدو ساتنه وکړي او د عوامو ددغه حق احترام وکړي.

۶-د ژبې او کلتور (ثقافت) حق

هر انسان له خپلې ژبې او کلتور سره مینه لري ځکه نو هغه ته باید دا حق ورکول شي چې په خپله ژبه لیک لوست او خبرې وکړي اوله خپل کلتور سره سم ژوند وکړي.

۷-د قانون حاکمیت

له دې څخه مطلب دادی چې ټول اتباع باید له قانون سره سم د ساتنې مساوي حقونه ولري. او هغه په قضا کې له کوم توپیر څخه پرته په نورو خپل حق ومني.

: ۸- د عزت حق

عزت د انسان معیار دی ځکه نو انسان په دې اړه په ځانګړي ډول ډېر حساس وي . دولت دنده لري چې د انسان ددې حق ساتنه وکړي

۹-د خط او کتابت د اخفاء حق: حکومت دنده لري چې د اتباعو تر منځ کېدونکې خط وکتابت پټ وساتي او هغه ښکاره نه کړي

سياسي حقوق (Political Rights):

۱-د رایې ورکولو حق: په ولسواکۍ کې دا د وګړو سیاسي حق دی چې په ټاکنو کې د رایې ورکولو د حق ساتنه ورکړل شي تر څو د خپلې رایې اظهار وکولی شي

۲-د استازیتوب حق: کچېرې د دولت کوم تبعه د استازیتوب استعداد ولري نو هغوی ته باید په ټاکنو کې د نوماند کېدلو یا کاندیداتورۍ حق ورکول شي

۳-د حکومتي چوکيو حق: کچېرې د دولت اتباع د یوې چوکۍ لپاره اړوند استعداد ولري نو هغوی ته باید په دولتي چوکيو کې مساوي حق ورکول شي تر څو له خپلې وړتیا څخه ګټه واخستلی شي

۴-پر حکومت باندې د نیوکو کولو حق: دا د هر وګړي حق دی چې په ولسواکه حکومت کې د حکومت په فعالیتونو نیوکه وکړي او حکومت یې باید مخنیوی ونه کړي

۵-په نورو هیوادونو کې د ساتنې حق

له هیواد څخه د د باندې وتلو په صورت کې د اتباعو د ژوند او شتو ساتنه د دولت په غاړه وي

۶-د مظاهرو حق: کچېرې حکومت د اتباعو ټولنیز، سیاسي، مذهبي یا اقتصادي حقونه سلب کړي نو اتباع باید د مظاهرو او لاریونونو حق ولري

د هر حق په بدل کې یوه دنده هم شته (Every Right has a corresponding duties): دهر حق په بدل کې یوه دنده هم شته — دایوه مشهوره خبره ده او پر حقایقو مبني هم ده ځکه چې په بشري ټولنه کې که انسان په ارادي یا غیر ارادي ډول څه تر لاسه کوي نو په عوض کې یې څه نا څه شی هرومرو له لاسه ورکوي. د بېلګې په ډول که ټولنې ته اخلاق وړاندې کوي نو عزت تر لاسه کوي ، که پیسې ګټي نو کار کوي او که دروېزه کوي نو غیرت او

وجدان سوداکوي. په دې ډول هر انسان له ټولنې څخه د یوه نه یوه حق غوښتونکی وي. په دې ډول که د ځان او شتو د ساتنې حق غواړي نو په بدل کې یې مالیه ورکوي ، د نورو د حقونو احترام کوي ، د حکومت د قوانینو تابع اوسي. لنډه دا چې که په یوه لاس باندې څه تر لاسه کوي نو په بل لاس څه نه څه خامخا له لاسه ورکوي. ددې جملې مفهوم چې د هر حق په بدل کې یوه دنده هم شته دا چې که څوک کوم حق تر لاسه کوي نو نورو ته هم ځینې حقونه ورکوي.

په اسلام کې بنسټیز حقوق (Fundamental Right in Islam):

اسلام بنسټیز حقونه په بشپړه توګه له طبعي غوښتنو سره همغږي کړي دي چې له لاندې نکتو څخه معلومېږي.

۱. د ژوند حق: اسلام د بشر ژوند ته په ډېر احترام قایل دی . د یوه انسان وژل یې د ټول بشریت وژنه بللې ده. په قرآنکریم کې الله (ج) د انسان وژنه یو دروند جرم بللی دی. الله (ج) نه یواځې انسان د نورو انسانانو له وژلو څخه منعه کړې دی بلکه د خپل ځان په هلاکت کې د نه اچولو حکم یې هم ورکړی دی. الله (ج) فرمایي: ژباړه: او (: خپل ځانونه مه قتلوی (النساء

۲- د نورو د حقونو احترام: هر سړی دنده لري چې د نورو د حقونو درناوی وکړي . ددې کار په سوب په ټولنه کې د انتشار او تخریب فضا له منځه ځي.

۳- له نورو سره مرسته او ګډون: هر شخص دنده لري چې په ټولنه کې له نورو خلکو سره د ښېګڼې په کارونو کې مرسته او ګډون وکړي. په ستونزو کې له نورو سره مرسته: که کوم سړی غریب او یا ناروغه وي نوهر انسان باید د هغه خدمت وکړي.

۴- د خصوصي ژوندانه حق: په اسلامي دولت کې د دولت اتباع د خصوصي ژوند کولو حق لري. د کور څلور دېواله یوه خوندي کلا بلل کېږي چې څوک پکې د داخلېدو حق نه لري. الله (ج) فرمایي: اې خلکو چې ایمان مو راوړی دی. له خپلو کورونو څخه پرته د نورو کورونو ته مه دا خلېږئ تر څو پورې چې مو د کور له خاوندانو نه اجازه نه وي اخستې او د کور خاوندانو ته سلام مه وراچوئ. دا طریقه ستاسې لپاره بهتره ده. امید دی چې تاسې به ددې خیال وساتئ. (النور) ۴- د شخصي ازادۍ حق: په اسلام کې د دولت هر سړی په شخصي توګه د ژوند کولو حق لري. هیڅ یو تبعه په قضا کې د جرم د اثبات څخه پرته نشي بندي کېدلی. الله (ج) فرمایي: ژباړه: د یوه انسان کار دا نه دی چې الله (ج) خو هغه ته کتاب ، حکم او نبوت وروبښي او هغه خلکو ته ووايي چې د الله (ج) پر ځای

تاسې زما غلامان شي. (آل عمران). ژباړه: کله چې د خلکو تر منځ پرېکړه کوي نو په انصاف سره پرېکړه وکړي. (النساء) په اسلام کې له معقولي لارې پرته نه څوک چاته سزا ورکولی شي او نه يې په بندي کولو سره له ازادۍ څخه محرومولى شي.

۵- د رايې د اظهارولو حق: په اسلامي دولت کې اتباع د خپلې رايې اظهار کولی شي. الله (ج) فرمايي: ژباړه: هغوى د نيکي کولو حکم ورکوي او له بدو کارونو څخه مو منعه کوي (آل عمران) اسلام د رايې د اظهار لپاره دا حد مقرر کړى دى چې مسلمان دا ازادي يواځې د نيکۍ د ودې لپاره کارولى شي. د بدو کارونو د خپرولو لپاره دا ازادي نشي ورکول کيدى.

۶- د ظلم پر ضد د غبر اوچتولو حق: په اسلامي دولت کې وگړي حق لري چې که په دوى ظلم کېږي نو پر خلاف يې غبر پورته کړي او له ظالم څخه ونه ډارېږي. الله (ج) فرمايي: ژباړه: او له حدودو څخه د وتونکو اطاعت مه کوئ (الشعراء) د رسول الله ﷺ حديث مبارک دى چې: تر ټولو غوره جهاد د جابر سلطان په مخ کې د حق ويل دي. په يوه اسلامي دولت کې هيڅ يو حکومت د بيان پر ازادۍ باندې بنديز نشي لگولی ځکه چې داسې کول د هغه حق سلبول دي چې د الله (ج) له خوا څخه ورکول شوى دى.

۷- د مذهب حق: په اسلامي دولت کې هر شخص بايد د مذهب ازادي ولري په دې اړه د الله (ج) ارشاد دى: ژباړه: د دين په چارو کې هيڅ جبر نشته - سمه خبره له غلطو خيالونو څخه بېله کړل شوې ده. (البقره) ژباړه: اې نبې (ص) نصيحت کوه ته يواځې نصيحت کوونکى يې. په هغوى باندې جبر کوونکې نه. (الغاشيه) اسلام د عقيدې د ازادۍ په معامله کې يواځې دا هدايت نه دى کړى چې ته په چا جبر وکړې بلکه دا حکم يې هم کړى دى چې د چا زړه مه ازاروه. د هغوى معابدو ته بد مه وايه (الانعام)

۸- د مساوات حق: اسلام ټول انسانان سره مساوي گڼي. په ټولنيز ژوند کې هم د دوى په منځ کې له تقوى او پرهېزگارۍ پرته د فضيلت بل معيار نشته. اسلام د ايمان پر بنسټ ټول مسلمانان سره وروڼه بللي دي او د دوى تر منځ يې بشپړ مساوات قايم کړى دى. الله (ج) فرمايي: ژباړه: ټول مسلمانان سره وروڼه دي (الحجرات) د حجت الوداع په وخت کې رسول الله (ص) وفرمايل: نه يو عرب په عجم باندې او نه هم کوم عجم په عرب باندې، نه تور په سپين او نه سپين پر تور باندې له تقوى او پرهېزگارۍ څخه پرته کوم فضيلت لري. ۹- د انصاف حق: د اسلامي دولت ټولو وگړو ته د انصاف حق ورکول شوى دى. اسلامي دولت ددې لپاره منځ ته راغلى چې په ټولنه کې عدل منځ ته راشي. الله (ج) خپل نبې (ص) ته هدايت ورکوي: ژباړه: • او ما ته حکم راکړشوى دى چې ستاسې په منځ کې

عدل قايم کړم. (الشوری) • اې محمد (ص) هغوی ته ووايه چې زما رب خو د رېښتيا او انصاف حکم کړی دی (الاعراف) • عدل مه يواځې قايموئ بلکه د هغه بیرغ د اوچتولو لپاره بشپړ قوت صرف کړئ • کله چې د خلکو تر منځ منځگړتوب کوی نو په عدل سره یې وکړئ (النساء) • کله چې خبرې کوی په انصاف یې کوی که څه هم ستاسې د خپلوانو وي. (الانعام) رسول الله (ص) فرمایي چې د عادل امام یوه ورځ د اویاوو کلونو له عبادت څخه بهتره ده. اسلام بډای او غریب ، اعلی او ادنی ته د قانون په آند مساوي حیثیت ورکړی دی او د انصاف بنسټیز حق یې د ټولو لپاره سهل الحصول جوړ کړی دی. د اجتماع حق: په اسلامي دولت کې د امر بالمعروف او نهی عن المنکر د بنسټیز شرط تر څنګ اتباعو ته د گوندونو جوړولو او اجتماع حق هم ورکړ شوی دی. الله (ج) فرمایي: ژباړه: تاسې بهرین امت یاست چې خلکو ته د هدایت او اصلاح لپاره پیدا کړشوي یاست. تاسې د نېکۍ حکم ورکوئ له بدو کارونو څخه منعه کوئ او پر الله (ج) باندې ایمان ولرئ (آل عمران) ۱۱- د نقل و حمل ازادي: په اسلامي دولت کې د نقل و حمل ازادي ټول اتباع لري. هغوی په خپله خوښه چېرې چې غواړي استوګنه غوره کولی شي. الله (ج) خپلو بندګانو ته د استوګنې د ځای پرېښوولو او نقل و حرکت ازادي ورکړې ده. الله (ج) فرمایي: ژباړه: څوک چې د الله (ج) په لار کې هجرت وکړي هغه په ځمکه کې د پناه اخیستلو لپاره ډېر ځای او د وختونو تېرولو لپاره لوی گنجایش پیدا کوي. (النساء ۱) ۱۳. د معاوضې حق: په اسلامي دولت کې مزدورانو ، بزګرانو او نورو زیارکښو خلکو ته دا حق ورکول شوی چې بېګار ونه نیول شي . د هغوی د زیار معقوله معاوضه و رکړل شي، له هغوی سره ښه سلوک وشي. مزدورانو ته هم پکار ده چې د کار لوري ته پوره توجه وکړي. د رسول الله (ص) ارشاد دی چې مزدورانو ته دي دومره مزدوري ورکول شي چې د هغه وخت د حالاتو مطابق وي، مناسبه وي او هغوی پرې خپلې اساسي اړتیاوې پوره کړي شي. هغوی فرمایي: د مزدور مزدوري د هغه د خولې له اوچېدو څخه مخکې ورکړئ او له اجورې ورکولو پرته کار مه پرې کوی. ۱۳- په سیاسي ژوندانه کې ګډون: په اسلامي دولت کې هر مسلمان ته د هیواد په امورو کې د ګډون پوره حق ورکول شوی دی الله (ج) فرمایي: ژباړه: او د مسلمانانو کار په خپل منځ کې په مشورې سره چلېږي (الشورا) ژباړه: اې پېغمبر (ص) له هغوی څخه (مسلمانانو څخه) په خپلو کارونو کې مشوره واخله. په اسلامي دولت کې وګړي او د هغوی استازي د تنقید ، اختلاف او د رایې د اظهار ازادي لري. عوام حق لري چې وغواړي یو څوک حکومت وکړي او چې نه یې غواړي د حکومت له منصب څخه یې بېل کړي. ۱۴- د اقتصادي ساتنې حق: اسلام افرادو ته د اقتصادي تحفظ او خوشالی لپاره په عملي تدبیرونو باندې تاکید کړی دی. • هر شخص ته یې په اقتصادي هڅو کې د پوره برخې اخیستنې تلقین کړی دی. • د حلالو او حرامو تر منځ یې بریدونه تعین کړي دي تر څو په ټولنه کې ټولنیزې بدې له منځه ولاړې شي. • په غیر شرعي مصارفو باندې یې د

عوایدو لکول منعه کړي دي. • دولت دنده لري تر څو د حرام کسب وړ ونه یادر وازې وټپي او د حلال کسب دروازې پرانیزي.

داخلاقو او حقوقو تر منځ توپیر

کله چې داخلاقو په علم او فلسفه نظرواچول شی نو داڅرګندېږي چې اخلاق هغه قاعدې او ارزښتونه دي چې انسان یې ددولت او قانوني مداخلې پرته ښیګڼې ته درسېدلو له پاره عملي کوي .

په دې سربېره چې دغه ارزښتونه دحقوقو او قانوني لارو څخه نه عملي کېږي ولې بیا هم دقانون دایجادولو له پاره یو جوهرشمېرل کېږي .

دختیځ ستر فیلیسوف ابن سینا په دې باور دی چې اخلاق یوازې دندې نسبت ده ته مطالعه کوي اما کولی شي چې ديو مهم عامل په توګه دقانون په تعینولو کې رول ولوبوي .

دایراني حقوق پوه ناصرکاتوزیان له انده اخلاق هغه پدیده ده چې قانون یې پرپايو استواري نو په دې اساس قانون جوړونکي نشی کولی چې داخلاق ارزښتونو څخه غفلت وکړي ځکه چې قانون داخلاق ارزښتونو یوانځوردی او هرحقوقي نظام په خپله خواکې اخلاقي نظام هم لري چې غاړه غړه وی حرکت کوي .

هغه څه چې نشو کولای ، چې انکار ترې وکړو هغه داخلاقو او قانون گډ هدف دي چې په ټولنه کې دښه ژوند کولو او نظم راوستل او نیکو کړنو ته دېش لارښوونه کول دي او په دې دواړو علومو کې فردي او شخصي خصوصیات ځای نه لري .

ځینې په دې باور دي ، چې عموماً قوانین داخلاقې ارزښتونو او په ټولنه کې له مروج عرف څخه سرچینه اخلي چې له مخې یې ځینې اخلاقي ارزښتونه دقوانینو په متن کې هم راوړل کېږي او دا هغه دوه مهم عوامل دي چې دانسان کړنې په یوه ځانگړي چوکاټ کې تنظیموي او ددې ښکارندوي کوي چې کوم م څیز ښه او کوم کارېد دی او انسان ترکومې اندازې آزادي لري ترڅو دنورو حقوق پایماله نه کړي .

داخلاقو او حقوقو ترمنځ دتوپيرونو پرتله ورتوالې ډیرلیدل کېږي او ډیر حقوقي مقررات اخلاقي شمیرل کېږي لکه دنورو په ناموس او دخلکو دشته نه غلا کول .

دورته په ځواکې داخلاقو او حقوقو ترمنځ ډیر توپيرونه هم وجود لري .

دحقوقي قواعدو شاخصونه عبارت دی له اجرایوي ضمانت ، کلی توب او لازمي والي او دحقوقو له اجتماعي توب څخه خو بنسټیز توپیر یې بیا په دوه ټکیو کې اجرایوي ضمانت او دحقوقو مراعتولوته دافرادو مسولیت دي .

داخلاقو او حقوقو مهم توپیر دقانون اجرایوي قوه ده چې هر شخص په خپل هیواد کې دنافذ قانون څخه سرغړونه وکړي او قانون دخپل اجرایوي ځواک په مرسته

موضوع تعقيبوي اوسرغرونكي شخص ترقانوني پوښتنې لاندې راولي ،ولې كه چېرې
يوشخص داخلاقو خلاف عمل ترسره كړي ممكن دخپل وجدان په وړاندې دشرم
احساس وكړي او دټولنې عامه افكاردده په وړاندې منفي بڼه خپلوي .

اخلاقي ارزښتونه دالهي الهاماتو اودفردې او ټولنيز وجدان څخه سرچينه اخلي په
داسې حال كې چې ډير حقوقي قواعد دانسانانو دازادې ارادې زيربنده وي .

ځينې كارپوهان اخلاقي مسايل دحقوقو سره يوځاي كوي خو له دې نظر يې سره بيا
ډير دفكرخواندان موافق ندي ځكه چې داممكنه نده چې ټول اخلاقي موارد دې

دپراخو ابعادو په لرلوسره دقانون په چوكاټ كې ځاي كړي شي دبېلگې په ډول ايا
داممكنه ده چې يوشخص دې په حقوقي لحاظ په دې گرم وگڼل شي چې دخپل ناروغ
كاونډي پوښتنه يې نده كړي او يايې هم په لارويانو باندې سلام ندي اچولي همداراز
په هيڅ قانون كې دغيبت كولو له پاره جرم ندي تعين شوي داټول هغه څه دي چې
ددواړه پديدو له پاره اجرايوي ضمانت مشخصوي داسې چې حقوق دقانون له لارې
دځواك او فشار په مرسته تطبيقېږي او برعكس اخلاق اجرايوي ضمانت نه لري او
يوځې دوجدان په ملامتي انسانيت ته په احترام لرلو اودهغه برخليک له وېرې چې په
اخرت كې به ورسره مخ شي خلاصه كيږي .

په پايله كې كې ويلی شو چې اخلاق له حقوقي مقرراتو سره توپيرلري .

حقوقی مقررات دقانون په ملاتړ سره عملي کيږي مګر اخلاق کېدای شي چې دهر فرد

په وجدان کې په مختلفو پیمانو سره وجود لري چې قاضي یې په خپله دانسان

وجدان او دتولنې عمومي اخلاق ګڼل کيږي .

اخلاق دانسان په وجود کې دهغه په شخصیت پورې داروند و نیمګړتیاو او کمزوریو

دلرې کولو له پاره وجود لري چې داخلاقو په مراعتولو کې ازادي او اختیارلرل ددغه

علم له ځانګړتیا و څخه شمیرل کيږي .

د مطبوعاتو حقوق

لومړۍ حقوقي نظامونه :

هر هیواد درسنيو دملاتړ اود خبريالانو د حقوقو د تضمینولو له پاره یولړ مقررات او حقوقي جوړښتونه وضع کوي چې ددې کارپه خواکې درسنيو کړنې هم څاري .

څرنګه چې رسني په خپله کاري ساحه کې آزادي لري او دخپلو مشروع امتیازاتو غوښتونکي هم دي خو په عین حال کې یولړ مسولیتونه هم لري او هغه اشخاص چی په یو ډول دډلونو له رسنیو څخه متضرر شوی دی ددغه ډول قوانینو منځ ته راتګ ته یې لاره هواره کړې ده .

همدارنګه د بیان له آزادي څخه ناوړه استفاده کول او مطبوعاتي جرمونه هغه نور عوامل دي چې ددغه ډول نظام شتون اړین کوي .

۱- د پېښګرۍ نظام :

هغه هیوادونه چې داستبدادي او دیکتاتوري سیاسي جوړښت لرونکي دي په دغه ډول هېوادونو کې درسنيو تاسیسول دپېښګرۍ نظام تابع وي .

په دغه ډول نظام کې درسنيو تاسیسولو وړاندې باید اجازه واخستل شي .

او ددې په خوا کې د مالي تضمین اېښودل هم ضروري شمیرل کېږي. په دې ډول نظام
کې دواک خاوندان په دې توانېږي چې درسنيو د آزادۍ مخه ډب کړي او مخالف
سیاسي ډله او نورو سیاسي ډلو ته درسنيو د تاسیسولو وخت ورنکړي چې په دې
ترتیب د یوې لویې ډلې د عقایدو د ترویجولو مخه نیول کېږي او رسني د حاکمې ډلې په
اختیار کې وي .

۲- تنبهي نظام :

په ديموکراتيکو هېوادونو کې چې د بيان د آزادۍ اصل او ديموکراسي ته ارزښت ورکوي دغه هېوادونه درسنيو دتاسيسولو له پاره دتنبهي نظام څخه کار اخلي .

په دې ډول سياسي نظام کې افراد او بېلابېلې ډلې کولی شي چې دا اعلام نامې په وړاندې کولو او دثبث نام دغوښتنې پراساس پرته له هرډول محدوديت څخه په خپرونو پيل وکړي او يواځې دهېواد دعمومي قوانينو تابع وي .

په تنبهي نظام کې کله چې خپاره شوي مطالب له قانون سره په مخالفت کې واقع شي او دمطبوعاتو دجرم لامل وگرځي دغه ډول قضيه دمطبوعاتو محاکمو له خوا ترخپرنې لاندې نيول کېږي او دتخلف مطابق ورسره چلند کېږي .

درسنيو دتاسيسولو حقوقي لارې

درسنيو له تاريخ څخه داڅرگنديږي چې تردې دمه درسنيو دتاسيسولو له پاره څلور حقوقي لارې تجربه شوې دي :

۱- دا اعلام نامې طريقه

۲- دنوم ثبثونې طريقه

۳- مختلطه طريقه

۴- دوراندي اجازې اخيستلو طريقه

۱- دا اعلام نامې طريقه :

ديادي طريقې له لارې دخپرونې دامتياز خاوند او مسول مدير له خوا ديوې اعلام نامې په ترڅ کې ټاکلې مرجع ته درسې دځانگړتياؤ ، چاپخانې او ددې په خواکې دخپرونې دامتياز خاوند او مسول مدير د مشخصاتو په اړه معلومات ورکول کيږي .

دا اعلام نامې طريقې يادونه دلومړي ځل له پاره په ۱۸۸۸ کال کې دفرانسې په قانون کې وشوه ، چې وروسته يې نورو هېوادونو قوانينو ته هم لاره پيدا کړه .

په اعلام نامه کې دپورته يادوشويو ټکو په خواکې دسرمایې اندازه دخپرونې دخپراوي دوخت ، ژبې او تيراژ يادونه هم کيږي .

په اعلام نامه کې دپورته يادوشويو معلوماتو تر درجولو وروسته دمسول شخص له خوا اعلام نامه داطلاعاتو کلتو وزارت او ياهم دمطبوعاتو عالي شورا ته تسليميږي چې د يادوشويو مراجعو دنده يواځې دا اعلام نامې ثبتول دي .

کله چې په اعلام نامه کې درج شوي معلومات واقعيت ونه لري نو دمحکمې له خوا درسني مسول دنقدي جريمې په ورکړې او ځينې وخت دحبس لامل هم گرځي .

اعلام نامې د دولت درسمي کاغذ پرمخ درسني مسول مدير ، امتيازخاوند او ياهم د دواړو په امضا په ليکلي بڼه مسولي مرجع ته تسليميږي او په عوض کې يې رسيد ترلاسه کوي .

د اعلام نامې تر تسليمېدو وروسته رسني کولاي شي چې په خپرونو پيل وکړي او هرکله چې بايد ټاکلي مرجع ته اطلاع ورکړي .

د اعلام نامې له يادې طريقې څخه په فرانسه ، مراکش ، ترکيه ، الجزاير ، تونس او ځينو نورو هيوادونو کې استفاده کيږي .

۲- دنوم ثبتونې طريقه :

دنوم ثبتونې له طريقې څخه دلومړي ځل له پاره په ۱۸۸۱ کال کې استفاده وشوه چې له دغه لارې ډېرې ورځپانې دمطبوعاتو په ځانگړي دفترونو کې خپل نومونه ثبت کړل چې وروسته بيا دغه کړنلارې د هندوستان ، پاکستان ، بنگلديش ، انگلستان او جنوبی ويتنام ته هم لاره پيدا کړه چې اکثره دغه هيوادونه هغه مهال دانگلستان له خوا مستعمره شوي ؤ .

په دغه هيوادونو کې کله چې حکمي يا حقيقي اشخاص وغواړي چې يوه رسني تاسيس کړي .

نو باید خپله رښتني د اطلاعاتو او کلتور وزارت او يا هم دمطبوعاتو په عالي شورا کې ثبت کړي. درښتني تر ثبتولو وروسته ټاکلي شخص يا بنسټ د ثبت گواهي صادروي او ثبت شوي رښتني بايد د شپږو مياشتو په بهير کې په خپرونو پيل وکړي همدا راز د دې طرز العمل له مخې رښتني نشي کولی چې په ورته نومونو او يا هم په نږدې مشابه نومونو ثبت شي.

درښتني د لومړۍ شمارې تر چاپيدو وروسته خو نسخې د اطلاعات او کلتور وزارت په ادرس ليږل کېږي او هر کله چې دخپرونې په نشرولو کې ځنډ پېښېږي نو بايد اړونده مرجع په جريان کې واچول شي چې د تخلف په صورت کې کېدای شي چې درښتني د تو قيف لامل هم وگرځي .

۳- مختلفه طريقې :

ځينې هيوادونه درښتنيو له پاره له دواړو اعلام نامې او نوم ثبتونې له طريقې څخه په گټه استفاده کوي .

هر څوک چې درښتني د تاسيسولو تکل ولري نو اړوندې مرجع ته اعلام نامه بايد تسليم کړي او خپله رښتني ثبت کړي .

کله چې درښتني د مسؤل يا امتياز خاوند له خوا اعلام نامه ترتيب او اړوندې مرجع ته وسپارل شوه نو تر هغې وروسته دمطبوعاتو عالي شورا د ټاکليو شرايطو ترکتې او

موجودیت وروسته دمحکمې دریس اړوندې ادارې او فردته ته درسني دثبتولو لارښوونه کوي .

دیادونې ورده چې په یاده طریقه کې دا اعلام نامې اعتبار ترشپړو میاشتو پورې وي چې په دغه بهیر کې رسنی باید په خپرونې پیل وکړي .

په اکثره قوانینو کې که چیرې کومه رسنی دنوم ثبتونې پرته په خپرونو پیل وکړي دحکومت له خوا د اړوندې رسنی مسول مجازات کېږي لکه دایتالې دمطبوعاتو دقانون په ۱۶ ماده کې داسې راغلی :

که چیرې کوم فرد یا بنسټ دنوم ثبتونې پرته رسنی تاسیس او په خپرونو پیل وکړي نو دقانون سره سم به حد اکثره په دوه کاله بند او سل زره لیره جریمه کېږي .

۴- د وړاندې دا جازې اخي ستلو طریقه :

درسنيو دتاسیسول په مصر ،سوريې ،لبنان ، اردن ،سعودی عربستان ،یمن عربي متحده امارات ،بحرين ،کویت ،قطر او ليبيا کې قانوني حیثیت لري .

په یاده طریقه کې وروسته ترهغې چې اعلام نامه دټاکلي هېواد دقانون سره سم ارایه شوه دمطبوعاتو شوراله خوا دخلوینستو ورځو په بهیر کې تصمیم نیول کېږي چې یاده رسنی په خپرونې پیل وکړي او که نه .

دوراندي اجازه اخيستلو په طريقه کې کله چې يوه رښتۍ ته د فعاليت اجازه ورکړل شوه نو د حکم صدور سره سم درښتۍ چلونکي مکلف دي چې د دريو مياشتو څخه په کمه موده کې په خپرونو پيل وکړي .

۱- امتياز خاوند هغه حقيقي شخص دی چې درښتۍ د حاکميت او مالکيت په غاړه لري او درښتۍ د مادي معنوي امتياز دده په غاړه دي .

درښتۍ د قانون مطابق کله چې درښتۍ د امتياز خاوند يو حقيقي شخص وي بايد دهغه هيواد تابعيت سند په لاس کې ولري او د اتلس کلني عمر يې پوره کړي وي او د صلاحيت لرونکي محکمې په اساس د مدني او سياسي حقوقو څخه محروم نه وي . هغه اشخاص چې وغواړي درښتۍ په تاسيس اقدام وکړي بايد په مربوطه ادارو کې يې ثبت او راجستر کړي او د دې ترڅنگ د مدني او سياسي حقوقو څخه محروم نه وي . او د افغاني هويت يې ثابت وي . د افغانستان څخه بهر نمانده کي او بين المللي موسسات او بين الحکومتي کولای شي د کار په دوره کې وروسته د اطلاعات او فرهنگ وزارت او تروريزم د موافقې څخه په نشر ورسېږي .

د امتياز خاوند مجبور او مکلف دي چې اعلام نامه د اطلاعات او کلتور وزارت ته وړاندې کړي چې پوره شهرت ، د فعاليت ډول ، د فعاليت ځاي او نوم ، د فعاليت هدف او درښتۍ د سرمايي د تمويل اندازه پکې موجوده وي .

د افغانستان د جزا د قانون په ۱۱۳ مادې په مطابقت کې هغه شخص چې په اوږد زندان ، یا عمري زندان چې د لسو کلونو څخه زیات محکوم شوي وي نشي کیدای چې مسول مدیر ، دامتیازخاوند ، دمجلو او ورځپاڼو دهیت ریئس وټاکل شي .

مسول مدیر :-

مسول مدیر هغه شخص دی چې ټول فني او مسولیتي او درسنيو نشراتي مواد په غاړه لري . دامتیازخاوند او مسول مدیر یوشخص هم کیدای شي .

په حقیقت کې مسول مدیر هغه شخص دي چې دمضامینو دنشر مسولیت او محتویات په غاړه لري . د افغانستان درسنيو قانون په اساس مسول مدیر باید دهیواد تابعیت او اتلس کاله عمر ولری او د تحصیلاتي سند ، مسلکي او دري کلني تجربې خاوند وي . مسول مدیر باید د مدني حقوقو څخه دیوې باصلاحیته محکمې په اساس محروم شوی نه وي یو بل شرط درسنيو قانون مطابق دغه دی چې مسول مدیر په دولتي چارو کې رسمي ماموریت ونه لري مګر دا چې رسني د دولت مربوط وي .

جرم څه ته وايي ؟ د جرم پيژندنه :

دایو حقیقت دی ، چې په هره نړیواله ټولنه کې او په ځانګړي ډول په لويديځي ټولنو کې جرمونه په ډیرې چټکۍ سره مخ په ډیریدو دي ، چې په دې کې ټول جرمونه شامل دي ، که هغه عادي جرمونه وي او که سنگین ترین جرمونه وي دبیلګې ډول بډې (رشوت) غلا ، ناانصافي

، ځانوژنه ، مرگ، ژوبله ، زورزیاتې ، سپکاوی او لغړتوب ، غداری ، سازشونه ، دقومی رازونه
ښکارونه ، بغاوت اوداسې .

جرم له قانون نه باغي او دټولنې دښمن عمل دی ، او په نړۍ کې هیڅ یوداسې هیواد نشته
، چې په هغه کې دې جرم شتون ونه لري او دامن وامن لپاره دې بیلگه وي مونږ هیڅ یوې داسې
نړۍ تصور نه شو کولای ، چې په هغه دې له جرمونوپاکه وي.

لومړي راځو دجرم مانا او مفهوم ته جرم یوه عربی کلمه ده چې دپړیکولو ، له ونی دمیوې
راتولولو، ترلاسه کولو او گناه کولو په مانا ده مجریم هغه چاته ویل کیږي چې له حق نه ليري او
باطلو ته یی مخه کړي وي .

جرم تعریف: جرم هغه عمل دي چې قانون هغه دجزا په واسطه منع کړي وي یعني جرم لومړي
باید په قانون کې تعریف او بیا دهغه لپاره جزا تعین شي ، او جرم کې دمجرم نیت او دهغه اراده
هم شامله ده په لنډه توگه ویلي شو چې په جرم کې دمجرم نیت او دهغه اراده هم

شامله ده په لنډه توگه ویلي شو چې په یاپه بل عبارت

دځینو ټولنیز پوهانو په آند جرم هغه کړنې یا هغه عمل ته ویل کیږي چې له ټولینز نظم او یاد
ټولنی دارزښتونو سره په ټکر کې وي .

دجزایی حقوقو له مخي بیا هر هغه عمل چې په قانون کې ورته جزا ټاکل شوي وي جرم بلل کیږي.

که دجرم تعریفونو ته له مختلفو زاویو وکتل شي ښایي لږ اوډېر توپیر سره ولري خو په ټولو کې دگڼو سیاست پوهان او حقوقو پوهانو په آند جرم هر هغه عمل ته ویل کیږي چې قانونی ممانعت ولري .

دننګرهار پوهنتون دحقوقو اوسياسي علومو دپوهنځي استاد منگل شیرزاد دجرم پر ورته سربیره دبیلابیلو ډولونو یادونه هم کوي او زیاتوي .

((جرم په خپله هغه عمل دي چې شریعت او قانون منع کړي وي او دهغه په کولو اونه کولو حکم کړي وي او جرایم بیا په څو ډوله دي لکه جانحه ده ، جنایت دي او قابحه ده ، چې دهر جرم لپاره بیا بیل بیل تعریفونه دي او دهغو دمجازاتو څرنګوالي او وخت او زمان هم سره فرق کوي))

دا کومه نه وي موضوع هم نده له ډېره پخوا راهیسی په مطبوعاتي ډګر کې مطرح ده که څه هم ځیني ژورنالیستان او شنونکي له قانونی پلوه دمطبوعاتۍ جرایمو اصطلاح دشلمې پیړۍ زیږنده بولی او دزیږ ژورنالیزم دټوکیدا سره تړی خو په اصلی مانا بیا هماغه درسنيو له راتګ سره جوخته مطبوعاتۍ لړۍ پیل شوې ګڼي رسنۍ او رسنیوال په بیلابیلو جرمونو تورن شوي او نه یوازې رسنۍ یې له منځه وړل شوي بلکې کله کله خپله چلوونکي یې هم له ژونده بیغمه شوي .

لنډه دا چې ددربار او کله کله دکلیسا دې چلند هومره زور واخیست چې په وړاندي یې دبغاوت لړۍ هم خورا تونده شوه او سوکه سوکه دخلکو دپوهې په زیاتیدو سره دهغو شفای فرمانونو ځای چې هغه مهال دقانون بڼه درلوده لیکولو قوانینو ونیوله اوس هر جرم دقانون په رڼا کې تعریفیږي .

دژورنالیست او لیکوال عبدالغفور لیوال په وینا مطبوعاتۍ جرایم هم په همدې مانا، دشلمې پیړۍ په پیل او دنولسمې هغې په وروستیو کې دزیږ ژورنالیزم له پنځیدا وروسته مطرح شوه دې چاري دمطبوعاتو دآزادۍ مخه هم خلاصه کړه :

«جرم هغه عمل ته ويل کيږي، چې په يوه ټولنه کې د دولت د جاري کړي قانون، د کړنلارو پرضدوي او پراخه مفهوم يې دادی، چې مهمې طبقې ټاکلي ارزښتو نو، اودودونو اويادکوم وگړي دټولنې له پامه بد اخلاقي اودگناه لاره خپله کړې.

هره ټولنه ځانته ځانگړي دودونه، کولتور اودپرځتگ قوانين لري، چې سرغړونه تري جرم گڼل کيږي؛ خوکه قانوني بنديزپرې لگول شوی وي؛ نو جرم ورته ويل کيږي او داسې کارونه دهر هيواد او هري ټولنې لپاره دتور داغ حيثيت لري لنډه دا چې که جرم هرډول وي؛ خو په حقيقت کې ديو اولس دټولنيزو حقوقو پای مالول او پر ولس له تيري سره مترادف دي، ځکه چې مجرم له اخلاقي پو لو اوړي، ويړه ډار خوري، سوله ايزه فضا خرابوي، په ټولنه کې دخونديتوب احساس له منځه وړي

ګټې:

دور ځپانودنده ده، چې د مجرمانو د محاسبې او د جرمونود لانجو د ختمولو لپاره له قانون پلي کونکيو ادارو سره مرسته وکړي او دور ځپانې مخونه بايد په ناوړه جرمونو کې دککړو کردارونونه د پردې دپورته کولولپاره ځانگړې شي.

په ور ځپانو کې د جرمونو راپورونه خپرول ځينې ګټې او ځينې زيانونه لري، دبيلگې په توګه ګټه يې داده، چې که داسي کردارونه په ګوته شي، نوقانون پلي کوونکې ادارې يې پرضد فعاليت کوي اود جرمونومخنيوی کيږي، که ټولنه بد لورته روانه وي نودټولنی د

سمون ولولې دخلکو په زړونو کې راپارېږي او گټه یې داده چې دبیلابیلو جرمونو په اړه د جز یا تولوستل لکه په بیلابیلو پېښو کې دبیلگې په ډول لوتونکیو دلوټنې لپاره بیلابیل تکتیکونه کارولي وي؛ نولوستونکي دلوټو نکيو له هر ډول تکتیک سره اشنا کېږي او په راتلونکې کې دغه ډول پېښو سره دمخ کیدو په صورت کې هوښیاروي او ځانونه ترې ژغورلای شي چې په اړه یې پروفیسور ډاکټر مسکین علي حجازي لیکي:

په کومو هیوادونو کې که نالوستي کم وي او خلک له خپلو حقونه خبرنه وي او یا نیستمند وي، اوږده قانوني فعالیتونه ترسره کولای نشي او یا، چې قانون د شتمنو لپاره دغې جال وي او د نیستمندو لپاره غېښتلی او پیاوړی وي؛ نو په داسې هیوادو سیمه کې د جرمونو په اړه راپورونو خپریدوله امله بې وزلو ته ډاډکېرنه او د تیری کوونکیو د محاسبې صورت راپیدا کېږي.

په ورځپاڼو کې لوڅ بربنډ راپورونه او دې ته ورته د جرمونو راپورونه نه یواځې ورځپاڼې ته بد رنگ ورکوي بلکې د جرمونو د جزیاتو تفصیل یې خلک جرمونو ته لمسوي او د جرم دکولو لارې چارې ورته ښيي.

دورځپاڼوسر بیره په تلویزون او فلمونو کې په جرمونو ککړکړدارونه په ډیر مهارت سره وړاندې کېږي، چې ډیرکشش او زړه راښکونتیایکې نغښتل شوې وي، په ځانگړې ډول هغه فلمونه، په سینما گانو کې نندارې ته وړاندې کېږي؛ نو په هغو کې دمرگ ژوبلې، دانساني غریو پریکول، پرمخونو د تیزابو شیندل، دگاډو او دودانیو رنګول څو ان نسل جرمونو ته لیواله کوي او همدا لامل دی، چې د شتمنو کورنیو «خپل سري» هلکان شوقانه غلاگانې کوي، له ښځو دستکول تښتوي او په داسې کولو سره هغوی ځانونه په رواني ډول د فلمونو اتلان تصور کوي په ورځپاڼو او جريدو کې د جرمونو دراپورونو د ډیرښت په اړه خورشید احمد گیلاني لیکي چې:

دورځپانې مدير اوچلوونکي به په ورځپانوکې دښځې دتښتونې راپورخپرول هم جرم ګانه اودادومره پخوانی هم نه و يانې نن ته نږدې دورو؛ خواوس هسې نه ده بلکې اوس داسې راپورونه په الفاظوکې کټ مټ انځورولای شي »

ورځپانې ،مجلې ددې روش هيڅ اخلاقي جواز نه لري اونه څه اړتياشته ؛خويواځې يوتربله دمخکې کيدو دسيالۍ لامل دی او داسيالي دهيواداولس خدمت او دژورناليزم له سپيڅلي دندې نه سرغړونه ده ،همدارنگه دورځپانو او مجلودنده ده ،که دجرمونوپه اړه کوم راپورونه خپروي؛نو رنگارنگې اوهيجاني تومنه بايدوروانه چوي

ژورنالستيکي ذمه واري :

ديونظرياتي هيواد ژورناليزم کارداولس دخبرولو ترڅنگ داولس اخلاقي روزنه هم ده ،همداشان ژورناليزم په حقيقت کې داولس لپاره نندارتون نه بلکې دروزنتون درجه لري ،دتولنې اصلاح اوسمون په لړ کې ژورناليزم ډيره درنه ذمه واري پرغاړه لري.

۱ : دجرمونو په کنترولولوکې ژورناليزم په زړه پورې ونډه اخيستلای شي ،

دښه ژورناليست دنده ده ،چې دمجرمانو له جرمونونه پرده پورته کړي په ورځپانواو مجلو کې داسې مضامین خپاره کړي ،چې خلک يې له امله دخوندیتوب تدابير خپل کړي او دجرمونو

پرواړندې يې په زړونو کې کينې راوپاړېږي او په دې مضامينو سره دخلکو په زړونو کې صبر ، زغم ، بېسنه ، او دالله ج ويړه پيدا کړای شي ،

۲ : دجرمونو په اړه راپورونه بايد خپاره نه شي ، راپورونه په داسې اندازوړاندې نه کړي ، چې تورن شخص پکې داتل په بڼه انځور شي ، چې خام فکره هلکان ترې ناوړه اغيز وانه خلي او ددی ترڅنگ دجرمونو په اړه دراپور خپرونو پرمهال دا خبره په پام کې ونيول شي ، خبر بايد داسې وړاندې کړې شي ، چې لوستونکی يې له جرم سره خپله کينه څرگنده کړي ، هسې نه چې خبرپه داسې بڼه خپور کړای شي ، چې لوستونکی جرم ته ليواله کړي او (دشتمن کيدو) هيله من نه شي .

۳ دورځپانې په لومړي مخ کې بايد دجرمونو دوه درې راپورونه خپاره کړای شي پاتې راپورونه په منځني مخونو کې خپاره کړای شي ، جنسي جرمونه بايد لږ تر لږه خپاره شي ، ځکه چې دا په هر ځای کې لوستل کېږي ، په کور کې يې ميندې ، خويندې لولي ، بهرني سفيران يې هم لولي ، بالغ مزاجه دخامو ذهنونو لرونکي هلکان يې هم لولي او پر هغو ی ډير ناوړه اغيزکوي .

پروفيسور عبدالسلام خورشيد ليکي :

(جرم بايد په لنډون سره بيان کړای شي ، داسې مفصل بيان نه کړای شي ، چې لوستونکی دغه جرم ته وهڅوي او يالوستونکي دمجرم تقليد او پيروي ته ليو التيا

وانگيري او دجنسي تيريو په اړه راپورونه هم بايد په داسې ډول وليکل شي ، چې په کور کې دتولو غږو په مخ کې په لوړ اواز لوستل کيدای شي .

د تفصیل په بیانو لږ سره په ټولنه کې ډار او د ناخوندیتوب احساس پیدا کړي ؛ خو که د جرم تفصیل انتهایې اړین وي ؛ نو د داسې تفصیل لپاره دوړځپانو پر ځای او نیزه جریده مناسبه ده ، چې پکې خپور شي .

دوړځپانو او مجلو دنده ده ، چې د ښځو په چارو کې له ډیر احتیاط نه کار واخلي ، د ښځو سپکاوي ، طلاق ، له کوره تښتیدل ، د ښځو تښتونه او دې ته ورته راپورونو په خپرولو کې ډیر احتیاط نه کار واخلي او د داسې ښځو د انځورونو له خپرولونه ډډه پکار ده او په ځانگړي ډول د سپکاوي په پیښو کې د ښځو درنښت په پام کې نیول پکار دي .

دا چې د جرم راپورونه له پولیسو ، نورو پټو شبکو او څارنوالۍ سره اړیکه لري ؛ نو د ژورنالیست داخلاقو غوښتنه داده ، چې جرم کوونکي ته باید تورن وویل شي ، تر هغې چې څارنوالی یې مجرم ونه گڼي ؛ نو هغه کس یوازې په اړوند جرم تورن دی .

په جرم کې لاندې درې عناصر د بحث وړ دي .

مادي عنصر

معنوي عنصر

قانوني عنصر

الف : مادي عنصر

دجرم مادي عنصر دقانون ديو مخالف عمل له ارتکاب او ياد دقانوني عمل دترسره کولو څخه ديو چا منع کولو څخه عبارت دي .

دافغانستان دجزا قانون په ۲۹ ماده کې دجرم مادي عنصر داسې تعريف شوي دي دجرم مادي عنصر دقانون ديو مخالف عمل له ارتکاب او ياله هغه څخه منع بلل کيږي په داسې توگه چې دهغې پايله جرمي وي او دعمل او پايلې ترمنځ يې دسببیت اړيکه موجوده وي .

ب : معنوي عنصر عبارت دی دمجرم له قصد څخه په داسې توگه چې دده دارادې په خلاف او ياموافق صورت کې اجراشي .

دجزا دقانون په ۳۴ ماده کې قصد داسې تعريف شوی دی .

قصد عبارت دی دفاعل دارادې له سوق کولو څخه دهغه فعل داجرا په موخه چې جرم بلل کيږي په داسې توگه چې پايله يې جرمي تمامه شي .

دپورتني قانون په ۳۶ ماده کې دسهوې په هکله داسې راغلي دي .

((جرم په هغه مهال کې غيرقصدي بلل کيږي چې له فاعل څخه دهغې پايله دخطا په صورت کې راغلي وي او ياد قانون دنه رعايت په صورت کې راغلي وي))

ج: قانوني عنصر :

د جرم قانوني عنصر عبارت دي د جرمي اعمالو په قانون کې د تصريح او دهغه له جزا څخه .

د جرايمو ډولونه د عمومي مصالحو له مخي

د جرايمو عمومي ډولونه:

د جرايمو ډولونه د مختلفو اړخونو له مخي څيړو:

د جرايمو ډولونه د عمومي مصالحو له مخي

انسان پنځه ډوله مصالح لري چې خمسه ضرورتونه هم ورته ويل كيږي چې عبارت دي له:

د دين او عقيدې مصاحت

د نفس او ځان مصاحت يا ارزښت

د عقل مصاحت

د عفت او ناموس مصاحت

د مال مصاحت

د پورته پنځو يادوشويو مصالحو څخه د هريوه په ضد عمل ته د هماغه مصاحت پر وړاندې جرم ويل

كيږي.

يعني د دين اوعقيدي په ضد جرایم لکه ارتداد، د عقل په ضد جرایم لکه شراب خېل، د عفت اونا موس په ضد جرایم لکه زنا، او د مال په ضد جرایم لکه غلا.

د جرایمو ډولونه د عمومي متشکله عناصروله حیثه:

الف: د جرایمو طبقه بندي د قانوني عنصرله حیثه: د قانوني عنصرله مخې ټول جرایم په لاندې ډول ویشل شوي دي:

۱: د جرایمو ډولونه د مقدروالي او غیرمقدروالي له حیثه.

۲: د جرایمو ډولونه د موضوع له حیثه.

۳: د جرایمو ډولونه د شدت او وخامت له حیثه.

۴: د جرایمو ډولونه د طبعي والي او غیرطبعي والي له حیثه.

۱: د جرایمو ډولونه د مقدر والي او غیرمقدروالي له حیثه: د دې ویشني له مخې جرایمو په دوو برخو ویشل شوي دي لکه:

مقدره جرایم: [?] مقدره جرایم هغه دي چې هم یې جزا اوهم یې جرم په شرعي اوقانوني

ونصوصو کې ټاکل شوي وي. مقدره جرایم (۷) دي لکه د غلا جرم، د زنا جرم. د قطاع

الطریق جرم، د بغاوت جرم، د شرابو خېلو جرم، د ارتداد اوقذف جرم.

غیرمقدره جرایم: غیرمقدہ جرایم هغه دي چې نه يې جرم اونه يې هم جزا په شرعي [?]

اوقانوني نصوصو کې ټاکل شوې وي لکه ټول تعزیرات ددغه جرایمو ټاکل اسلامي شریعت

اولوالامرته محول کړي وي چې دجامعي له ضرورت سره سم کوم عمل ته جرم ووايي

اوکوم ته يې ونه وايي.

۲: د موضوع له حیثه د جرایمو ډولونه: لدې حیثه جرایم په لاندې دوو برخو ویشل

شويدي:

د جرایمو ډولونه د عاموالي او خصوصي والي له حیثه. له دې حیثه جرایم ټول په دوو برخو

ویشل شويدي:

الف: عام جرایم: دا هغه جرایم دي چې دولت تر اغیزمن شوي وي.

ب: خاص جرایم هغه دي چې یو ځانگړي فرد ترې متضرروي.

خونن ورځ دا ویشنه وجود نلري.

[?] د جرایمو ډولونه د عادي والي او اختصاصي والي له حیثه. په دوو برخو ویشل شوي دي

لکه:

[?] عادي جرایم هغه دي چې دهرچا لخوا هرچیرې او په هروخت کې ترسره کيږي

٢٠ ختصاصي جرايم هغه دي چې دهرچالخوا په هرځاي او حالت کې نشي ترسره کيداي بلکې

دخاصو افرادو لخوا په ځانگړو ساحو کې ترسره کېږي، دا جرايم په څلورو برخو ویشل

شويدي:

٢١ سياسي جرايم

٢٢ نظامي جرايم

٢٣ داطفالو جرايم

٢٤ مطبوعاتي جرايم

مطبوعاتي جرم

((دژورناليستيکو يا مطبوعاتي جرايمو مسله هغه وخت رامنځته شوه کله چې دنولسمې پېړۍ په اواخرو او دشلې پېړۍ په پيل دزير ژورناليزم اصطلاح په امريکا کې رامنځته شوه په هغه هېوادونو کې چې دمطبوعاتو دآزادۍ له نظره په اول کتار کې دي دمطبوعاتي جرايمو ډېره کلکه څارنه کېږي دهمدې لپاره هلته دمطبوعاتو آزادي ډيره عامه ده مثلاً که تاسو داسې يو څه وليکي چې شخص ته پکې بې احترامي شوي وي او قانون تاسو ته ددې اجازه درنکړې نو داموضوع په کلکه پلټل کېږي يا هر هغه هيواد چې ديوه مطبوعاتي جرم په صورت کې محکمې ته عريضه کولای شي هلته دژورناليستانو حساسيت او احتياط دمطبوعاتي جرمونو په وړاندې ډېر وي))

په بيلابيلو دورو کې دمطبوعاتو جرايمو له څرنکوالی تيرېږو په لنډه يوازي په تير اته کلن بهير کې دقانون له مخي دمطبوعاتي جرايمو په اړه رڼا اچوو

که څه هم دهمدې څوکلنو کې درسنيو په قانون کې دوخت له غوښتنو سره سم يولړتعديلات راغلل خو دمطبوعاتو جرايمو په برخه کې دپام وړ بدلون نه ترسترگو کېږي او لا هم داتمی دما دی په اساس هغه ليکنی چې داسلامي اصولو سره په ټکر کې او نورو مذهبونو او دينونو ته پکي سپکاوي وي او يا هغه ليکنه چې داشخاصو دسپکاوي او پرهغو باندي دافترا لامل شى منع شوي او ترسره کول يې مطبوعاتي جرم گڼل کېږي له قانونه دسرغړوني په صورت کې دڅيړني کميسون دسرغړونکي ارگان يا رسنۍ موضوع څيړي چې دغه کميسون له ځانگړيوکسانو څخه جوړ دي دا چې په مختلفو هيوادونو کې درسنيو دقانون په توپير سره دمجرم پيژنده او په جرم کې دشريک په توگه دنوروکسانو نيونه يوبله سره توپير لري .

خو په افغانستان کې درسنيو دقانون له مخي بيا له قانون سره په ټکر کې ديوه مطلب دخپريدو مسوليت نه يوازي خپله ليکوال بلکي درسنى مسول هم دجرم دشريک په توگه پيژندل کېږي او که دمطلب ليکونکي معلوم نه وي ټول مسوليت مسول مدير ته راجع کېږي .

که څه هم درسنيو دقانون په چوکاټ کې يولړ مطبوعاتي جرايم تعريف شوي خو دځينو شنونکو په آند لاهم يوشمير نيمگړتياوي لري .

ليکوال او شنونکي عبدالغفور ليوال نه يوازي دې نيمگړتياوو ته گوته نيسي بلکى همدا نيمگړتياوي دقانون دبشپړ عملی کيدا په لاره کې هم يوستر خنډ بولى :

((له بده مرغه زموږ مطبوعاتي قوانين سره له دې چې له ډير وخت نه وروسته جوړ شول خو دا به يوبڼه عدلی اصل وي خو دژورناليزم او مطبوعاتو له نظره ډير مسلکي ندي ځکه چې هغه چا چې جوړ کړي هغوي به په عدلی او قضايی مسایلو پوهيدل خو په ژورناليزم نه پوهيدل زه فکر کوم چې دې ته دا اړتيا وه چې يوشمير مسلکي اومتخصص ژورناليستان هم دقوانينو په جوړولو

کې وای دا قوانین په خپل تطبیقي برخه کې ډیر زیات مشکلات لري لکه موږ له تر اوسه حتک حرمت ندي تعریف کړي موږ لا تراوسه پدې نه پوهیږو چې دقانون له مخي څه وخت یو سړي کولای شي چې دیوې رسنۍ په وړاندي عریضه وکړي موږ لا هم نه پوهیږو چې دبیان دازادي په نامه باندي هغه له انارشۍ نه ډکي څرگندوني چې مطبوعات کوي ، ادعا گاني کوي ، حتک حرمت کوي ، خلک پسي درواغ وایی دا په کومو قوانینو او څه ډول ونیسو .

له همدې امله په افغانستان کې ډیر زیات مشکلات دي تر څو چې دا قوانین مسلکي نشي او ترڅو چې ارزښتونه تعریف نشي ترڅو چې ملی گتي تعریف نشي او ورسره دټکر مخه ونه نیول شي زه فکر کوم چې دا مشکلات به په افغانستان کې دوام لري .

له بله مخه زموږ رسنۍ یوه لویه ناقانوني چې کوي هغه داده چې هرکله چې ورته دژورنالیزم داخلاقو او حقیقت لارښوونه وکړي نو بیا درته وایی چې دبیان ازادي ده حال داچې دبیان ازادي دروغو ویل ندي او دبیان ازادي له حقیقت څخه تیښته نه ده دبیان ازادي کوم خاص سیاسي طرف ته تبلیغات ندي، دبیان ازادي چاته ښکښل ندي دبیان ازادي حتک حرمت ندي دبیان ازادي دیوه سیاسي ډلې خلاف دپروپاگندي کول ندي

له بده مرغه داشیان لا تراوسه په افغانستان کې تعریف شوي ندي کله چې دانه وي تعریف شوي تاسو څه ډول انتظار درولای شئ چې قوانین به تطبیق شي))

له بلي خوا یوشمیر ژورنالیستان او په افغانستان کې درسنيو ډگر لارویان په تیرو څو کلنو کې دمطبوعاتي جرایمو دپېښو دزیاتیدو یادونه کوي او ددغي لړۍ له غځیدو اندیښمن دي .

ژورنالیست وحیدالله غازي خیل په همدې نظر دي او وایی :

((په افغانستان کې په تیرو اتو کلونو کې چې کوم بدلون راغلی په هغه کې مطبوعات هم ښه وځلیدل خو متاسفانه زموږ مطبوعات هغسي ندي له دنورو مطبوعاتو په څیر مانا داچې په

مطبوعاتو کې نامسلکي کسان ډیر زیات دي دژورنالیزم له مسلکه ناوړه گټه اخلي دبیان له ازادۍ ناوړه گټه اخستل ، داوټ اف ریکارډ خبرو خپرول ، دداسی پوښتنو کول چې یوې غاړې ته پکې سپکاوي وشي دملی یوالي پرضد او دشخړو زیږول دیوچا په پلوي پوښتني کول او بلې غاړې ته کم وخت ورکول یا په بحثونو کې دانډول نه ساتل یا په مرکه کې دیوچا ژوند ته پام نه کول او ورته نور مسایل په مطبوعاتي جرایمو کې راځي))

داچې په هیواد کې دمطبوعاتي جرایمو دزیاتیدو لاملونه څه دي او دپېرې گوته چاته نیول کیږي په اړه وحیدالله غازی خیل وایی :

((په افغانستان کې دمطبوعاتو قانون شته خودلته متاسفانه ژورنالیستان نامسلکي دي ځيني وختونه سم چلند نه کوي دمثال په توگه څه موده وړاندي په ولسي جرگه کې یوه غونډه وه دا غونډه باید دمطبوعاتو له قانون له مخې پټه شوي وای مگر متاسفانه ځيني ژورنالیستانو دا کار غیر قانوني وباله او دې ته یې هوا ورکړله چې دا خپله یو غیر قانوني کار دي مگر دلته حکومت تر اوسه داسی کارونه ندي کړي یا که کوم ژورنالیست دمطبوعاتو له ازادۍ ناوړه گټه پورته کړي وي ددې پرځای چې هغه داطلاعاتو اوکلتور درسنيو کمیسیون ته معرفی شي دحکومت له خوا وهل کیږي چې دحکومت له خوا داسی ناوړه چلند هم قانوني ندي کله رسنیو له خوا سرغړونه کیږي او کله دحکومت له خوا دا ددې خبرې په مانا ده چې افغانان تر اوسه پوري له مطبوعاتي ډگر سره هومره اشنا نه دي))

دمطبوعاتي جرایمو دښه روښانیدو په اړه دکابل پوهنتون دژورنالیزم دپوهنځي له استاد محمد شفیق وردگ مرکه گورو :

په سرکې به دمطبوعاتي جرایمو مانا او دمفهوم په اړه ترې یوڅه واورو مرکه !

جرم خو په عامه دگناه تیروتنې او داصلو سرغړونې ته وایي بیا مطبوعاتي جرمونه په دوو برخو
یشل کیږي یو په عامه مانا او بله په خاصه مانا .

په عامه مانا باندي ټولې هغه لیکنې او تیروتنې چې په لیکنیزو شیانو او یامطبوعاتو کې کیږي په
هغه کې له املايی تیروتنو را واخله تر افترا تهمت او ادبي غلا پوري دا ټول په عامه په مطبوعاتي
جرمونو کې راځي .

بل په خاصه مانا باندي دي چې هغه یوازي په رسنیو پوري مربوط دي خلک ته دحق رسولو په
برخه کې تیروتنه کول او ددې په څنګ کې ټول هغه شیان چې دهغه خپرول منع کړځول شوي
خپرول په خاصه مانا باندي مطبوعاتي جرمونه دي .

پوښتنه ستاسو په اند دمطبوعاتي جرایمو مسله په ژورنالیستیک ډګر کې کله نه ده مطرح شوې
؟

ځواب : دمشخص تاریخ په اوږدو په اړه یې څه نشم ویلای خو له هغه وخته چې چاپ شروع
شوي لیک لوست شروع شوي دا تیروتنې ورسره رامنځته شوې کله یې په وړاندي سخت غبرګون
ښودل شوي کله بیا نرم .

مطبوعاتي جرمونو معمولاً دمطبوعاتو له رامنځته کیدو نه حتي ویلای شو چې دچاپ درامنځته
کیدو نه را پیل شوي خو کله بیا په وړاندي یې اقدام شوي او کله نه .

زموږ په قوانینو کې هم مطبوعاتي جرمونه یوازي په افترا باندي له دینه نه په سرغړونې خلاصه
کیږي حال داچې مطبوعاتي جرمونه ډېر پراخ دي .

پوښتنه : فکر کوی چې په مختلفو وختونو کې د جرمونو تعریف هم بدلون موندلی وی یعنی په یو وخت یومسله جرم گڼل شوي وي خو بیا بل وخت نه ؟

ځواب هو بلکل لکه داخلاقو مسله چې په ختیځو او لویديځو ټولنو کې سره توپیر لري یعنی یوه مسله په ختیځو ټولنو کې اخلاقو خو په لودیځو ټولنو کې بیا بد اخلاقو وي یا مثلاً دښځو حجاب کول هم ددین له پلوه او هم دکلتوري دودونو له پلوه موږ او تاسویې لوړ فضیلت بولو خو په غرب کې بیا دې ته تیري وایې چې په ښځو کېږي همدغسې جرمونه هم ډیر داسې جرمونه دي چې سره توپیر لري مثلاً چې کام بخش په نامه یوڅوک وو چې داسلام خلاف یوه مقاله یې نشره کړه دلته دا جرم وو خو په غرب کې دبشر حقونو ټولنو ترې ملاتړ وکړ یاد حقوق زن په مجله کې چې یومطلب خپور شولته دا جرم وو په نړۍ کې ترې ملاتړ کیده نو دا حتی نده چې په هر ځای کې او هر وخت کې جرمونه سره ورته وي .

پوښتنه : دمطبوعاتو جرمونو دڅارني او کشف دنده په چا پوري اړه لري ؟

ځواب : دا په دوو برخو ویشلای شو یو خو دا جرایوي ځواک له مخې چې هغه له حکومت سره دا ځواک شته چې او قانون ورته اجازه ورکړې چې دوي باید ترسره کړي بل یې ژورنالیستانو ته داخلاقو تگلارو په جوړولو پوري اړه نیستی ځکه ډیر داسې شیان دي چې ژورنالیستان یې باید داخلاقو تگلارو له مخې نشر نه کړي مثلاً په عادي ژوند کې یومثال دسکریتو ځکول دي که یوڅوک سکریت ځکوي هیڅوک ورته څه نه وایې ځکه په قانون کې دبنديز کومه ماده نشته خو که اخلاقو فضیلت ته راشو نو په عام محضر بیا دا ښه چاره نده او اخلاقو دي باید یوچاته اجازه ور نکړي همداراز په مطبوعاتو کې ځیني شیان دي چې حکومت ورته فکر نه وي یا په قانون کې نه دي راغلي خو اخلاقو ژورنالیستانو ته دهغو دخپرولو اجازه نه ورکوي زما په فکر ددغو جرمونو مخینوي اوڅارنه دحکومت او اخلاقو تگلارو دجوړیدو په مټ امکان لري .

گوره په اساسی قانون کې راغلی چې هر شي چې داسلام له دين سره په ټکر کې وي خپرول یی منع دي چې بیا درسنيو په قانون کې دا مسایل توضیح شوي که څه هم زموږ درسینو قانون ځيني نیمګړتیاوي لري حتي اساسی قانون دټولني عینیت او واقعیتونو سره سم ندي جوړ شوي یوه برخه یې دفرانسې نه کاپي شوې یوه برخه یې دامریکا نه کاپي شوي همداغسی دمطبوعاتو قانون هم درواخله لکه دمطبوعاتو په قانون کې راغلی چې ملی ګټي باید زیانمنی نشي خو ملی ګټي څه ته وایی دا ندي ښودل شوي یا فرضاً دقانون له مخي افترا جرم بلل شوې خو داچې افترا څه مانا ده دا نده تعریف شوې بل داچې جرمونه هم خپل حدود لري خو دا په قانون کې ندي روښانه شوي .

پوښتنه : دځينو په اند پدې وروستيو کې مطبوعاتي جرمونه خورا ډیر شوي تريوه بریده خوپه قانون کې دهمدغو نیمګړتیاو له امله به وي سربیره پردې نور کوم لاملونه دي ؟

ځواب : اول خو داچې داطلاعات او کلتور وزارت دمطبوعاتو په قانون کې راغلي مسایل عادي ونه بولی او په کلکه یې عملی کړي بل زما شخصي فکر دي په رسنيو باندي باید ماليه ولګول شي او دغه ماليه درسنيو دخپرونو دوخت له مخي وضعه کړي بل دا چې ژورنالستان باید خپله یوه اخلاقي تګلاره جوړه کړي ځکه دغه اخلاقي تګلاره داسی یوشي وی چې دوي په خپله اړباسی چې غیر اخلاقي څیزونه خپاره نکړي .

باید یادونه وکړو چې که رسنۍ له یوې خواه دبشري ژوند یوه له مهمو اړتیاوو څخه ده چې له پیریو څخه راتوکیدلې او لا دغوړیدا په حال کې ده او دنړۍ له ګوټ ګوټه دانسانانو دخبروني ،لارښووني ، او رهبرۍ ستر مسولیتونه لري له بلی خوا دخپلی یادو دندو په ترسراوي کې باید خپله رسنۍ هم یولړ اصولو او مقرراتو ته غاړه کښیردي البته دغه اصول اومقررات په بیلابیلو ټولنو کې یو له بله توپیر لري خو بیا هم په ټوله کې له دغو اصولو سرغړونه جرم بلل کیږي چې همدې جرم ته مطبوعاتي جرم وایی .

همدغه راز چې جرم دقانون خلاف کړني ته وايي نو دمطبوعاتي جرمونو غوره پيژندنې لپاره يوشمير تعريفونه وضع شوي چې په لاندې ډول ذکرکيږي

ايراني ژورناليست ډاکټر افتخار جهرمي له اساسي يا نورو فرعي قوانينو سره په ټکر کې درسنيو هري کړنې ته مطبوعاتي جرم وايي .

دکابل پوهنتون دژورناليزم دپوهنځي استاد ډاکټر محمد هاشم عصمت الهي هم درسنيو له خوا دقانون ضد مطالبو خپرول مطبوعاتي جرم گڼي او وايي :

((دمطبوعاتي جرمونو تر تعريف وړاندي لومړي بايد دجرم او جريمې پرمانا ځان وپوهو جرم چې جمعه يې جرايم دي ټولو هغه کړنو او عملونو ته ويل کيږي چې دقانون له مخې منع شوي وي هر قانون ديو لړ مطالبو خپرول منع کړي په همدې اساس هغه رسنۍ چې دقانون خلاف يو کار کوي جرم گڼل کيږي دبيلکي په توگه زموږ دهيواد درسنيو دقانون له مخې ټول هغه مطالب او خپروني چې له اسلامي اصولو سره په ټکر کې وي دحقوقې او حکمي اشخاصو سپکاوي او انساني کرامت ته په سپکه کتل دوگړو په خصوصي پولو او ژوند کې لاس وهنه او يا دامنيتي اسرارو افشا کول او دنورو ورته مسايلو خپرول منع شوي که څوک ددغو چارو خلاف يوڅه کوي مطبوعاتي جرم گڼل کيږي او داړوند ارگانونو له خوا تر څارنې او پلټنې لاندې راځي چې بايد ځواب ورکړي .

همدا وجه چې يو ژورناليست دخپلو خپرونو او مطالبو په وړاندي مسوليت او مکلفيت لري چې دقانون خلاف څه خپاره نکړي))

استاد عصمت الهي دافغانستان دقوانينو ځيني مطبوعاتي جرمونو ته اشاره وکړه خو دا په دي مانا نده چې گوندي په کرده نړۍ کې ياد موارد مطبوعاتي جرايم وپيژندل شي ځکه هره ټولنه خپلو ځانگړيو عقیده وي ، کلتوري ، دوديزو او نورو ټولنيزو ارزښتنو ته په پام سره قوانين لري او دهمدغه قوانينو په رڼا کې مطبوعاتي جرمونه تعريفوي .

دکلتورنو ، نظامونو او ټولنو په توپیر سره دجرمونو دتوپیر ټکي ته استاد عصمت الهي داسی اشاره کوي :

((مطبوعاتی جرمونو نظر هیوادونو ، شرایطو ، قوانینو او ټولنو ته سره توپیر لري لکه چې هر قانون دټولنی غوښتني او اړتیاوو ته په پام سره وضع کیږي نو له همدې مخی مطبوعاتي جرمونو په بیلابیلو هیوادونو کې بیلابیل حالاتونه لري او یو له بله سره توپیر لري))

هماغه راز چې استاد الهي په بیلابیلو ټولنو کې دغه راز مطبوعاتي جرمونو شتوالی ته نغوته وکړه چې دټولنی بیلابیلو ارزښتنو په رڼا کې تعریفیږي .لیکوال او ژورنالیست عبدالغفور لیوال دختیځو او لودیځو ټولنو دبیلاگو په را وړل سره داتوپیر داسی روښانه وي :

((مطبوعاتي جرمونه سره فرق لري مثلاً که تاسو په یوه اروپایی ټولنه کې یاسي او هلته دبیان په ازادي کې دا اجازه وي چې تاسو پر یوه عقیده وي بنسټ باندي انتقاد وکړي نو دا کوم جرم ندي مگر په شرقي ټولنو په تیره بیا اسلامی ټولنه کې که یوه خبره داسی نشر کړي چې هغه دخلکو دعقایدو سره په ټکر کې وي نو مجرم گنل کیږی دا دهرې ټولنی اجتماعي ، عقیده وي او کلتوري ارزښتونوپه اساس ټاکل کیږي البته موږ نه شو ویلای چې کوم قوانین خراب او کوم ښه دی ځکه هر قانون دخپلي ټولنی لپاره ښه دي تر ټولو ښه قانون هغه دي چې ډیر دانفاذ او عملی کیدو وړ وي ځکه طبعی ده چې قوانین فرق کوي هغه څه چې مهم دي دقوانینو عملی کول دي))

په یادو نظرونو کې دمطبوعاتی جرمونو څرنګوالی نظر قوانینوته او قوانین بیا نظر ټولنو ته توپیر لري او دښاغلی لیوال په وینا دښو او بدو قوانینو په اړه پریکړه اسانه نده دننګرهار پوهنتون دحقوقواو سیاسی علومو استاد منگل شیرزاد بیا دښو قوانینو ځیني ځانګړني دا راز په ګوته کوي:

((قانون هلته قانون دي چې شاته يې يو اجرائي قدرت موجود واوسي که دقانون محتوا ډيره کمزوري وي خو شاته يې اجرائي قدرت وي او هغه په خپل ځای باندې عملی کړي طبعاً هغه قانون اوچت او ښه قانون دي بله مسئله دا چې ښه قانون هغه دي چې هغه په ولسونو کې قابل دتطبيق وي دولسونو ذهنيت ورسره عادت اوسي او قبلولو ته يې په ورين تندي هرکلی ووايې داسی نه چې دبل هیواد دکلتور او فرهنگ سره مطابق وي اومور ته راوړل شي چې ددغو قوانينو پلی کيدل ستونزمن وي او خلک يې منلو ته غاړه نه ايرېدي))

دمطبوعاتې جرايمو دموضوع دڅيړني په لړ کې بايد په ياد ولرو چې هره مطبوعاتې سرغړونه مطبوعاتې جرم نه گڼل کېږي ځکه دژورناليزم په ډگر کې گڼ داسی موارد شته چې يوازي مسلکي او اخلاقي ممانعت لري نه قانوني، دبيلکي په توگه په خبري ژانرونو کې دانپول نه مراعتول، دپتوکامرو کارول او ورته نور مسايل چې يوازي داخلاق او مسلکي پولو په چوکاټ کې را ايساريږي،

ښاغلی ليوال همدا مسئله داسی روښانه وي :

((جرم يوازي هغه وخت يوکار ته ويلاي شو چې دقانون په چوکاټ کې هغه مجازاتو وړ وي يعني قانون حکم وکړي چې دا کارله احکامو او قوانينو سره په ټکر کې دی ځکه اخلاق په عام ډول باندې حاکم ندي يا په ټولو الزامي نه دي حال دا چې قوانين الزامي دي او دقوانينو او اخلاقو حکم همدا دي چې قوانين ډير عام دي په ټولو دتطبيق وړ دي يعني يوه اداره شته چې دغه قوانين په ټولو باندې په يوه ډول تطبيقوي دهمدې لپاره کله جرايم وايو دا تر ډيره قانوني مسئله ده نه اخلاق))

که څه هم دشويو څرگندونو له مخې مطبوعاتي جرمونو د بيلابيلو ټولنو له مخې توپير لري چې دقانون په چوکاټ کې تعريف شوي خو له مسلکي پلوه بيا يو لړ نړيوال جرمونه هم شته چې په ټوله نړۍ کې د ژورناليسټيک ډگر لارويانو ته متوجه وي په اړه يې يوځل بيا ښاغلی ليوال :

((مطبوعاتي جرايم تر ډيره په دوه ډوله دي يو د جرايمو عامه پيژندنه ده چې په ټوله دنيا پوري مربوطه وي يعني هغه نړيوال اخلاقي موازين چې دمطبوعاتو لپاره شته بل ډول خاص قوانين دي چې دهرهيواد او هری ټولنی له ارزښتونو او قواعدو سره سم جوړيږي او دغه مطبوعاتي جرايم دهغو له نظره سنجول کيږي .

له مسلکي پلوه هم مطبوعاتي جرايم په دوه ډوله دي يوه هغه دي چې تاسو د ژورناليزم بين المللی قواعد مات کړی او دغه قواعد ترپوښو لاندې شي چې دا تر ډېره حده مسلکي او تخصصي جرم دي خوکه تاسو د ژورناليسټيکي وظيفي په جريان کې يا ديوې رسنۍ په نمايندگۍ داسی يوڅه وکړي چې عمومي مدني قوانين مات شي نو دا هم ژورناليسټيکي جرم گڼل کيدای شي))

وراندې تر دې چې دمطبوعاتي جرايمو دپلټولو او موندني پر موضوع وغږو بايد روښانه شی چې دحقوقی پلوه هر جرم يولړ عناصر لري چې له مخې جرم ثابتيدای شي او کنه خبره يوازي د تور او اتهام ترپولو نه اوږي دمطبوعاتي جرايمو په لړ کې هم ددغو دريو عناصرو شتوالی حتمي وي :

۱-خپروني (نشریه)

۲-شفاهی یا لیکنی یا څرگندوني

۳ انتشار یا خپرول

دمطبوعاتي جرايمو دکشف اوموندي لپاره درى ياد عناصر خورا مهم دي خو داچې ديو مطبوعاتي جرم دترسراوي پرمهال مسوليت چاته راجع کيږي بيا هم دهيوادونو او ټولنو قوانين سره توپير لري په يوشمير هيوادونو کې دقوانينو خلاف ديومطلب دخپرولو پرمهال لومړي

مسولیت خپله لیکوال ته راجع کیږي او بیا په وروستیو پړاونو کې دخپرنی مسول مدیر د چاپ ډلی او بلاخره ویشونکي ډلی ته چې دیو اوبل په نشتوالی کې ورستی کس تر پوښتني لاندې راځي خوپه ځینو نورو هیوادونو کې بیا یاد هرکس ترخپل واک او صلاحیته

تر پوښتني لاندې راتلای شي او داسی هیوادونه هم شته چې ټول مسولیت یوازي یوازي دمطلب لیکوال ته راجع وي دهیوادونو او قوانینو دهمدغو توپیرونو په رڼا کې دیو مطبوعاتي جرم پرمهال دمجرم معلومولو ته لیکوال او ژورنالیست عبدالغفور لیوال دا راز اشاره کوي .

((دا مسله بیلابیل ویشل کیږی په یوشمیر رسنیو کې ټول سیاسی او حقوقی مسولیت خپله رسنی په خپله په غاړه اخلی په داسی حال کې بیا رسنی مقصره وي خو یوشمیر داسی رسنی وي چې په خپله خط مشي کې واضحه لیکي چې دغه نظریات چې مطرح کیږي هغه دلیکوال دي او موږ ورسره موافقه نلرو پدې صورت کې دجرم مسولیت دوه برخي کیږي لومړي مسولیت دلیکوال په غاړه وي او دجرم بله برخه رسنی ته هم راجع وي))

دا چې دمطبوعاتي جرم او مجرم موندني او کشف مسولیت څوک لري او څوک یې پلتي په اړه یی استاد الهی داسی وایی :

((کله چې یوه رسنی کې داسلام دسپیڅلی دین خلاف او د امنیتي ارګانونو اړوند پوځي امنیتي اسرار اوپټ رازونه خپاره کړي نو امنیتي ، مذهبي او نورو اړوند ارګانونو یی دڅارني او پلتي دنده لري چې ژورنالیست ځواب ورکول ته اړباسی))

دمطبوعاتي جرایمو تر پیژندلو وروسته همدغه مسله په افغانستان کې خپرو چې دافغانستان په قوانینو کې مطبوعاتي جرایم څنگه تعریف شوي او تر کومه بریده دپلی کیدو وړ دي نږدې یوه پیړۍ وړاندې کله چې په امانی دوره کې دنسبي ولس واکۍ فضا وغوړیده د دیرونورو بریاوو ترڅنګ

دازادو رسنيو منځته راتگ او بيا درسنيو دقانون تصويبيدل هم يوه له مهمو لاسته راوړنو څخه وه داچې افغانستان يو اسلامي او عقیده وي ټولنه وه نو دهماغه پيله درسنيو په قانون کې دنور گڼو مواردو ترڅنګ اسلامي او انساني ارزښتونو ته پام نيوي هم له مهمو مسايلو څخه و چې بايد رسنۍ ورته متوجه واي او مراعت کړي يې واي که څه هم له هغه وخته بيا تر ننه دمختلفو رژيمونو په راتگ سره درسنيو په قانون کې يوشمير تعديلونه راغلل خو په ټولو کې داسلامي ارزښتونو مراعتول يوه حتمي برخه وه او تري سرغړونه يو مطبوعاتي جرم گڼل کيده .

ټول ژورنالستان بايد په دې پوه وي چې له قانون څخه بې خبري عذر نه بلل کيږي ، يوازې اشخاص نه بلکې که رسنۍ هم له قانون څخه سرغړونه وکړي نو دجرم مرتکب گرځي .

جرم يوه نسبي پدېده ده او هر هيواد په نافذ ه قوانينو پورې اړه لري او دهغې په رڼاکې تعريف شوی دی .

تو هغه کارونه او سرغړونې چې له رسنۍ څخه صورت نيسي او دهغه پايله دنافذ قوانينو ترپېښو لاندې کيدل ، دهيواد ارزښتونو ته تاوان رسول او د يو حقيقي او خصوصي شخص حيثيت بربادول مطبوعاتي جرم بلل کيږي .

پس مطبوعاتي جرم دهيواد دنافذ قوانينو نو يو خلاف عمل دي چې درسنيو دکارمندانو له خوانه ترسره کيږي او دهرهيواد په قوانينو کې درج شوی دی ، مطبوعاتي جرم بايد دمطبوعاتو په قانون کې واضح شوی وي .

په حقوقي ترمينالوژي کې دمطبوعاتو جرم داسې تعريف شوی دی :

مطبوعاتي جرم عبارت دی دورځپاڼې ، مجلې ، يا خپرونې په وسيلې سره له توهين او افترا څخه چې درسمي دندې يامقام يا ټولنيزې او يا له سياسي لحاظ ديوه شخص يا اشخاصو په اړه وي .

همدارنگه د مطبوعاتو په قانون کې په ۱۳۸۴ په ایران کې داسې تعریف شوی دی : مطبوعاتي جرم عبارت دی دورځپاڼې ، مجلې يا خپرونې په وسيلې سره له توهين او افترخڅخه چې درسمي دندې يا مقام يا ټولنيزې او ياله سياسي لحاظ ديو شخص او يا اشخاصو په اړه وي عبارت دی له مطبوعاتي جرم څخه .

همدغه پورته ذکرشوي تعريف نشو کولای چې کاملاً په نظر کې ونيسو لکه څرنگه چې دایران په مطبوعاتو کې دجرم په اړه داسې راغلی دی .

۱- دهغه اطلاعاتو او خبرونو دنشرڅخه خوداری کول کوم چې دټولنې لپاره مضرتما میری .

۲- دهغه اطلاعات خپرول کوم چې فحاشی او دخلکو ترمنځ بې اتفاقي رامنځ ته کوی .

۳- دناسمو خبرونو خپرول کوم چې عامه ذهنیت گډوډوي .

۴- دخصوصی او نظامی اسرارو افشا کول .

بعضې انگلیسي حقوق دانان په دې عقیده دی چې مطبوعاتي جرم خاص جرم ندي مگر مرتکب دجرم کیږی . چې داموضوع دعمومي حقوقو ده . بعضې هیوادونه لکه فرانسه ، بلژیک چې دمدون حقوقو دسیستم لرونکي دی . مطبوعاتي جرمونه په دوه برخو تقسیموي چې په اوله برخه کې یی دمجازاتو قانون شامل دي لکه توهین ، افترا ، درواغجن نشرات ؛ ددغه جرایمو لپاره دمطبوعاتو قانون جزا تعین کړی ده دوهمه برخه یې مسلکي جرایمو ته ځانگړې شوې ده چې دحقوقو

، سیاست ، او مطبوعاتو له نظره ارزښت لري .مطبوعاتي جرم یومستقل جرم ندی بلکې شامل په

هغه جرمونو کې دی چې یودولت دمطبوعاتو لپاره وضع کړی وي

مطبوعاتي جرم ځانګړتیا وې :

خوچې یوه موضوع له یوې رسنۍ څخه خپره او دعامو خلکو په اختیارکې ورنه کړل شي مطبوعاتي جرم نه بلل کېږي .

نو په دې لحاظ ویلي شو چې دمطبوعاتي جرم بنسټ او اساس عبارت دی له افشا او علني کولو څخه که مقصد پکې شامل نه وي هغې ته مطبوعاتي جرم نه ویل کېږي .

خو همیشه باید په دې ټینګارونه شي ځکه چې رسنۍ به همیشه اشتباهات کوي .

تخلف : (سرغړونه)

دجزا دقانون له مخې تخلف یاسرغړونه له قانون څخه دسرغړونې په مانا دي چې په دې حالت کې له جرم سره مترادف بلل کېږي .

داداري حقوقو له نظره درسمي دندې پرمهال له ادراي مقرراتو څخه سرغړونه تخلف بلل کېږي ، چې په دې حالت کې ورته انضباطي تخلف ویل کېږي .

دجرم او تخلف دجزا سیستم :

انضباطي تخلف دجزا مرتکب له دندې سره په تناسب کې قرار لري لکه سرزنش ، تعلیق موقت او دایم او داسې نور .

اما جزایي جرم غالباً له دندې سره تماس نه لري او دهغې جزا لکه اعدام ، حبس او دنقدي جرمي اصول په خپل برکې نیسي .

دمطبوعاتي جرم دارتقا په صورت کې لاندې یولړ مراتب په نظرکې نیول کېږي ، چې په دې سلسله کې دامتياز خاوند ، مسول مدیر ، خبرنگار او دهغه نور همکاران دمسولیت له مخې مسول بلل کېږي .

نو په همدغه مسله ددې باعث گرځي خو مطبوعاتي جزا له یو لړ ستونزو سره مخامخ شي .

په مطبوعاتي جرم کې ډېر کسان له لیکوال ، مسول مدیر ، دامتياز خاوند ، ادیتور ، خبریال او ویشونکي شامل دي .

دمطبوعاتي جزا په اړه دري نظریې وجود لري :

۱- داجتماعي مسولیت نظریه :

ددغې نظریې پرېنست ويلي شو چې په دې مسله کې داخل کسان دجزا دمسولیت درلودونکي وي .

۲- ترتیبي نظریه :

ددې نظريه پرېنست ويلي شو چې په دې سيستم کې درتېو سلسله په نظر کې نيول کېږي ،

ددې له مخې ليکوال اصلي مسول بلل کېږي ، مسول مدير او خپرونکي په دوهمه درجه کې قرار لري او همدارنګه نور افراد .

په دې برخه کې نور مرتکبين په هغه صورت کې تر عدلي تعقيب لاندې راځي چې په لومړي کتگوري کې نور څوک ترپوښتنې لاندې ونيول شي .

۳- دې پروايي (غفلت نظريه) :

دپورتنۍ نظريه پرېنست ويلي شو چې په دې صورت کې د جزا مسوليت يوازې د يوشخص پر غاړه ده او دغه جزا نورو کسانو ته مصونيت وربښي .

دنړۍ په ډېرو قوانينو کې مطبوعاتي جرم له مطبوعاتي تخلف څخه جدا بلل شوي امداد دافغانستان دمطبوعاتو په قانون کې د جرم او تخلف ترمنځ په مستقيمه توګه فرق وجود نه لري ، تخلف په جوته توګه نه دی تعريف شوي او همدارنګه له مطبوعاتي جرم څخه منځته نه دي راغلي .

مګر د ممنوعه توکيو دنشر او خپرولو د احکامو د اتم فصل د ۳۳ مادې له منځپانګې څخه په دې باندې پوهېږو چې دلاندینيو توکيو خپرول مطبوعاتي جرم بلل کېږي .

((دلاندېنيو تو کيو خپرول په ډله ايزو رسنيو کې جواز نه لري.))

۱- هغه توکي چې داسلام دمقدس دين سره په ټکر او نورو ټولو اديانو ته پکې توهين وي .

۲- هغه توکي چې داشخاصو حرمت ته تاوان او افترا بلل کيږي .

۳- دجگړې خشونت ،تبليغ او ټول هغه مواد چې دافغانستان داساسي قانون له حکمونو سره په مغايرت کې وي او ياد جزا له قانون سره هغه هم جرم بلل کيږي .

۴- دخشونت او تجاوز دقربانيانو دهغو دانځورونو افشا کول چې په يو ډول دډولونو دهغوي ټولنيز موقف ته صدمه رسوي .

دافغانستان دډله ايزو رسنيو په قانون کې نقدي جريې :

په ۳۵ ماده کې دجریمو ترسرليک لاندې داسې راغلي دي ؛ دغه جريې دداسې حکمي او حقيقي اشخاصو لپاره وضع شوي ، چې ددې قانون مطابق له قانون څخه سرغړونې په صورت کې دجرمي عمل مرتکب شي او بايد ټول يې په دوه اونیو کې ثبت کړي .

ټول حکمي او حقيقي اشخاص چې ددې قانون له رعايتولو څخه پرته يې دافغانستان په قلمرو کې دډله ايزو رسنيو ،مطبوعاتو ،نشراتي موسسو ،دژورناليزم په ښوونيزو بنسټونو دژباړو په دفترونو او دتبليغاتو او اعلاناتو په تاسيسولو لاس پورې کړي په لاندې توگه په نقدي جریمه او ددوه اونیو په اوږدو کې په ثبتولو مکلف دي .

الف : هرکله که موسسه او دایروونکي حقيقي شخص وي په لاندې توگه جریمه کیږي .

۱- تلویزیون : ۵۰۰۰۰ زره افغانی

۲- راډیو ۳۰۰۰۰ زره افغانی

۳- آژانس ۳۰۰۰۰ زره افغانی

۴- کیلي شبکه ۱۰۰۰۰۰ زره افغانی

۵- چاپی خپرونه : ۱۰۰۰۰۰ زره افغانی

۶- مطبعه : ۵۰۰۰۰ زره افغانی

۷- نشراتي موسسه : ۵۰۰۰۰ زره افغانی

۸- دارالترجمه : ۲۰۰۰۰ زره افغانی

۹- دتبلیغاتو او اعلاناتو شرکتونه : ۱۰۰۰۰۰ زره افغانی

۱۰- دژورنالیزم روزنیز بنسټونه : ۵۰۰۰۰ زره افغانی

۱۱- رسالي او کتابونه : ۱۰۰۰۰ زره افغانی

ب : هرکله که موسسه او دایروونکي حکمی شخص وي په لاندې توگه جریمه کیږي .

۱- تلویزیون : ۶۰۰۰ زره افغانی

۲- راډیو : ۴۰۰۰ زره افغانی

۳- آژانس : ۴۰۰۰ زره افغانی

۴- چاپي خپرونه : ۱۲۰۰۰ زره افغانی

۵- کیلي شبکه : ۱۲۰۰۰ زره افغانی

۶- مطبعه : ۶۰۰۰ زره افغانی

۷- دارالترجمه : ۳۰۰۰ زره افغانی

۸- داغلاناتو او تبلیغاتو شرکتونه ک ۱۲۰۰۰ زره افغانی

۹- کتاب او رساله : ۱۲۰۰۰ زره افغانی .

ددې فقره په دوهم بند کې راغلي دي هرکله چې په دې ماده حکمي او حقيقي اشخاص

د دوه اونیو په اوږدو کې دخپلې رسنۍ په ثبتولو لاس پورې نه کړي رسنۍ یې بنديږي .

دافغانستان دجزا قانون او مطبوعاتي جرم :

دډله ایزو رسنیو له قانون څخه سربیره دجزايي مسولیتونو دتثبیت ترټولو لویه سرچینه

دافغانستان د۱۳۵۵هـ ش کال دتلې دمیاشتي دجزا قانون دی چې د۵۲۳ مادولرونکی دی

په دغه قانون کې دمطبوعاتو جرمونو بېلا بېلو برخو ته خاصه توجه شوې ده ممکن دغه عمل ژورنالستان او يا عادي کسان ترسره کړي خو په دواړو حالتونو کې يو ډول جزا ورته تعين شوې ده .

دافغانستان دجزا په قانون کې هغه مواردو ته چې درسنی له خوا دجرم عمل ورته ويلی شو داسې مشخص شوي دي .

۱- دټولو هغو خبرونو او اطلاعاتو خپرول چې له عامه گټو سره په مغايرت کې واقع وي .

۲- دهغه اطلاعاتو او خبرونو خپرول چې دهيواد او عامه امنيت گړيوډوي او د دولت نظا مي دپېلو ماتیک او رسمي اسرار افشا کړي .

۳- دهغو اطلاعاتو او خبرونو خپرول چې داسلام ددين له اصولو سره په ټکر او يا اسلامي ارزښتونو او ياهم مذهبی شخصيتونو ته توهين بلل شوی وي .

۴- دهغو خبرونو او اطلاعاتو خپرول چې خلک ارتاد ته دعوت کړي .

۵- دهغو غيررسمي جلسو خپرول چې دپارلمان ، قضا او نورو تقننی موسسو څخه جوړيږي .

۶- دمغرضانه دروغو او کاذبو خبرونو او اطلاعاتو خپرول .

۷- دهغو صحیح خبرونو او اطلاعاتو خپرول چې مضر وي .

۸- دهغو خبرونو او اطلاعاتو خپرول چې په هره برخه کې زورزیاتي ته لمن وهي .

۱۰- دهغو خبرونو او اطلاعاتو خپرول چې دجرم او جنایت تائید او دقانون دنه رعایتولو لپاره تبلیغ گنل کیږي .

۱۱- دهغو خبرونو او اطلاعاتو خپرول چې خلک دفحشا لوري ته تشویق کړي .

۱۲- دښکاره وسایلو په واسطه ملي بیرغ ، ملی سرود او افغان ملت ته توهین .

۱۳- دهغو اشخاصو په وړاندې توهین او دهغوی حرمت ته صدمه رسول چې په عامه خدماتو کې دوظیفې پرمهال دي .

۱۴- دعلني وسایلو په واسطه داتباعو لپاره توهین او دهغې حرمت ته صدمه رسول .

درسنيو او مطبوعاتي جرمونو په اړه دجزا دقانون مادې :

په تیرو بحثونو کې درسنيو اړوند ځینې جرایم مو وپېژندل په دې برخه کې کونښن کیږي هغه مسایل چې لاتراوسه بررسی شوي ندي هغه تریخت او څیړنې لاندې نیول کیږي .

د جزا په قانون کې د علني وسايلو تعريف :

۱- ويل هغه وخت علني گڼل کېږي چې په عام محفل ، عامه لار او يا نورو ځايونو کې په داسې توگه په جهره سره وويل شي او يا د نورو وسايلو په واسطه نشر شي چې که په هغه ځاي کې که څوک حاضر وای اوريدلي به يې واي

۲- فعل هغه وخت علني گڼل کېږي چې په عام محفل ، عامه لار او نورو ځايونو کې په داسې توگه واقع شي چې په هغه ځاي حاضر وای هغه به يې ليدلی وي .

۳- رسم ، تصوير ، فلم ، ليکنه ، کنايه او داسې نور تمثيلي وسايل هغه مهال علني بلل کېږي چې له يوه کس څخه ديروته توضيح شي او يا په داسې توگه نندارې ته وړاندې شي چې که په ځاي کې څوک وای نو هغه به يې ليدلي وای .

ځينې قانوني اصطلاحات :

قذف : په ليکلي يا ناليکلي ډول نورو خلکو ته ناوړه خبرې ، ښکنځل لعنت ويل په يو چا باندې د زنا تور لگول .

افترا : يو چاته د درواغو نسبت کول او د يو کس په اړه ناسمې خبرې جوړول .

شطم : د يو چا په اړه داسې کلمات ، حرکات او بيان چې دهغې پر حيثيت يرغل وکړي او د خلکو په وړاندې يې تپت راولي .

فتنه : لغوي مانا يې فريب ، ناسمه لارښوونه ، تيرايستنه او شکنجه او همدارنگه ديو چا په وړاندې فتنه اميزه خبره او ديو مشروع دولت پر مشروعيت يرغل .

په افغانستان کې درسنيو دتاسيسولو شرايط

په افغانستان کې دتنبيهي حقوق نظام په حاکميت سره دهغو هېوادنو له جملې څخه دی ، چې درسنيو دتاسيسولو له پاره دااعلام نامې او نوم ثبتونې له طريقې څخه کاراخيستل کېږي .

دافغانستان داساسی قانون په ۳۴مه مادې په يوه برخه کې داسې راغلی چې هرافغان داحق لري چې دقانون داحکامو سره سم دمطالبو په چاپ او نشرولو پيل وکړي بايد ديوې اساس نامې لرونکي وي چې په اساس نامه کې اهداف ، دندې ، تشکيل ، مالي تمويل او مالي سرچينې بنودل کېږي البته د مالي سرچينو يادونه بايد په شفاف او علني ډول وشي .

دافغانستان دې ډله ييزو رسنيو دقانون پراساس دهېواد وگړي ، سياسي ډلې ، ټولنيزسازمانونه او کورني غيرې دولتي موسسې کولی شي چې چاپی او برقي رسی تاسيس کړي او همداراز دپهريو هېوادونو اخيستونکي هم کولای شى چې دټاکليو شرايطو لاندې رسي تاسيس کړي .درسنيو دثبت په باره کې دااطلاعات اوفرهنگ وزارت يوه دنده داده چې رسی بايد ثبت کړي دافغانستان درسنيو قانون په يوويشتمه ماده کې ددې ذکر راغلی دی چې دافغانستان درسنيو قانون په ۱۳۸۴کال کې تسجيل شوی دي .

دامتيازخاوند مكلف دى چې برقي ، چاپي ، آژانسونو دزده كړى مركزونه ، ژورناليزم ، نشراتي موسسات ، مطبعي ، دارالترجمي او تبليغاتي شركتونه ، اعلانات ددرلودونكو شرايطو په اساس چې دقانون په ۲۳-۲۸ ماده كې ذكرشوى دى خپله رسنۍ په اطلاعات او كلتوروزارت او تروريزم كې ثبت كړي .

په افغانستان كې رسنۍ كولای شي چې مخكې دثبت كيدلو څخه نشرات وكړي مګرروسته له دوهفتو نشراتو څخه بايد خپله رسنۍ ثبت كړي .

دهغه مشخصاتو په اړه چې په اطلاعات او كلتوروزارت او تروريزم ته وړاندې شى داسې راغلي دى .

درسنيو دامتيازخاوندان ، مطابع ، نشراتي موسسې دزده كړې نهادونه ، دارالترجمي ، تبليغاتي شركتونه او اعلانات مكلف دى چې خپلې بيان نامې او معلومات دثبت په خاطر اطلاعات او فرهنگ وزارت او تروريزم ته تقديم كړي . لكه مكمل شهرت ، دفعاليت ډول ، نوم او دفعاليت ځاي ، هدف او دفعاليت مرام ، دتمويل منبع او دسرمايي اندازه .

۲- دبرقي ، مطابع ، آژانسونه ، دژورناليزم دزده كړې نهادونه ، نشراتي موسسې او تبليغاتي شركتونه ، دكيفيت او كميت نه ثبت اعلانات ماشين آلات او تجهيزات او

درسنيو لپاره چاپي، تيراژ، ژبه دمحتوا ډول، دچاپ وعده مخکې دثبت نه ضروري ده

.

که چېرې اطلاعات او فرهنگ وزارت او تروريزم درسني دثبتولو څخه انکاروکړي نو

په دې صورت کې دامتياز خاوند کولای شي دشکاياتو دبرسي کمسيون ته مراجعه

وکړي که چيرې يې دلته هم قناعت حاصل نشي نو بيا کولای شي په محکمه کې خپله

عريضه وړاندې کړي .

درسنيو دتاسيس لاري چاري

په افغانستان کې درسنيو دتاسيس شرطونه :

داساسي قانون ۳۴ ماده حکم کوي (دبيان آزادي له تيري څخه خوندي ده).

هراښان حق لري چې خپل فکر دويڼا ، ليکني انځور او نورو وسيلو له لاري په دې اساسي قانون کې دراغليو حکمونو په رعايت څرگندکړي .

هراښان حق لري دقانون له حکمونو سره سم مطالب بې له دې چې هغه مخکې له مخکې دولتي مقامونو ته وښيي ، خپاره او نشرکړي .

دمطبعو ، راډيو او تلويزيون ، دمطبوعاتو دخپرولو او دجمعي ارتباط په نورو وسايلو پورې مربوط حکمونه دقانون له لاري تنظيميږي .

دافغانستان درسنيو قانون په اړه داسې حکم کوي .

لسمه ماده :

۱- د هېواد اتباع ، سياسي گوندونه ، ټولنيز سازمانونه ، کورنۍ غيردولتي موسسې او دپهريو هېوادونو پناه غوښتونکي او دولتي ادارې کولای شي ددغه قانون دحکمونو سره سم چاپي رسني تاسيس کړي .

۲- په افغانستان کې بهرنۍ سياسي نماينده گۍ دديپلو ماتیکو موازينو په پام کې نيولو سره کولای شي چاپي خبرنامې په چاپولو او خپرولو لاس پورې کړي .

۳- دنړيوالو او بين الحکومتي موسسو نمايندگۍ کولای شي دخپل کارپه ساحو کې داړوندو وزارتونو دمو افقي په ترلاسه کولو سره عملي څيړنو او دموقوتو او غيرموقوتو خپرونو په چاپولو او خپرولو لاس پورې کړي .

۴- رپوتونه او عملي څيړنې داړوندو وزارتونو او ټولنو دمخکې اطلاع په اساس صورت نیسی .

۵- هغه بهرنۍ غيردولتي موسسې (NGOS) چې دقانون دحکمونو سره سم جوړې شوې وي ، کولای شي دخپل تخصصي کارپه ساحه کې داطلاعاتو او فرهنگ وزارت داجازې له ترلاسه کولو وروسته ، چې مسول مدير ئې دافغانستان له اتباعو څخه وي دمو قوتو او غيرموقوتو خپرونو په خپرولو لاس پورې کړي .

۶-ددغه قانون ددرېمې مادې په دويم جز کې مندرجې رسنۍ ثبت څخه پرته تاسيس او خپرېدلای شي .

په هغه صورت کې چې خپرونه مخکې له ثبت څخه خپره شوې وي دامتياز خاوند مکلف دي چې ددوه اوونیو په بهیرکې خپله خپرونه ددغه قانون داحکامو سره سم ثبت کړي .

دپټې او نورو مشخصاتو درلودل :

يولسمه ماده :

چاپي رسني ، دخپرونې نوم ، مشخصه پته ، دمطبعې نوم او ځاي ، دامتياز دځاوند او مسوول مدير نومونه او دهغې دخپرولو نېټې درلودونکي وي .

دولسمه ماده :

دهېواد اتباع ، سياسي گوندونه ، ټولنيز سازمانونه ، کورنۍ غيردولتي موسسې او دپهريو هېوادونو پناه غوښتونکي او دولتي ادارې کولای شي ددغه قانون دحکمونو سره سم بريښنايي رسنۍ تاسيس کړي .

دامتيازځاوند :

دامتيازځاوند کېدای شي حقوقي يا حقيقي شخص وي . دافغانستان درسنيو قانون له مخې دامتيازځاوند که حقيقي وي يا حقوقي بايد چې دهيواد تابعيت او سند ولري . تراتلس کلنۍ کم نه وي او دواکمنې محکمې له خوا له مدني حقونو محروم شوی نه وي .

درسنيو په قانون کې دې ټکي ته داسې اشاره شوېده :

ټوليزې رسنۍ او ددغه قانون په اووه ويشتې مادې کې مندرجې موسسې بايد

دامتيازخاوند درلودونکي وي

دامتياز خاوند شرطونه :

دېرشمه ماده :

دټوليزو رسنيو او ددغه قانون په اووه ويشتې مادې کې دمندرجو موسسو

دامتيازخاوندان دلاندې شرايطو درلودونکي دي :

الف :حقيقي شخصيتونه :

۱: دهبواد تابعيت ولري

۲- داتلس کلنۍ عمرېشپړول

۳-دواکمني محکمې دحکم پراساس دمدني حقونو څخه نه محروم والی .

ب - حکمې شخصيتونه :

۱-په اړونده دولتي ادارو کې ثبت اوراجستر .

۲- د اړوندو موسولو ادارو له خوا دافغانۍ هويت تثبیت .

ددغه قانون دلسې مادې په دويمه او درېيمه فقره کې درج شوي اشخاص او ټولنې ددې حکم څخه مستثنا دي .

۳- دواکمني محکمې دحکم پراساس له مدني حقوقو څخه نه محروم والی .

بهرنۍ موسسې او شخصیتونه باید دخپل متبوع هیواد دتابعیت سند ولري .

داساسنامې لرل :

یوډیرشمه ماده :

دتولیزو رسنیو او ددغه قانون په اووه ویشتې مادې کې دمندرجو موسسو دامتياز

خاوندان مکلف دي دخپلو رسنیو او یاموسسو په اړه لازم معلومات او دهغوي

دفعالیتونو څرنګوالي په اړه خپله اساسنامه کې ، چې دموخو ، تشکیل ، دندو پانګې

شمېره ، مالي سرچینو او واک لرونکي وي ، سمبالوي .

دفرهنگي رسنیو او موسسو ثبتول :

دوه ډیرشمه ماده :

دتولیزو رسنیو او ددغه قانون په اووه ویشتې مادې کې دمندرجو موسسو دامتيازخاوندان

مکلف دي دلاندینو معلوماتو لرونکی لیک ، دثبتولو په موخه دااطلاعاتو او فرهنگ وزارت ته

وړاندې کړي :

۱- بشپړ شهرت .

۲-دفعاليت څرنګوالي .

۳-درسني نوم .

۴-دهغي دفاعاليت ځاي .

۵-دفعاليت موخه او مرام .

۶- دتمويل سرچينه او دپانګې اندازه .

۷-دچاپي رسنيو لپاره توک ، ژبه دنشراتي منځپانګې ډول دچاپ موده او دکچې صحافت .

۸- په بريښنايي رسنيو او ددغه قانون په اووه ويشتمې مادې کې مندرجې موسسو دماشينونو او تجهيزاتو دڅرنګوالي او څومره والي تثبيت .

دپټي او ځانګړي نښان درلودل :

څلوردېرشمه ماده :

ټولنيزې رسنۍ او دغه قانون په اووه ويشتمې مادې کې مندرجې موسسې دپټي ،مېراو ځانګړي نښان درلودونکي وي .

محکمې ته دمراجعې حق .

پنځه دېرشمه ماده :

که چيرې دامتيازخاوند دجوازډنه ثبت ياصادرولو په باب دااطلاعاتو او فرهنگ وزارت تصميم دقانون دحکمونو مغايروبولي ،کولای شي اړوند کمسيون ته مراجعه وکړي .دنه قناعت په صورت کې دمحکمې پروړاندې دعوي وکړي .

(۱) دتولیزو رسنیو (پلورنه ، هبه ، میراث) او ددغه قانون په اووه ویشتمې مادې کې دمندرجو موسسو دملکیت او دفعالیت جواز لېږدونه لري .

۲- دفعالیت دامتياز حق هغه شخص ته لېږدول کیدای شي چې په دې قانون کې مندرجو شرطونو لرونکی وي .

۳- بل شخص ته درسنيو او یاد پورته ذکرشویو موسسو دملکیت یادامتيازحق دخرڅلاو او یاد هغه دهبه په صورت کې ددغه قانون په احکامو کې مندرج مراتب بیا تطبیقېږي .

۴- دامتياز خاوند دمړینې یاد حقوقي اهلیت دلاسه ورکولو په صورت کې دمدادی ملکیت په باب دمدني قانون او ددغه قانون له حکمونو سره سم اجرات کېږي او معنوي امتياز یې هغه شخص ته لېږدول کېږي چې وارثان ورسره مو افقه ولري او ددغه قانون په حکمونو کې درج شوي شرطونه ولري

کله کله یوه رښی له ټاکلو بریدونو تېري کوي نو درسنيو په قانون دامتيازديبرته اخیستلو په اړه هم راغلي دي .

دامتيازسلبول :

اووه څلویښتمه ماده :

(۱) هغه حقیقی یا حکمي اشخاص چې یوه رښی داطلاعاتو او فرهنگ په وزارت کې ثبتوي ، په هغه صورت کې چې چاپي رښی دثبت له نیټې څخه تریوه کال پورې او ددغه قانون په اووه ویشتمه ماده کې مندرج بریښنا یي رښی دثبت له نیټې څخه تریوه کال پورې او ددغه قانون په اووه ویشتمه ماده کې مندرج بریښنا یي رښی دثبت له نیټې څخه تردووکلونو پورې که چېرې خپل خپرینیز فعالیت پیل نکړي ، دهغوي امتيازسلب کېږي .

(۲) که چېرې د امتياز خاوند دخپرونې له پيل څخه وروسته ، خپل خپرنيز فعاليت ودروي او د چاپي رسنۍ امتياز خاوند او داووه ويشتمه مادې مندرج موسسې تردوو کلونو پورې بيا په خپرنيز فعاليت پيل ونکړي دهغه امتياز سلبېږي .

د بيا فعاليت په صورت کې ددغه قانون په يو دېرشمه او څلورديرشمه ماده کې دمندرجو پړاونود بيا په ترسره کولو مکلف دي .

لومړۍ څپرکي

عمومي حکمونه

لومړۍ ماده :

د اقانون د اسلام د سپېڅلي دين د اصولو او احکامو ، د اساسي قانون د څلورديرشمې مادې له حکم سره سم او د بشرد حقونو د نړيوالې اعلاميې د نولسمې مادې په پام کې نيولو سره د فکر او بيان د آزادۍ حق د تامينولو او په هيواد کې د ټوليزو رسنيو د وسايلو د فعاليت د تنظيمولو په مقصد وضع شوی دي .

موخه :

ددغه قانون موخې عبارت دې له :

- ۱- د فکر او بيان د آزادۍ حق تضمين او ملاتړ .
- ۲- دخبريالانو د حقوقو ملاتړ او د ټولنيزو رسنيو د وسايلو د آزاد فعاليت د شرايطو تامينول .
- ۳- د آزادو ، خپلواکو او پراخ بنسټو ټوليزو رسنيو د وسايلو رواجول او پراختيا.

۴- دخبرو، لیکنو، رسم، تصویر په کسټ کې دثبتولو، تمثيل، حرکت او نورو علمی، ادبی هنری او دچاپ او خپرولو په واسطه دهېواد داتباعو د فکر او احساس او په عادلانه توګه دحقایقو دڅرګندولو لپاره دمناسبو زمینو برابرول .

۵- داسلام دسپڅلی دین دحکمونو داصولو درعايت سره سم دبشر دحقونو په نړیواله اعلامیه کې دبیان او دټولنیزو رسنیو دمسجل اصول رعایتول .

۶- دټولنیزو رسنیو دسالمې ودې په موخه مرسته په داسې ډول چې وکولای شي په هېواد کې صحیح اخبار، اطلاعات، ښوونه اوروزنه، دعلم او ثقافت دخپرولو او اغېزمن وسایل وي او دخلکو نظريې دژورنالېستيکي معیارونو، اصولو او ارزښتونو صداقت، بې پلوی او انډول سره سم منعکس کړي .

اصطلاحات:

درېیمه ماده:

په دې قانون کې لاندې اصطلاحات لاندېني مفاهیم لري:

۱-رسنۍ:

له لاندني وسايلو څخه په ګټه اخیستنې سره دپیغام، معلومات او اطلاعات دلیږدونې وسیله ده .

- برېښنايي رسنۍ: راډیو، تلویزیون، کبلی شبکه او انټرنیت .
- چاپي رسنۍ: ورځپاڼه، جریده (اووه نیزه پنځلس ورځنۍ، میاشتنۍ خپرونې، مجله درې میاشتنۍ، کلني پوستر او خبرلیک .
- په دې قانون کې ټولیزې رسنۍ په لاندې ډولونو وېشل کېږي .

- عامه رسنۍ: هغه رسنۍ دي چې په عامه خلکو پورې اړه لري، د دولت او اعلانونو دخپرولو او خدماتو دوراندي کولو له لارې تمویلېږي .
- خصوصي رسنۍ هغه رسنۍ دي چې په حقيقي اشخاصو او سیاسي ، اقتصادي ، ټولنیزو او فرهنګي سازمانونو پورې اړه لري او دهغو لخوا سمبال او تمویلېږي .

• خبريال:

- هغه حرفوي او مسلکي شخص دی چې درسيو له لارې خپره نیز مواد او منځپانګه برابر او وړاندې کوي .
- مطبعه : هغه اقتصادي او تخنیکي دستگاه ده چې چاپي خدمات ترسره کوي .
- طابع : هغه حقيقي يا حکمي شخص دی چې د ملکیت پر بنسټ ياد مالک په استازیتوب په فعال ډول دمطبعې د چارو متصدي وي .
- ناشر (خپرونکي): هغه حقيقي يا حکمي شخص دی چې د غیر موقوتو اثارو د چاپولو او خپرولو اجازه لري .
- خپرول د ټولیزو رسيو له لارې د پیغام او خبر د لیږدونې عملیه ده .
- دفلم د تولید موسسه : هغه ټولنه ده چې دخپلې اساسنامې او موخو په رڼا کې مستند او سینمائي فلمونه او عکسونه او سلايدونه جوړوي .
- نشراتي موسسه هغه حکمي شخصیت دي چې د اساس نامې له مخې تاسیس او د برېښنایي ، چاپي ، موقوتو او غیر موقوتو رسيو خپرونې ، له خپلو موخو سره سم چاپ او خپروي .
- دخبريالي روزنیز مرکز : هغه مرکز دی چې په لنډمهاله او اوږدمهاله توګه دخبريالي په مسلکي روزنې لاس پورې کوي .

- دارالترجمه : هغه حکمي موسسه ده چې داساسنامې سره سم حق لري مطالب او مضمونونه ديوژبې څخه بلې ژبې ته وژباړي
- دخبررسونې آژانس : هغه حکمي شخصيت دی چې داريکواو داطلاعاتودراتولولوواورسولو په برخه کې فعاليت کوي .
- دتبليغاتو او اعلاناتو شرکت :هغه تجارتي حکمي شرکت دی چې له اساسنامې سره سم په تبليغاتو او اعلانونو لاس پورې کوي .
- دنسخې اخيستني حق (کاپي رايټ) :دثبت شويو خپرونو دمعنوي ملکيت او امتياز دحق لرل دي چې له منل شويو معيارونو سره سم دجلامقررۍ په واسطه تنظيميږي .
- دامتيازخاوند : هغه حقيقي يا حکمي شخص دی چې دبرېښنايي ، چاپي ټوليزو رسنيو ،دخبريالي روزنيزومرکزونو،مطبعو،خپرنيزو موسسودارالترجمو،خبري آژانس ددفلم جوړولووموسسو او دتبليغاتو او اعلانونو دشرکت په تاسيس او جوړولو لاس پورې کوي .
- راډيو : دټوليزواړيکواو خبررسولو سمعي وسيله ده .
- ټلويزون : دټولنيزو اړيکو او خبررسولوسمعي او بصري وسيله ده .
- کبېلي شبکه :دټولنيزو اړيکو سمعي او بصري رسنۍ ده چې گډونوالوته ملي او نړيوال اطلاعاتي ،روزنيز،ښوونيز،فرهنگي اوتفريحي پروگرامونه وړاندې کوي .
- اعلانات : حقيقي او حکمي اشخاصوته ديوډول سمعي اوبصري خدمتونو وړاندې کول دي چې په برېښنايي او چاپي رسنيوکې دپيسو او يامتقابل خدمتونو په بدل کې ترسره کېږي .
- مرسته (اعانه) :دحقيقي او يا حکمي اشخاصو له خواهرډول مرسته ده چې دټوليزو رسنيو دمادي يامعنوي پياوړتيا لپاره ترسره کېږي .

د اجتماعي اخلاقو د نشتوالي له امله ټولنې نابودېږي، او همدارنګه د فردي اخلاقو د نشتوالي په صورت کې ټولنې خپل پايښت او ارزښت له لاسه ورکوي، نو د غوره او پرمختللي ټولنې په جوړښت کې د ټولنيزو او فردي اخلاقو شتون په مساوي ډول لازم او ضروري ګڼل کېږي.

اخلاق يوه عربي کلمه ده چې په لغت کې د خلق جمع او د خوی، عادت او کړو په مانا سره راغلې ده او دهغې معادل په انګلېسي ژبه کې (Ethos) څخه عبارت دی چې د يوناني ژبې د (Ethos) له کلمي څخه مشتق شوي او په اصطلاح کې اخلاق د فلسفې د علم جز بلل کېږي، چې د يو ځانګړي علم په نوم مطالعه کېږي، نو ويلاى شو چې «اخلاق هغه علم دی چې هغه د خلکو د فکرونو، ارادو او کردارونو ترمينځ اړيکه نښلوي، لکه څرنګه چې د هندسې علم د اجسامو او شکلونو ترمينځ اړيکه قايموي»^{۴۰} يا په بل عبارت «اخلاق په لغت کې د خوی، عادت او کړو وړو مانا افاده کوي، چې بنسټ او اساس يې د ښېګڼو رواجول او د بديو له منځه وړل دي او په اصطلاح کې د انسان د سمو او ناسو کړونو او عملونو په اساس ولاړو پدېدو منظمه او هراړخيزه مطالعه او ارزونه ده.»

او همدارنګه د اجتماعي اخلاقو هدف او مقصد د خلکو تشويق کول دي، د دې لپاره ترڅو هغه ارزښتونه، اعتمادونه او عملونه چې هغه د بشريت په ژوندانه کې په زړه پورې رول لوبوي رامنځته کړي، او همدارنګه اخلاق د تاريخ په هر پړاو کې خاص او ځانګړي مشخصات لري، چې هغه د ټولنې د عمومي ليدلورو او غوښتنو تابع دي، او همداراز اخلاق نشي کولای چې د يوې ټولنې د باورونو او فرهنگ څخه جلا شي... يو شمير ټولنپيژاندي دا اخلاقو په جوړښت کې د دېن پراغيږمن رول ټينګار کوي، او مذهب دا اخلاقو په منځته راتګ کې د غوره او اساسي لامل په توګه يادوي

^{۴۰} باختري، منډه، اخلاق و حقوق در ژورنالېزم، پاڼه ۲۴، چاپ کال ۱۳۸۲ ل.

، اوهمدارنگه ئې دښيرازي اونيكمرغي لورته دانسان په بيولو کې د غوره اوبښتيز عنصر په توگه گڼي، اوهمدارنگه دين هغه لامل بولي چې داخلاقو ساتنه کوي ، او هغه ټولنه چې ددېن څخه بې برخې وي په تدريجي ډول سره خپل اخلاق له لاسه ورکوي، اوزياتره اسلامي ټولنې داخلاقوسره نه شليدونکې اړيکې لري ، او غالبا هر ديني اصل په دوديزواخلا قوباندې بدل شوي دي ، اوهرارزښت چې ددېني ارزښتونو سره په ټکر کې واقع شي، غير اخلاقي بلل کيږي ، خوبايدله ياده ونه باسو چې دا اصل ډيروخت په هغوتولنو کې چې دين دسياست اودولت اړوندوي مطرح کيږي، د ټولنيزو نتيجو په ترڅ کې ويلاي شو چې يومسعله اوپدېده (ښکارنده) ديو شميروگرو لپاره داخلاقويوه ټولگه ده ، پداسې حال کې چې هغه ديوشمير نورو کسانو لپاره غير اخلاقي بلل کيږي ، اونن سبا ددې لپاره هڅه اوکوښښ کيږي چې داخلاقوپه اړه دبحث په ترڅ کې داخلاقو عمومي ځانگې وشميري ، او هغې ته فردي اوقومي بڼه ورنکړي ، چې دهغې په منځپانگه کې هغه ارزښتونه اوبښتيزي چې دانسان په فطرت کې وجودلري برجسته شي اودهغې په اوچتوالي اوبښتيزي هڅه اوهاند وشي .

دلومړې ځل لپاره افلاطون دميلادڅخه څلورپېړي وړاندې دخيرفلسفې بحث کړي دي ، نوموړی په دي اندؤ، لکه څنگه چې دلمر وړانگې دانسان لپاره گټوري اواغيزمنې دي په هغه اندازه دخيرتفکراومفهوم هم دانسان دپوهاوي اوکړنولپاره اوپه ټولنيزه توگه دټولنې لپاره داساسي اوبښتيزې اړتيا په توگه بلل کيږي ، اوهمدارنگه دښه ژوندنظريه اومفکوره پدې مفهوم ده چې انسان هم نېکمرغه وي اوهم اخلاقوته ژمن اووفاداره واوسي ، اونوموړې موخې اوهدف ته درسيدولپاره اړينه اوضروري ده ترڅوانسان نيازمن ((عادل)) واوسي، اکثره کارپوهانوداخلاقوبڼې ته دعينکودهنداروله شاه څخه ليدنه کړيده ، نودهمدې بنسټ پراساس نشوکولاى چې دهغې په يواړخيزتعريف باندې بريالي شو، خو په عين حال کې دټولوانساني ټولنوپه منځ کې داخلاقواصول ښه پوهاوي په موخه بايدلاندينيوتکوته د فعاليتونو او نظرياتو اوقوانين شته دي، چې دټولو پاملرنه وکړو.

الف: باورونه او اخلاقي عملونه د یو فرهنگ نه تر بل فرهنگ پورې توپیر کوي، او په حقیقت کې اخلاق د یو شخص څخه تر بل شخص پورې او د یو فرهنگ څخه تر بل فرهنگ پورې توپیر کوي، او همدارنگه فرهنگي بېلوالی او توپیرونه داخلاقو په اړه مختلف لېدلوری مینځته راوړي.

ب: اخلاقي بنسټونه د بشر پر حالت ولاړ دي، پدې مانا چې عقل، عواطف، خوندونه، دردونه ^{۴۰} او مړینه د دغو اصولو په تعین کې برجسته رول لوبوي.

داخلاقو موخه:

لکه څرنگه چې په دې اړه په مخکېنۍ برخه کې هم څه ناڅه معلومات وړاندې شول، خو بیا هم د عمومي قاعدې له مخې داخلاقو څخه موخه او هدف د یو قوم، خپل ((کورنۍ)) یا انساني گروپونو اخلاقي اصل، روش، سیرت او... څخه عبارت ده، یو وخت دا کلمه د اولس یا انساني ډلې او همدارنگه د دودونو او د ژوند د ډول په مانا هم استعمالېده، مګر نن ورځ ددې کلمې لپاره د نېکۍ یا بدۍ په اړه داخلاقي اصولو نظام هم راوړل کېږي د اخلاقو نه مطلب د ځینو کارونو سموالی او ناسموالی او همدارنگه د سوژې (موضوع) د ښه والي او بدوالي سره مستقیمه اړیکه لري، او د انساني کړنې او فعالیت د یو معیار له مخې سم، معقول، مناسب، منصفانه حکمونه او لارښونې هم اخلاق گڼل کېږي... افراد او وګړي هره ورځ له اخلاقي پړاونو او حالاتو سره مخامخ کېږي.

له داسې اخلاقو سره چې هغه په عمومي ډول دېر معقول نه گڼل کېږي که یو مدیر دا فیصله وکړي چې د یو ناسم جنسي کار د خبر خپرول په کاردې، یانه؟ او یا هم د پولیسو په اداره کې د کومې درغلی په اړه څېړنه یا ریسرچ لازم دی، او که نه؟ پداسې حالاتو کې هغه داخلاقي حالاتو د مسئلې سره مخامخ کېږي، او یا فرض کړئ چې هغه د ښوونکي په اړه د خبر د خپرولو فیصله کوي، او یا د خپل دوست او ملګري په اړه د داسې خبر د خپرولو څخه ډډه کوي یعنې دا په دې مانا چې په

^{۴۰} باختري، منزه، اخلاق و حقوق در ژورنالېزم، پاڼه ۲۵، چاپ کال ۱۳۸۲ ل.

یوحالت کې کومه خبره روا او مناسبه ګڼله او په بل حالت کې یې غیر معقوله اونا مناسبه ګڼي ، چې په دې صورت کې هغه فعالیتونه او کړنې د ضمیر او اخلاقي پریکړې اوفیصلې دمنلو وړوي ، که چیرې دهغه کار د داسې کسانو یا ادارو د سم او معقول چلند پربنسټ وي ، چې په ورځني ژوند کې دهغه ورځپانولوستونکې ورسره مخامخ کېږي ، اوهمدارنګه نوموړی باید د نوروکارونو د رسوا کولو پرمهال خپل ځاني دیانت، اصالت او اخلاقي ارزښتونه په پام کې ونیسي ، اوهمدارنګه که چیرې خبریال دتحقیق یاڅیړنې پرمهال دکومې داسې موضوع دمعلومولو هڅه کوي ، چې د لږ دیانت او اخلاقولرونکې کسان یې دهغې څخه پټول غواړي ، نوپه دې صورت کې هغه کولای شي چې دحقایقو دسپړلولپاره جرئت، غیرت، قوي ځواک، مکر اوحټی په بعضې وختونوکې دچل ⇨ اوفریب کولو څخه هم استفاده کولای شي .

په اسلامي کتابونوکې دحق دتعریف په اړه داسې څرګندونې شوې دي، چې حق دقانون مطابق دیوانسان په بل انسان باندې ، اویا په یومال باندې ، اویا په دواړوباندې له قدرت څخه عبارت دي ، که څه هم چې نوموړی مال مادې او دمحسوس کېدلو وړوي لکه یوکور، اویاهم ددې برعکس ⇐ مادې اودمحسوس کېدلوورنه وي لکه طلب.

دحقوقو او اخلاقو ترمنځ اړیکه:

دا چې د بشر مادې ژوند، او فردي اصالت دپيروانوافکار دحقوقودیوي مهم ترینې منبع په توګه وګڼل شي، قانون جوړونکې کله هم دخپل محیط د اخلاقي نفوذ څخه مصوون ندي ، اوناتوانه اوناچاره دي چې دنظم دساتنې او د قانون د اجرا لپاره دټولنې اخلاقي قواعد تنظیم کړي ، یعنې دامکان تربریده هغه کارونه بایدتر سره شي چې هغه ټولنې ته بهتره اوپه زړه پورې وي ، اوددې برعکس دهغې کارونودترسره کولوڅخه بایدډډه وشي چې ټولنه یې بد اوغیر معقول ګڼي ، په

⇨ ادیب، همایون، ژباړن، احمدزی، امیرجان وحید، پلټونکې خبریالي، پاڼه ۸۲-۸۳ ، کال ۱۳۸۷ ل .
 لنگرودي، دکترمحمدجعفر جعفري، مقدمه عمومي علم حقوق ، پاڼه (۱۲-۱۵)، چاپ کال ۱۳۸۴ ل. ⇐

اوسنیو حقوقو کښې اخلاقي کړنې اومقررات زیاتې رینې لري ، لکه په عهدباندې وفا، یوبل ته زیان نه رسول ، پخپلو تړونونو باندې دریدل ، اودامانت بیرته سپارل داخلاقي احکاموله جملې څخه شمیرل کیږي ، چې دقانون جوړونکو لخوا تضمین او د حقوقي قواعدو په ډله کښې یې ورته ځای ورکړی دی. کله هم دولت په صریحه توګه اخلاقو ته احترام ضروري اولازمي ګڼي ، اوپه هغه باندې تیری دقراردادونودباطل کېدواسباب اوحقی دقوانینوداجرامانع یې ګڼي ، لکه څرنګه چې دمدني قانون په ۹۷۵ ماده کښې پدې ډول ذکر شوي دي ، ((محکمه نشي کولای ، چې دنېکواخلاقو خلاف بهرني قوانین اویاهم خصوصي تړونونه اجرا کړي که څه هم نوموړی قوانین اصولاً مجاز وي.)) او د ۱۹۱۱ مادې دیوې معاملې داساسي شرایطوڅخه ((صرف مشروعیت)) ^{۷۰}ښودلی دی .

اوهمدارنګه دحقوقو اواخلاقيو کښې په ټولو اړخونوکښې ډیرې قديمي اوپخوانۍ رینې لري ، په ځانګړي ډول په مطبوعاتوکښې له ډېرو پخوانیو موضوعاتوڅخه ګڼل کیږي .

چې دبشري ټولنې توجه یې دځان په لور راګرځولې ده ، په هرصورت که له اوږده بحث څخه تیرشو ، حقوق اواخلاق دواړه یوډبل د موخو او اهدافو بشپړونکي بلل کیږي ، حقوق اواخلاق دوه هغه غوره اوپیاوړي ځواکونه دي ، چې یوېرېل باندې بشپړکیدای شي ، اوعملی کیدل یې دټولنې په ګټه اوبریالیتوب تمامیدلای شي ، اوهیڅ شخص نشي کولای چې یواځې دقانوني لارو چاروڅخه خپل هدف اومقصده ورسیري ، ترڅوپه اخلاقي فضیلت باندې ځان ښکلی اوسمبال نه کړي ، په پخوانیو زمانوکښې دحقوقو اواخلاقي قواعدوتر مینځ هیڅ ډول بیلوالی اوتوپیر نه ؤموجود، بلکې دوی دواړو به په ګډه دانسانانومناسبات تنظیمول ، سربیره په هغوزمانوکښې اخلاقي اودیني مقرراتو ټولنیزو اوشخصي اړیکوته ځواب ورکاوه، اودیوفرانسوي پوه (ژان زوک) له نظره دې ته اړتیا اوضرورت نه ؤ، ترڅوچې حقوقي قواعدوضع شي ، ځکه چې دیني عقاید اواخلاقي پرنسیپونه

^{۷۰} کاتوزیان، ډاکتر ناصر، مقدمه حقوق ومطالعه در نظام حقوق ایران، پاڼه ۲۰، چاپ کال ۱۳۸۳ ل.

دوگړو له خوا په ټينگه پلي کيدل اودرناوی يې کېده ، چې دغه حالت تر دريمې ميلادي پېړۍ پورې په روم کېنې هم رواج درلود ، خو وروسته بيا په کراره ، کراره حقوقي او اخلاقي آرونه اوقواعد سره جلا او بېل شول ، د حقوقو او اخلاقو بيلوالی د هغو د تعريفونو څخه په ښکاره ډول څرگنديږي ، هغه په دې مانا چې حقوق د وگړو او انساني ټولنو مناسبات تنظيموي ، اود تخلف په صورت کېنې مادې جزا پرې تطبقي ، پداسې حال کېنې چې دا اخلاقي قواعدو پېژندنه يوستونزمن کار دی ، خو ددې سره سره بيا هم له هغو هداياتو او لارښونو څخه عبارت دي چې په واسطه يې د ښو او بدو تر مينځ توپير پېژندل کيږي ، اودهغوی داساس اوبنسټ سالمه رغونه کوي ، له بله اړخه د حقوقي قواعدو موخه او اهداف د ټولنې تنظيم ، ساتنه اورغونه ده ، پداسې حال کېنې چې دا اخلاقو نه مقصد او موخه د کمال اوفضيلت لوړو پړاوونو او پېړيو ته د فرد او اشخاصو رسول دي ، او همدارنگه شخصي اخلاق دانسان وجيبه اومسئوليت دځان په هکله ټاکي ، اوتولنيز اخلاق يې د نورو په هکله ټاکنه کوي ، سربېره پردې اخلاق په ظاهري چلند بسنه نه کوي ، بلکې زياتره دانسان هوډ او ارادې ته اعتبار ورکوي .

خود حقوقي آرونو اوقواعدوکړی يوازې اويوازې دانسان داريکواوروابطوپه هکله له ټولنې سره سرو کار لري ، اودهغه دنفس په مقابل کېنې دهغې وجيې ته ارزښت اواعبارنه ورکوي ، همدارنگه اخلاق اوحقوق دجزا او **موثدي** له پلوه هم سره توپير لري ، د اخلاقو جزا او موثيده يوازې دضميرله عذاب اودوگړو له کرکې څخه ده ، او ددې ترڅنگ ويلای شو چې دا اخلاقو جزامادې اړخ لري ، اوعموماً ددولت له خواترسره کيږي .

د حقوقو او اخلاقو تر مينځ توپير دمختلفو اړخونو له مخې :

⁼ ستانکزی ، پوهندوی ، نصرالله ، د حقوقو بنسټونه ، پاڼه (۱۲-۱۳) چاپ کال ۱۳۷۹ ل.

حقوق او اخلاق د بشپړ تړاوسره سره یو واحد مفهوم ندی، چې د دوو داسې نومونو سره راوړل کېږي، چې د جهاتو (لوریو) له نظره یو دبل سره فرق لري او همدارنگه د دغه توپیرونو نتیجه ده چې داخلي قواعدو تر څنګ د قوانینو وضع کېدل هم په ګوته کوي:

*- په موخو کېنې توپیر.

*- په قلمرو کېنې توپیر.

*- د سرته رسولوپه ضمانت کېنې توپیر.

*- په جزا کېنې توپیر.

اوس کولای شو د هر یو په اړه په لنډ ډول مالومات وړاندې کړو.

الف: په موخو کېنې توپیر:

مونږ باید لومړی داخلي او حقوقي قواعدو څرګند توپیرونه دهغې په موخو کېنې ولټوو، داخلي او څخه موخه د شخص د عیبونو اصلاح او دیوې سالیې ټولنې رامینځته کول دي، او همدارنگه په وجدان او باطني افکارو هم حکومت کوي، مګر حقوق په ټولنه کېنې دروغ دپاکۍ او حسني نیت څخه مخکې د صلحې او نظم ساتنې ته توجه کوي، له حقوقي قواعدو څخه موخه داده چې په ټولنیزو اړیکو کې نسبي نظم او عدالت تامین شي، هر څومره چې په دې برخه کېنې اخلاق نه وي رعایت شوي لکه د مرور زمان په سبب د دعوي نه اوږدېدل داخلي او خلاف کړنه او عمل دی، او هغه قانون په ټولنه کې د پخوانیو د عواګانو ډله مینځه وړلو او همدارنگه په ټولنه کې د نظم او سکون د رامینځته کولو لپاره مقرروي، داپه داسې حال کېنې ده چې اخلاق په ټولنه کېنې د حقوقو په پرتله له هغې څخه څوځله جګې موخې لري د مثال په توګه: د انسان د ځان او روح تصفیه، د نفس پاکوالی او... یعنې اخلاق هغه څه دي چې د قانون په څېر د ټولنې د نظم او ثبات

لپاره هلې ځلې کوي ، په دومره توپیر سره چې اخلاق غواړي دغه نظم او ثبات د زور او جبر له لارې نه بلکې د باطني پاکوالي او جوړوالي له لارې عملي کاندې .

ب: په قلمرو کېنې توپیر :

هغه فرق چې دا اخلاقو او حقوقو ترمنځ موجود دي ، او همدارنګه د قانون جوړونې په هنرونو او دهغې په اجزا پورې مربوطه اشکال ددې سبب شوي دي چې ددې دواړو قلمرو یوشان ندی ، لکه چې په اخلاقو کې دروغ ویل غیر مشروع دي ، مګر حقوق دهغې لپاره په خاصو شرایطو کې مجازات پېښېږي کوي ، برعکس په اداري او تشریفياتي سازمانو پورې زیات شمېر ترلي قوانین ، د اسنادو تنظیم او د عوارضو اخستل اخلاقي بڼه نلري .

ج: - د اجرا په ضمانت کېنې توپیر:

دغه اټکل غلط دی چې ټول قوانین الزام آوړدي ، او اخلاق یوازې سفارښتونه دي ، او مرعاتول یې الزام ته ضرورت نلري ، چې دهغه دواړو په ښکاره بیلګې لیدل شوې ، اما واقعیت دادی چې اخلاقي او حقوقي دستورونه دواړه الزامي دي ، مګر دهغوی د الزام او اجرا ملاتړ او سرچینه سره توپیر لري .

د قانون سرچینې د حکومتونو قدرت دی چې دسولي ټیکاو او د ټینګښت مسؤل ګڼل کیږي ، او د قانون وضع کولو ته مخه کوي ، د قانون قدرت له بهر څخه وي اما دا اخلاقو قدرت بیا دننه څخه وي ، دغه دولتونه دي چې د قانون د اجرا کولو ملاتړ بلل کیږي ، مګر هغه څه چې دا اخلاقو د اجرا کولو ملاتړ کوي باطني او داخلي انگیزه وي ، په نتیجه کېنې ویلای شو چې حقوقي قواعد د مادې او اجتماعي ضمانت لرونکي دي ، او قانون جوړونکي افراد به دهغه په اطاعت باندې مجبور وي ، همدارنګه یو ډول جزايي پېښې هم په ځان کېنې رانغاړي .

د: - په جزا کېنې توپیر:

د جزا د پښتوانې توپيرونو ته په پام سره د حقوقي او اخلاقي قواعدو څخه به سرغړونه هم متفاوته شي، د قانون د ماتولو جزا دنيوي ده چې په جسم او مال پورې اړه لري، په داسې حال کې چې ^{۴۰} چې دا خلاقوڅخه سرغړونه د جرمي اوزندان غوندې پایلې نه لري.

اخلاق داسې محکمه ده چې دانسان وجدان دهغو تر ټولولو رڼا کوي، باطني ځيرل او د بدن دننه عذاب يې جزا ده، او اخروي اثار هم بايد د اخلاقو ماتولو د جزاگانو په ډله کې وېشلو چې په هغه باندې باور دا اخلاقي قواعدو په رعايتولو کې يواغېزمن لامل کېږي

دوهم څپرکي

د ژورنالېزم اخلاق

اخلاق د ټولنيزو قراردادونو مجموعه ده، چې وگړي يې په ورځنيو چارو کې دنظم او سمبالټيا لپاره پر مرعاتولو ژمن وي، که څه هم چې دا اصطلاح پراخه مفهوم لري، خو ځېني مهال د يوشمېر مسلکونو په برخه کې د ځانگړو لارو او حدودو ترمينځ مطرح کېږي، لکه سياسي اخلاق، ژورنالېستک اخلاق، تحقيقي اخلاق او... ژورنالېزم د عادلانه اطلاعاتو او معلوماتو د پرمختګ تامينولو مسلك دی، لکه څرنګه چې د عامه ژوند سره نږدې اړيکې لري، او د ټولنې د اعصابوحيثيت لري او د ژورنالېستي اخلاقو اصول او معيارونه منل او ترسره کول لکه په ارزښتونو، فضيلتونو، اصولو او معيارونو باندې بېنا او د نورو اړخونو د اخلاقو د منلو او ترسره کولو په شان دي، کله چې د اصولو يادونه کېږي، اصول هغه کلي هدايات اولارښونې دي چې مونږ ته جوته کوي چې کوم شيان سم او کوم ناسم دي، که له اوږده بحث څخه صرف نظر وکړو کولای شو په لنډ ډول يې

ذکر کړو

تعريف:

^{۴۰} کاتوزيان، د کتر ناصر، مطالعه علم حقوق در نظام حقوقي ايران، پاڼه (۲۰-۲۱)، چاپ کال ۱۳۸۳ ل.

اخلاق عبارت دي ديو لړ هغو معيارونو او قواعدوله مجموعې څخه چې دهغې د رعايتولو په رڼا کې انسان دکمال درجې ته رسيږي.

همدارنگه امام غزالي د اخلاقو په اړه لاندې تعريف وړاندې کړی دی.

((اخلاق جمع دخلق ده چې په لغت کې خوی او سجيې ته ويل کيږي او په اصطلاح کې اخلاق عبارت دي دانسان دهغه قوي عادتونو له مجموعې څخه چې دهغې په وسيلې سره په غيرعمدي توگه نور عملونه صادريږي.))

په اکسفورډ ډکشنري کې د اخلاقو مانا داډول بيان شوې چې:

“Rule of conduct recognised in certain limited department of human life”

د ژورناليزم اخلاق هغه ژورناليسټيکي معيارونه دي، چې د يوشي ښه يا خراب، سم يا ناسم، مسول او غيرمسول ارزښتونه ټاکي. دغه ژورناليسټيکي معيار ته د ژورناليزم ارزښتونه (Canons of Journalism) هم وايي. د ژورناليزم دا ارزښتونه د ژورناليسټ دندې او مسوليتونه هم ټاکي، ليکن هغه دندې او مسوليتونه کوم قانوني جواز نه لري

له بلي خوا ويلي شو چې اخلاق په لغت کې په دوه ډوله مانا شوي دي

۱- اخلاق دخولق جمع چې دويونو (لغاتو) په کتابونو کې ترډيره دطبيعت او خوي ياعادت په مانا سره راغلې ده

اخلاق دارزښتونو له جملې څخه دي چې دهغې په رعايتولو سره وجدان آرميږي اوکه چيري رعايت نه شي نو وجدان نارامه کيږي .

اخلاق دهغه ارزښتونو له جملې څخه دي چې هغه قبول شوي دي ،اخلاقي ارزښتونه نسبي دي چې يو ه جامع ه بلي جامعي ته فرق کوي .

مثال په ډول : سل کاله مخکې به چې هلک او نجلي وغوښتل چې واده وکړي پلار او مور به یې تصمیم نیولو .او هیڅ زوی به دپلار په مخکې به یې خبرې نشوای کولای مګر اوس دغه حالت تغیر کړي اوس هلک اونجلی خپله تصمیم نیسي چې واده سره وکړي .

تعریف : اخلاق دهغو پدیدو مجموعه ده چې دډیر پخوا څخه راپه دې خوا دانسان په ژوند کې وجود لري او نظروخت ته تغیر کوي .

هدف اخلاق :

اخلاقو هدف عبارت دي له دښیګنو راواچول او دبدیو له منځه وړل

داخلاقو ډولونه

اخلاق په دوه ډوله دي ۱:فردی اخلاق ۲: اجتماعی اخلاق

۱:فردی اخلاق هغه دي چې په یو شخص پوري اړه لري

مثال :دلbas اغوستلو طریقه ، دخبرو طرز ، کردار او داسي نور

۲: اجتماعی اخلاق هغه اخلاقو ته ویل کیږي چې مربوط په اجتماع پوري تعلق ولري .مثال په ډول دویلو او رفتار طریقه په ټولنه کې ، همدارنګه په فامیل او یاد اسي نورو ځایونو کې

داخلاقو لمن ډیره پراخه ده او داخلاقو تطبیق خپله دانسان په وژدان پوري اړه لري .او یوه ټولنه هغه وخت خوشبخته کیدای شي چې دهغي اخلاق په وجود کې وي دژوند او زنده ګي په بدلون سره اخلاق تغیر کوي .

داخلاقو او قانون ترمنځ توپیر

داخلاقو ساحه پراخه ده اما دقانون ساحه محدوده ده نسبت اخلاقو ته

اخلاق يو له بخشونو د فلسفي څخه دي چي دلته دڅو دانشمندانو نظرونه وايو

۱ افلاطون: په سنه ۳۴۰ کال مخکي له ميلاد څخه په يونان کي يي ژوند کولو او په لس کلني کي د سقراط شاگرد و او مهم اثر يي د جمهوريت په نامه و افلاطون داسي نظريه درلوده چي خداي او مذهب شته دي ددي په خاطر چي په ټولنه کي نقش لري او خلک دهغي په تطبيق مکلف دي

افلاطون وايي چي دانسان لپاره کافي دي چي خیر وپيژني او هرکله يي چي خیر وپيژندو نو هغه هيڅ وخت بد عمل نه ترسره کوي او مونږ بايد هميشه د جهالت پر وړاندې ترسره کړو نه ديو شخص سره مبارزه هرکله مو چي ناپوهي له منځه يوره او خلک مو له جهالت څخه را وايستل نو بيا د خير او شرتفکيک کيداي شي .

ارسطو:

ارسطو ۳۰۰ کاله مخکي له ميلاد څخه په يونان کي زيږيدلي دي او ۲۰ کاله يي د افلاطون شاگړدي کړي ده . ارسطو د هرپديدې لپاره دري مرحلي مشخصي کړي دي .

اوله مرحله افراط دوهمه مرحله د فضيلت کمال دي او دريمه مرحله تفريط دي چي اوله او اخر مرحله ښه نه ده مگر منځني مرحله يعني دوهمه مرحله ښه ده او په شخص پوري اړه لري او عقل ته ضرورت لري

مثال: په مابين د بخل او انصاف کي انسان بايد سخاوت انتخاب کړي

مثال: په مابين د تواضع او تکبر کي انسان بايد ميانه وي .

سقراط

سقراط ۴۷۰ کاله مخکې له میلاد څخه په یونان کې ژوند کولو هغې په خدای ج عقیده درلوده او دهغې څخه هیڅ اثار نه دي پاتې شوي او هغه به همیشې د آتن ښار په کوڅو کې گرځیده او دخلکو څخه به یې پوښتنې کولې کله به چې خلک د سقراط له پوښتنو څخه عاجز شول نو بیا به یې جواب ورکولو .

سقراط د عقل په فضیلت ایمان درلود او داسې یې ویل چې اخلاق هغه وخت په ټولنه کې ځای پرځای کیدای شي چې انسان خپل خواهشات کنټرول کړي او په هغې باندې تسلط ولري هرکله چې انسان دغه کار ترسره کړي او وتوانیدلی شي په هغه ټولنه کې ځای پرځای وي .

سقراط په هغه وخت کې د دولت له خوا متهم شو او د زهر و جام یې وڅښلو..

۲- راغب اصفهاني د دې کليمې په اړه ليکي ، خلق او خولق په اصل کې سره يودي ، خو خلق هغو څيزونو او شکلونو ته ويل کېږي چې په سترگو د ليد وړ وي ، او خولق هغو څيزونو ته ويل کېږي چې په بصيرت سر درک کېږي دلغتيپوهانو له وينا وو څخه ثابتېږي چې خولق دانسان په نفس کې داخلي کيفيت دي او صفت دي .

له بلي خوا داخلاقو کليمه دښو کړنو د معيارونو د ټاکلو لپاره کارول کېږي . اخلاقي کړنه په ښکاره يا پټه دمناسبو او گډو لارو چارو ټولگه تراستناد او ارجاع لاندې نيسي

له اصطلاحي پلوه اخلاق د علومو په بيلابيلو څانگو کې مطرح شوي او ډول ډول تعريفونه لري نو په ټوليزه توگه دې بحث ته ورگډېږو .

اخلاق پوهان معمولاً خولق د اډول پيژني ! خولق هغه نفساني ملکه ده چې کړنې او فعلونه ورڅخه په اسانۍ صادريږي .

خو آيت الله مصباح دغه تعريف بشپړ نه کښي او په باوريي داخلاقو دعلم موضوع ټول هغه نفساني ملکات دي چي اخلاقو فليسوفانو تراوسه پري ټينگار کړي ، او دانسان ټول هغه اختياري کارونه رانغاړي چي ارزښت لري ، ياني ښه او بد ټول په لمن کي نيسي او کولاي شي چي نفس ته يو کمال وښيي او ياد رذليت او نقص لامل وگرځي .

يوبل عالم ايت الله جوادي املي اخلاق داسي تعريفوي

اخلاق عبارت له هغو نفساني هيتونو او ملکاتو څخه دي چي کله نفس ورباندي متصف شي نو په اساني سره يو کارترسره کوي .

اخلاق د ټولنيزو قراردادونو هغه مجموعه ده ، چي وگړي يې د ژوند د ورځنيو چارو د نظم او سمبالتيا لپاره پر مراعتولو ژمن وي . که څه هم دا اصطلاح پراخه مانا لري خو ځيني مهال د يوشمير مسلکونو په برخه کي د ځانگړو پولو او حدودو تر منځ مطرح کيږي لکه سياسي اخلاق ، ژورناليسټيکي اخلاق ، تحقيقي اخلاق او نور

ژورناليزم د عامه اطلاعاتو او معلوماتو د پروخت تامينولو مسلک دی او څرنگه چي له عامه ژوند سره نږدې اړيکي لري او د ټولنې د اعصابو حيثيت لري نو خامخا د يوشمير اصولو ، ضوابطو او اخلاقو په چوکاټ کي راگير چاپيريال لري ، تر ډيره حده ژورناليسټيکي اخلاق د يوشمير ناليکل شويو قراردادونو مجموعه ده چي په ټوله نړۍ کي نافذ دي او سره ورته ارزښتونه لري .

په ژورناليزم کي واقعيت ، حقيقت او آزادي هغه درې مفاهيم دي چي ژورناليسټ يې په کلکه پام ساتلو ته اړ دی . ټول اطلاعات بايد پر واقعيتونو ولاړ وي ، ټول واقعيتونه بايد حقيقت ولري او ټول ژورناليسټيکي فعاليتونه بايد د يوې مسلکي آزادۍ پر بنياد ترسره شي . په نړۍ کي دولتي او مؤسسه يي ژورناليزم ځکه ډير اعتبار نلري چي د يوې سياسي کړۍ لپاره وقف کيږي .

له مؤسسه يې ژورناليزم څخه هدف د يوه سياسي حزب يا تنظيم لپاره د تبليغاتي دستگاه جوړول دی، البته د دولتي او مؤسسه يې ژورناليزم فعاليت ممنوع نه دی بلکې معمول هم دی خو د آزادو ژورناليستيکي مرکزونو په تناسب لږ اعتبار لري. تر ټولو معتبر او اعتمادي خبريال هغه دی چې تر ټولو ډيره مسلکي آزادي ولري.

کله کله يوشمير خبريالان د مادي او مالي کټو لپاره ځان پر ځواکمنو کړيو پلوري، زمونږ په هيواد کې داسې خبريالان هم ليدل شوي چې يوې راډيو يا آژانس ته کار کوي خو پټ د کوم قوماندان، رسمي چارواکي، يا والي په رکاب او دربار کې هم نامعلومې دندې لري، چې د آزادۍ د نه لرلو له امله په ولس کې خپل اعتبار له لاسه ورکوي. له زورواکو سره غير مشروع ملگرتيا او دغې ملگرتيا ته وفاداري د اطلاعاتو د بې پرې توب اصل ماتوي.

زمونږ ټولنه نوې د اطلاعاتو د جنگ ډگر ته ورننوتلې ده ځکه خو تر هرڅه مخکې د ژورناليست آزادي، مسلکي سپيڅلتيا او اخلاق په خطر کې دي. ما اوريدلي دي چې پخوا به يوشمير ولايتونو کې خبريالانو له زورواکو او چارواکو سره پټ قراردادونه درلودل او اطلاعات يې هغه ډول خپرول چې هغو چارواکو غوښتل، د دې په بدل کې دغو خبريالانو زور و زر ترلاسه کول او آن چې د زورواکو په مرسته يې خپل مخالفين ډبول، کيدای شي داسې څه لا اوس هم وي.

له زورواکو سره قراردادونه د ژورناليزم اخلاقي قراردادونه ماتوي او مسلکي شرم رامنځ ته کوي، البته دا په دې مانا نه ده چې ژورناليست دې خامخا د دولت يا کوم چا پر ضد وي نه دا کاملاً غلطه خبره ده ژورناليست يوازې او يوازې د حقيقتونو عکاس دی او بس. دا په تيره بيا د آزادو رسنيو لپاره مهمه ده چې خپل خبريالان له نږدې څخه وڅاري چې د واکمنو تر کنټرول لاندې را نه شي. که ژورناليست غواړي آزاد وپيژندل شي مسلکي تعهد يې حکم ورته کوي چې د واکمنو او

زورمندانو له دم او منتر څخه ځان وساتي. د څو ورځو غيرمشرع گټه د ټول عمر اعتبار له منځه وړي او آن تر دې چې د ټول مسلك رنګه وربډوي.

په هيواد کې لاتر اوسه د ژورناليستانو داسې خپلواکه ټولنه نه ده رامنځته شوې چې د مطبوعاتو د حريم ساتنه وکړای شي، د يوه ژورناليست مسلکي بداخلاقي د مطبوعاتو پر ټول حريم تيری دی، ټول ژورناليستان بايد د خپلو ملګرو د بنوئيدلو مخه ونيسي. مطبوعات ولي د سياسي واک څلورم رکن ګڼل کېږي؟

ددې لپاره چې وګړي هماغومره چې د قانون، پوليسو او حکومت په وړاندې د مسئوليت احساس کوي د مطبوعاتو پر وړاندې يې هم کوي. ټولنيزه رسوايې تر ټولو لويه جزا ده، د جنايت په صورت کې ټولنيزه رسوايې مطبوعات رامنځ ته کوي ځکه خو د مطبوعاتو ځواک جدي ګڼل کېږي حکومتونه سم کار کوي ددې لپاره چې مطبوعات يې رسوا نه کړي، وزيران، واليان او رئيسان د خلکو خدمت کوي ددې لپاره چې له ژورناليستانو ويرېږي، ژورناليست وسله نه لري خو د عامه رسوايې وسيله ورسره ده، خاين واکمن د خپل خيانت د پټولو لپاره ژورناليستان په بيه اخلي او له مسلکي پلوه د کمزوريو اخلاقو خاوند ژورناليستان خپل مسلك په بيه پلوري. ددې په نتيجه کې د خيانت يا خدمت په هکله واقعيتونه او حقايق پټ پاتې کېږي چې په پايله کې د مسئوليت احساس له منځه ځي او په ټولنه کې فساد عموميت پيدا کوي.

د پوهې ترڅنګ آزادي او اخلاق د ژورناليست بڼه صفتونه دي او دا درې واړه د يوه خبريال خبري اعتبار د ژورناليست په .په ټولنيز ارزښت، اهميت او کاري ونډې مخامخ اغيز لري شخصيت، صداقت، آزادۍ او مسلکي اعتبار پورې تړلی دی. خلک وايي له پيښې څخه خبر شوم، زه يې ځکه رښتيا بولم چې فلان ژورناليست يا آژانس نه مې واوریده، دا د خبري آژانسونو او خبريالانو دنده ده چې د خلکو دغه اعتماد وساتي.

د ژورناليزم اخلاق هغه بحث دی، چې د پرمختلليو ټولنو په پوهنځيو کې بحث پرې کېږي. او تر ډیره بریده فرهنگي مرکزونه د ژورناليستانو اتحادیې او آژانسونه هڅه کوي د دغو اخلاقو د تأمین لپاره موازين، مقررات او حتی قوانین وضع کړي.

په ګڼو هیوادونو کې د پټې کمرې، پټ مایک کارول او د پټو خبرو رسوا کول جرم ګڼل کېږي د ژیر ژورنالیزم اصطلاح هم کله کله هغه مهال کارول کېږي چې کوم ژورنالیست متداول اخلاق تر پښو لاندې کړي.

ژورنالیستيکي اخلاق هیڅکله د بیان د آزادۍ او د اطلاعاتو د بشپړ خپراوي مخه نه نیسي بلکې د ژورنالیزم اخلاق د اطلاعاتي خوندیتوب یا مصؤنیت لپاره یو ښه تضمین دی. ټولنپوهان وایي: اخلاق په محکمو کې نه بلکې په وجدانونو کې تلل کېږي له همدې امله تل پر اخلاقو د بحث پر مهال د ضمیر یا وجدان نوم هم ډیر یادېږي له دې ځایه ده چې د ژورنالیست د مسلکي اخلاقو په هکله د بحث پر وخت ښایې د قضاوت د همدې معنوي دستګاه یعنې وجدان اهمیت هیر نه شي تر ټولو بريالی او مذهب ژورنالیست هغه دی چې د خپل کار پر مهال د حقایقو د څرګندولو لپاره بشپړ مسلکي آزادي او وجداني آرامۍ ته پام وساتي.

د ژورنالیست خپلواکي او استقلالیت د ټولنې د فکري استقلال لپاره لار هواروي او یو ښه وړاندیز به دا وي چې په افغانستان کې کومه پیاوړې مسلکي ټولنه د ژورنالیزم اخلاق تدوین کړي او د هغو د تأمین پروسه وڅاري. ژورنالیزم یوازې د معاش او مالي ګټې مسلک نه دی بلکې د یو ستر ټولنیز ارزښت په وړاندې تعهد او مسؤلیت ګڼل کېږي.

هغه څه چې ژورنالستیک اخلاق ورته نه ویل کېږي:

- له خلکو څخه ځان پورته کښل.
- د ژورنالست له موقفه ناوړه کټه اخستل.
- د بیان ازادۍ ناوړه کټه اخستل.
- د اف ریکارډ خبرو ثبتول او بیا یې خپرول.
- د داسې پوښتنو کول، چې بلې غاړې ته پکې سپکاوي وي.
- د ملي یووالي پرضد او د شخړو د زیږولو لپاره سوالونه کول.
- د یو چا په پلوی د پوښتنو کول او بلې غاړې ته کم وخت ورکول.
- په بحثونو او کردي میزونو کې د سیالو غاړو په رابللو کې د انډول نه ساتل، داسې چې له یوې خوا نه د یوه کس او له بلې خوا د دوو تنو رابلل، یا د اچې د یوې غاړې قوي او د بلې ناتوانه کس رابلل.
- په مرکه کې د چا ژوند ته پام نه کول.
- که مرکه کوونکي مو د نوم ښودل نه غوښتل باید تاسو ورته ژمن واوسئ. کله کله دغه ډول مسئلې ډیرې حاسې او خبره محکمې ته ورسېږي، که مو له چا سره دهغه د نوم د نه ښودلو ژمنه کړې وه، نو باید ټول فشارونه ومنئ، په یو شمیر هیوادونو په ځانګړي ډول برتانیې کې د اندرو ګلیکین کیسه د نړۍ ډیرو ژورنالستانو ته معلومه ده، هغه داسې وه، چې بي بي سي داسې رپورټ خپور کړ، چې کو دولتي چارواکي ورته ویلي و چې په عراق کې د هستوي وسلو د نشتوالي په پوهیدو سره د برتانیې لومړي وزیر هغه هیواد ته خپل سرتیري واستول، کله چې دا رپورټ خپور شو، نو چارواکو له

خبرياله د دغه رپورټ د منبع غوښتنه وکړه، خو کليکڼ منبع ونه ښودله، خبره د بي بي سي د څو مشرانو استعفا او زندان ته دگليکڼ تر تلو ورسیده.

که تاسو هم له ورته ستونزې سره مخامخ شوی نو همدومره ژمنتيا ژورنالستيک اخلاق گڼل کيږي.

- په ټيليفون له يوه کس سره خبرې کول بې له دې چې هغه ته وواياست د هغه ثبتول او په پای کې ورته ويل چې دا خپروئ، د ژورناليزم اخلاق نه دي.
- د يوې پيښې ستر معرفي کول، لکه يو وخت چې په کابل کې د خاورو خځلو په منځ کې يوه چاودنه وشوه او هيڅ زيان يې نه درلود، ځينو رسنيو په خپلو خبرونو کې وويل، چې کابل يوې زورورې چاودنې ولړزاوه، دا بيخي افوا او بداخلاقي ده.
- په واړه گروپ کې په خلکو د يوه کار يا جرم تور لگول، د بېلگې په ډول: په يوه دفتر کې تر پنځو پوري کسان کار کوي او يوه پکې غلا کړې وي تاسو په خپل رپورټ کې وایئ چې د دغې موسسې له غړو څخه يوه په دغه غلا کې لاس درلود، که سند درسره وي نو تورن په گوته کړئ.
- بې له دې چې چاته ووايې د هغه د عکس اخستل او خپرول.
- د تېروتنې پټول.
- د تېروتنې په پوهيدو سره د هغې تکرارول.
- له قانونه ځان پوره گڼل، لکه چې په کابل کې يو شمير خبريالان پوليسو ته د تلاشي پر وخت وايي: زه خبريال يم بايد دغې سيمې ته مې پرېږدې، دا ژورنالستيک اخلاق نه دي، که کومې سيمې او ځاي ته امنيتي ځواکونو نه پرېښودئ د ورتلو او ننوتو بله

قانوني لاره ولټوئ چې تاسو او پوليس دواړه له مسؤليت ه خلاص شئ، لكه له اړوند مشر سره خبره كول او د اجازې اخيستل.

- د مركې له كولو وروسته د خپلې كمري او ټپ باندل.
 - په دغه وخت كې د كېدونكو خبرو كوټ كول چې اجازه نه لري.
 - په خصوصي كارونو كې د دفتر د كارت بنودل او له هغه موقفه ناوړه گټه پورته كول.
 - كه مو مركه كوونكي درته د هغه د مركې د نه خپرولو وويل او تاسو يې خپروئ دا بد اخلاقي ده. نو اوس معلومه شوه چې د پورته يادو شويو مادو څخه ډډه كول ژورنالستيک اخلاق بلل كيږي.
- او په مقابل كې لاندې ټكويه پام كي نيول يوازين كاربلل كيږي .
- ژورناليست بايد په هېڅ ډول سره د چا تر مالي اسارت لاندې رانشي (رشوت، حيله، او تخفه) له چا وانخلي او د حق په مقابل كې له هېچا څخه ونه ورېږي .
 - ژورناليست بايد په خبرو كې هېڅ وخت له مبالغې څخه كار ونه اخلي او له دروغ ويلو څخه په جدي توگه ځان وژغوري. د خبر او رپوت د تيارولو پر مهال بايد له احساساتو څخه كار ونه اخلي. له پلويتوب څخه بايد ډډه وكړي او په خبر كې بايد خپل نظر وړاندې نكړي .
 - ژورناليست بايد د ټولنې ټول فرهنگي مسايل (رسوم، عنعنات، دين، مذهب ...) د ټولنې د ټولو قشرونو ابرو او عزت ته احترام ولري .
 - لكه څنگه چې ژورناليست په ټولنه كې د ژبې حيثيت لري بايد خپل ځان د ټولنې نماينده وبولي او هدف يې ټولنې او خلكو ته خدمت كول وي، خو پدې توگه د خلكو په زړونو كې ځاى پيدا كړي او د خلكو واقعي استازى شي.
 - ژورناليست بايد په هېڅ وخت كې خپل ځان خلكو ته غلت معرفي نكړي .

- ژورنالیست باید په دقیقه توګه واوري او هر څه چې لیکي لومړی یې په دقیقه توګه وارزوي او دخپل هر خبر لپاره باید سرچینه ولري .
- دهغو کمپنیو، ډلو، ګوندونو او ټولنیزو سازمانونولپاره چې یا خپله پکې غړیتوب لري او یا هم کوم دوست یې پکې کار کوي دخبرونو، تبصرو او مقالو خپرول دژورنالیزم له اخلاقوسره مغایرت لري.
- امانتداري، ایمانداری، انصاف او صداقت دژورنالیزم شعار دی باید په هر مهال دهغې څخه په ټینګه ملاتړ وشي. په خبر کې مساوات اوبرابري په نظر کې ونیسي خبر باید داسې ترتیب شي چې عام فهمه وي.
- په هره ټولنه کې قومي لږکي وجود لري چې ځانته خپل خپل کلتور لري باید هغې ته د قدر په سترګه وکتل شي .هر ژورنالیست باید دزړه له تله بل ژورنالیست ته احترام ولري .
- ژورنالیست چې خبر لیکي باید دهغې تاریخ اومهم نقاط له ځان سره یاداشت کړي او یو خبر چې لیکي باید له ځان څخه پوښتنه وکړي چې څه شی لیکي دڅه په هکله دي، څه وخت اوله چا سره یې خبرې کړي دي څه شی یې ویلي وی په کومو شرایطو کې ولې ، څه ډول...

د خبر واقعیت او صحت

د خبر واقعیت او صحت د پېښو څخه درېوت په تیارولو کې د ژورنالیست په وسیله په صحیح توګه دخلکو دخبرول موخه ده.

د پېښې پېښیدل پخپله واقعیت دي، صحت او حقیقت بیا د هغې په جزئیاتو پوري اړه لري، چې پېښه څه ډول ده او څنګه رامنځ ته شوي ده.

خبريال بايد د واقعیت په پام کې نیولو سره درېوت په برابرولو کې په هېڅ صورت سره دخپل ځان او دهغې رسنۍ نظر چې پکې کار کوي درېوت په متن کې ځای پرځای نکړي په داسې توګه چې حقیقت مو پکې اغېزمن کړی وي. د رېوت لیکلو پرمهال باید رېورټر دومره متوجه وي، چې اوریدونکي داسي وانه انگيري، چې ګواکي دغه رېورټ فلاني لیکلي، ځکه چې هغه خو د فلاني اژانس سره کار کوي.

دقت او صداقت پدې معنی دی چې ژورنالیست هغه څه چې ويني خلکو ته په پوره امانتداري سره ورسوي. امانتداري په هر څه کې شرط ده، په مراعت کولو سره یې موږ ته اسلام هم سپارښتنه کړي ده، خو په ژورنالیزم کې امانتداري ځکه مهمه ده، چې د ژورنالیزم تاثیر او اغېز عام دي.

ایچ ایس سیتنسیس یو امریکایي خبريال په هغه څېړنه کې چې ۱۹ مې پېړۍ په وروستیو کې او ۲۰ مې پېړۍ په لومړیو کې په نهو ورځپاڼو کې ترسره کړي دې نتیجې ته ورسید چې د ۱۸۶۵ نه تر ۱۸۷۴ کلونو تر منځ دغو ورځپاڼو ټولو په خبرونو او رپوټونو کې واقعیت او عینیت په نظر کې نه نیولومګر د ۱۹۱۴ نه تر ۱۹۵۰ کلونو په اوږدو کې عینیت او واقعیت درېوتونو مهم جز بلل کیده.

عينيت هغه څه دي، چې په سترگو وليدل شي او له واقعيت څخه حقيقت ته ډير نږدې دي. يانې واقعيت رامنځ ته کيږي او له هغې وروسته خبريال سيمې ته ځي او عينيت ته رسيږي.

ډېر خلک په دې باور دي چې په کامله توگه هيڅوک نشي کولای چې عينيت خلکو ته وړاندې کړي دا ځکه چې هر ژورناليست د يوې خاصې جهان بينې له مخې رپوټ تياروي ددغه جهان بينې له مخې په غير عمدي توگه خبريال متاثره کيږي چې دغه تاثير په رپوټ کې څرگنديږي.

په بعضو وختو کې خبريال دقضيې دټولو اړخونو څخه خبر نه وي نو له دې کبله نشي کولی چې پېښې ته يو ښه تصوير ورکړي يانې په ښه ډول هغه پېښه رپورټ کړي، خو کله داسې هم پېښيږي چې خبريال د ژورناليزم له ارزښتونو مطابق درپوټ يا خبر موضوع انتخابوي او هغه خلکو ته رسوي.

خو په همدې حالت کې په غير قصدي توگه خپل ذهني او اخلاقي قضاوت پکې شاملوي، نو په همدې توگه ويلی شو چې دقت او عينيت په باورونو پورې هم تړلی دی، داسې هم پېښيږي، چې امانت ديولر عواملو له کبله نشي ثابت کيدلی.

مورنر يو بل امريکايې خبريال دی، چې پدې اړه داسي نقل کوي، چې يو مهال يو چا ورته شکايت کړی ؤ او ورته ويلي يې وو، چې ديوې ورځپاڼې دگډونوالو شمېره څه دپاسه زرتنه اعلان کړي وه پداسي حال کې چې ددې خپرونې گډونوال درې زره تنه وو نو پدې حالاتو کې ژورناليست د نيمگړو معلوماتو او د ليکوالۍ کمزورتيا له کبله دېښلو وړ نده، په لنډه توگه ويلی شو چې دقت اوصحت دژورناليست مسلکيتوب او اخلاقو ته قوت وربښي

اخلاق ولې مهم دي؟

د نړۍ ټول ژورناليستان په خپلو هیوادونو کې دورځني کار پر مهال ځانګړي اړونه په پام کې نیسي دغه اړونه په ټولیزه توګه سره یو دي خودهر هیواد د قوانینو له مخې ځانګړیو برخو ته پکې پاملرنه کېږي. د اخلاقو په مراعت کولو سره موږ لاندې ګټې او اعتبارونه ترلاسه کولای شو:

۱. د ژورنالیست د کار لپاره پولي ټاګي .

۲. مسلکي ژورنالیست له غیر مسلکي ژورنالیست څخه بیلوي.

۳. ژورنالیست ته ځانګړی نوم او اعتماد وربښي.

۴. د ژورنالیست ورځنیو چارو ته ارزښت ورکوي.

۵. ژورنالیست د چارواکو له تورونو او ګواښونو څخه ژغوري .

۶. ژورنالیست دخپل مسلک او وګړیو پر وړاندې ژمن ښیي.

۷. چاته دهغه په کار کې د لاسوهنې اجازه نه ورکوي.

په ژورنالېزم کې د اخلاقو لوی لوی مفاهیم

په ژورنالېزم کې ګڼ شمېر اخلاق او حقوقي اصول مطرح دي چې اوس مهال دنړۍ شمېر هیوادونو په ژورنالېزم کې ورته پوره پاملرنه کېږي او هغه تر مطالعې لاندې نیول کېږي او په بعضو نورو هیوادونو کې اجراء شوي ضمانت نه لري او یوازې اخلاقي جنبه لري او بس.

لږې جملې څخه ډېرې مقولې لکه خصوصي حریم ته احترام، په بې پرې توګه درپوت تیارول، دین او مذهب ته درناوی، د بډې نه اخیستل، دخبرې سرچینو د اسرارو ساتل او نه افشاء کیدل او له ادبي غلا څخه ډډه کول.... د اخلاقي ارزښتونو په ډله کې خسابیږي.

یوشمېر نور اساسي حقونه لکه (معلوماتو ته لاس رسى، د بیان ازادي، د خواب ویلو حق یوازې په اخلاقي چوکاټ کې باقي نه پاتې کېږي، بلکې د یو هیواد د موضوعه قوانینو د مهمو برخو څخه شمېرل کېږي، چې د امکان تر بریده په لاندې ډول ورته اشاره شویده.

نوټ: اجراء شوی ضمانت عبارت دی له مؤیدې څخه او مؤیده [هغه عمل ته وایې چې مکافات او مجازات ولري].

اخلاقو آرونه په لاندې توګه په ګوته کړو.

۱- حقیقت: یو ژورنالیست باید د تل لپاره هڅه وکړي ترڅو حقیقت ولیکي او همدارنګه حقیقت ووايي، له دروغو ویلو څخه د تل لپاره ډډه وکړي، همداراز ژورنالیست باید په حقیقت مین شخص وي، ترڅو حقیقت وویلی شي او په حقیقت پسې ولاړ شي، او ریدونکو، لیدونکو او لوستونکو او په عمومي ډول مخاطبینو ته حقیقت ډالۍ کړي، د یو ژورنالیست لپاره رښتیا ویل په نقل قول کې امانت او تقوا ساتل او په لیکنو کې د ځاني ګټو او احساساتو د ورګډولو نه ځان ساتل، اړین اوضروري ګڼل کېږي.

۲- دقت او پاملرنه: د کار او فعالیت په ډګر کې باید زیاته پاملرنه وشي، ځکه چې د سمو او دقیقو اطلاعاتو د لاس ته راوړلو د دوګړو حق دی، همدارنګه د ناسمو اطلاعاتو خپرول هیڅ کټه اوازښت نه لري، نو اړینه ده چې هر څه باید په دقیق او حقیقي بڼه ولیکل شي، نولازمه بریښي چې د هر څه نه مخکې لومړی ژورنالیست باید رښتیني او دقیق معلومات ترلاسه کړي او دومره څېړنه وکړي ترڅو د هغه سمون او رښتینولي باوري کړي، کومې پېښې چې تائید شوې نه وي باید یادونه یې وشي چې تراوسه تائید شوې نه دي، د دقیق معیار لپاره باید له څو منابعو سره اړیکه ټینګه شي او ترڅنګ یې باید اصلي منبع په اختیار کېږي ولري.

۳- عینیت: ژورنالېست باید عیني حقیقت خپور کړي ، او همدارنگه باید په عینیت کښې ېې طرفي او انډول مرعات شي ، اودخپلې نظریې له ویلو څخه باید په کلکه ډډه وشي .

۴- انصاف: ژورنالېست باید صادقانه عمل وکړي ، او هیڅکله داسې عمل ترسره نکړي چې یوازې یو طرف وځې اوبل لوری حق په جانب وکښي او همیشه هغه څه په نشر ورسوي چې واقع شوي وي ، نه هغه څه چې د ژورنالېستانو د احساساتو انعکاس وي او په کلکه له غورمالۍ او پلوی پرته د چا په صفت او تائید بوخت شي ، د دغه ډول درنښت او برعکس ناوړه کلمو استعمالول هغه وخت درست دي ، چې حقیقت ولري ، ژورنالېسک اخلاق هر ډول پلوي ردوي او په کلکه یې غندي او په دي ډول ېې طرفي یو غوره معیار کښي ،

۵- صحت: دیادونې ورده چې د ژورنالېست هرڅه باید صحت ولري ، اوله ځانه یې جوړ نکړي او همدارنگه په عادي چارو اعتماد ونه کړي .

۶- خپلواکي: ژورنالېست باید هیڅکله په ډلو تپلو پورې تړاو ونه لري او هغه باید خپلواک او خپل سري و او سې ، دهغو منابعو څخه چې حقایق پتوي هیڅ ډول جوړجاړي ونه کړي اودسوغات له اخستلو څخه که څه هم لږ او یا ډیر وي په جدي توګه ډډه وکړي او د واک او اختیار د خاوندانو پر وړاندې باجړته او غښتلې اراده خپله کړي ، د وګړو مسؤلیت ته باید غاړه کېږدي او د پښې ځای ته ځان ورسوي او هیڅکله د بل چا په تمه پاتې نشي .

۷- انتقاد: خبریال خپله غلطی او اشتباه باید ومني او د هغه د اصلاح او صحت لپاره باید هاند او هڅه وکړي .

۸- وضاحت: ژورنالېست ته په کارده چې موضوع واضح ولیکي ، ترڅو چې مخاطبین پرې وپوهیږي او په هراړخیزه توګه یې وځایوي ، همدارنگه د یادونې ورده ، که چیرې ژورنالېست د موضوع په اړوند پوره او دقیق مواد تر لاسه نه کړي ، ښایي د منبع د دعوی پرمهال پر شي ، او هم ددې امکان

شته چې بې گناه کسان تورن کړي او هغوی ته بې ځایه تاوان ورسوي او همدارنگه ژورنالیست باید هر ورو پدې وپوهیږي چې د هغو دروغو تکرار چې نورو ویلي وي دومره ناسم اوناوړه دي ، لکه [<]ژورنالیست چې پخپله ویلي وي .

مسلكي اخلاق: تردې مهاله کومې ټولنې پرله پسې غښتلي اخلاق ندي رامنځته کړي ، خويوې امریکايي ټولنې American Association Pinion Research پخپله یوه اخلاقي کړنلاره جوړه کړیده ، چې په لاندې ډول یې وړاندې کوي .

دمسلكي تمرین آرونه:

****:** د شمېرو او عددونو په راغونډولو کښې بشپړه پاملرنه پکار ده ، د سمو او دقیقو نتایجولپاره باید د پیام ورگامونه پورته شي .

****:** همدارنگه په ټولنیزه ځاکه کښې او همداراز د شمېرو او عددونو په تحلیل او شننه کښې هم ځانگړی احتیاط ته اړتیا ده .

****:** دهغه څېړنیزو وسایلو څخه باید استفاده وشي ، چې داړونده څېړنې سره ډېر ورته والی او تړاو ولري .

****:** همدارنگه د داسې وسایلو د کارولو څخه باید ډډه وشي ، چې د هغې په واسطه شکمنې پایلې رامنځته شي .

****:** په لوی لاس باید تر حقایقو درندې څېړنې ونه کړو ، همدارنگه مونږه باید موندنه او کاري تگلاره په سمه توگه بیان کړو .

****:** داوړدو او له عددونو سره د ناتړلو سپړنو څخه باید صرف نظر وشي

[<] آواز مجله ، R.T.A ، ازاتشارات رادیوتلوویزون افغانستان ، پاڼه (۸-۹) ، چات کال ۱۳۸۷ ل .

دخلکوسره په راشه درشه کښې د مسلکي بازی آرونه

(۱): دولس سره:

الف:- داوولس ټاکلي استازي بايد د خپلې څېړنې او تگلارې په اړه په اعتماد کښې وساتو.

ب:- کله چې اولس د څېړنې په کېودیدو (Distortion) پوهیږي د سموالي لاره یې باید وګړو ته روښانه شي.

(۲) اخیستونکي (پیرونکي):

الف:- دیوي شخصي اداري یا پیرونکي لپاره د څېړنې پرمهال باید دهغوي رازونه محفوظ وساتل شي داخلي اصل ترسیوري لاندې داسې کارته اړتیا پېښیږي، په هغه صورت کېږي^۴، خوکه د (ب). پروا نلري.

ب:- څېړنیزه پروژه باید د تخنیکي ستونزو او محدودو وسایلو په پامنیوي سره ومنو.

(۳): ځواب ویونکي :

الف: لازمه بریښي چې ځواب ویونکي ته باید دروغ ونه ویل شي، داسې لاره هم باید خپله نکړو چې ښکښل، بې عزتي، بې پټي، زور، ظلم او... وي.

شاهد، اېس اېم، ژباړن، سهار، نذیر احمد، رسنیزه څېړنه، پاڼه (۲۳۷-۲۳۸)، چاپ کال ۱۳۸۷ ل.^۴

ب: ترڅو چې ځواب ويونکي پخپله رازونه نه وي افشا کړي ، خوندي ساتنه يې زمونږه دنده اومسؤوليت دي ، بايد دقيقه پاملرنه ورته وشي .

په ژورنالېزم کېنې دمسلكي اخلاقونړيوال اصول (International principles of professional ethos in journalism)

په ژورنالېزم کې دمسلكي اخلاقو د نړيوالو آرونو په اړه زياتې مشورتي غونډې ترسره شوې دي ، هغه وروستۍ ناسته چې په ۱۹۸۳ م كال كې د نوامبر په شلمه په پاريس كې تر سره شوه ، د ژورنالستانو د اتحاديو غړو په نړۍ وال او منطقوي ډول دتولې نړۍ په سطحه يو شمير خاص اصول او مقررات وضع كړل ، او ددغه اصولويوه څانگه دهغې ديموكراتېكوالۍ دى ، چې هغه په بنسټيزو فكرونو ، تولنيزعدالت او اجتماعي مسؤوليت باندې تاكيد كوي اوهمدارنگه ژورناليست بايد يو صادق او وفادار شخص وي ،

ځكه چې دتولنې دوگړو پر وړاندې مسؤل شخص دى ، همدارنگه مستبدې او ديكتاتورې ډلې نشي كولای چې دهمدې ډول مفاهمو او تولنيزو مسؤوليتونو لپاره دعومومي گټوجوړونكې شي ، ويل كيږي چې نورې داسې معقولې او منل شوې لارې اوطرېقې وجود نلري ، چې واړه ژورنالېستان يې دنړۍ په هرگودكېنې دنوموړو اصولودتولومادوموافق شي ، مگر د يو عمومي ليد لوري په نتجه كېنې ويلايشو چې دنړۍ زياتره ژورنالېستان د دغه اصولنامي له ځانگړتياوڅخه اغيزمن دي .

همدارنگه د يادونې وړ ده چې ددغي اصولو مادې د دولتونو د اساسي اوكليدي نقش د تائيد په مفهوم ندي او مخكې د خپريدو نه د دولتي سانسور په كلكله مخالفت څرگندوي ، د يادونې وړ ده چې لاندينيو تولنو او سازمانو نو د دغه نړيوالو اصولو او مسلكي اخلاقو په جوړولو كې مهمه اوپه زړه پورې برخه اخيستې ده .

** :دورځپاڼې لېكنې نړيوال سازمان

****دورځپاڼه ليکونکو نړيوال فدراسيون**

****دمطبوعاتونړيواله کاتوليکه ټولنه**

****دلاتيني امريکا دورځپاڼه ليکونکو فدراسيون**

****دعربي ورځپاڼه ليکونکو خبريالانوفدراسيون**

****دافريقادورځپاڼه ليکونکو دخبريالانوفدراسيون**

****داسيادورځپاڼه ليکونکو خبريالانوتولنه**

هغه اصول او مقررات چې دپورتنيو ټولنو او سازمانونو لخوا وضع شوي دي په لاندې توگه يې يادونه کوو:

۱- پيښواو اطلاعاتو ته لاسرسی دوگړو حق دی :

ريښتینو معلوماتو ته لاسرسی په ټوله نړۍ کې دمیشتو وگړو بشپړ حق دی، ترڅو کره، په زړه پورې او دقیق اطلاعات په لاس راوړي، اوهم وکولای شي چې د ډله ایزو رسنیو له لارې خپلو فکرونو ته انعکاس ورکړي او ژورنالېستان هغه مسؤل افراد دي چې د هغه په مټ وگړي کولای شي په معقولو او ریښتینو معلوماتو لاس پورې کړي .

۲-ژورنالېستان باید ځانونه حقیقت ته وقف کړي:

ورځپاڼه ليکونکي يوازې څرگندو واقعيتونو ته شوي دي، اوتر ټولومهمه دنده يې هم داده، چې وگړو ته دريښتینو اطلاعاتو په وړاندې خپل ځان دې هدف ته ځانگړی کړي، پيښې او واقعات ديو پاک اوسپڅلي وجدان له مخې وگړو ته وړاندې کړي، لکه څرنګه چې د خبريال خلاقيت ((نوبت)) د حقيقتونو او واقعيتونو په وړاندې کولوکېنې بې اغيزه ندي، نوپرهمدې ترتيب خبريال بايددقيق

متوجه شي چې اصلي هدف په رپوټ او خبر کښې يوبشپړ حقيقت او واقعيت ته انعکاس ورکول دي

۳- د ژورنالېست ټولنيز مکلفيت :

ورځپاڼه لیکونکي د معلوماتو په وړاندې کولو کې نه يوازې دا چې خپلو چارواکو ته مسؤل دي ، بلکې په عمومي ډول ټولنيز او ملي گټوته هم ځواب ورکونکي دي ، د خبريال ټولنيز مکلفيت هغه دېته اړيا سي ، ترڅو په هر ډول شرايطو کې د سپېڅلي وجدان له مخې په عمل کولولاس پورې کړي .

۴- دوگړو گډون او ونډه:

ژورنالېست بايد په رسنيو کې د دوگړو د گډون حق ، د پوره ارزښت او اهميت څخه برخمن کړي ، همدارنگه دهغوی د نظرونو ، او خبرواترو د نشرولو پرمهال او د هغه د ژوند د بېلابېلو اړخونو په اړه پخپل رپوټ يا خبر کې د هغو ښکارندو ((پديدو)) په اړه چې دوگړو لپاره د اهميت وړ وي پوره درناوی ولري ، او ژورنالېست بايد د ځواب ويلو حق او دخپلې رسنۍ لپاره د اړونده فعاليتونو تصحيح کول په نظر کې ونيسي ، هره غلطې اصلاح کړي ترڅو وگړي په رسنيز ډگر کې خپل رول حس کړي ، له نېکه مرغه ويلاى شو چې نيو رسنيو دغه امر تر زياتې اندازې په اثبات رسولی دی .

۵- دورځپاڼه لیکونکي مسلکي شرافت :

دورځپاڼه لیکونکي رول د دې غوښتنه کوي ، چې په دې فن کې د شرافت د لوړو معيارونو پر درلودلو سره د خپل شخصي آند پر خلاف بايد د اطلاعاتو پر رسولو کې پوره پاملرنه وکړي ، او همدارنگه مسلکي شرافت خبريال ته د دې اجازه نه ورکوي ، ترڅو رشوت اخيستلو ته مخه وکړي ، او د عامه گټو د لاسته راوړلو پرمهال د شخصي او فردي گټو پر موندلو لاس پورې کړي ، او په

⁼ شکرخوا ، داکټريوش ، محمد آصف شينواري ، خبر ، پاڼه (۱۱۷-۱۱۸) ، چاپ کال ۱۳۸۵ ل .

مستقیم او غیر مستقیم ډول خپله پانگه زیانمنه کړي، همدارنگه مسلکي اخلاق ژورنالېست ته ددې اجازه نه ورکوي ترڅو په ادبي غلا لاس پورې کړي، یا هم پرته د سرچینې د ذکرڅخه د منبع په توګه استفاده وکړي

۶- خصوصي اسرار او انساني حریم ته درناوی :

شخص ته درناوی او همدارنگه دوکړودرازو نوخوندي ساتل چې د نړیوالو اصولو له مخې پکې تهمت، افترا او شخص ته سپکاوی په جدي توګه منع شوي دي، ددې ترڅنګ ژورنالېست باید انساني کرامت ته د ملي قوانینو او نړیوالو حقوقو د مادو پر بنسټ درناوی ولري، او دوکړو د حیثیت د ټولولو څخه باید جدا ځان وژغوري .

۷- عمومي ګټوته درناوی:

ژورنالېست باید د ټولنې عمومي او ټولنیز مصلحتونه په پام کېنې ونیسي، او عامه ګټې او همدارنگه د ټولنې ملي حیثیت وپېژني او په هېواد کېنې خوځنده قوانین، عادتونه او اخلاق په نظر کې ونیسي او عامه او ټولنیزو ګټوته باید د فردې او شخصي ګټو په پرتله بهتري او غوره والی ورکړي .

۸- نړیوالو فرهنګي ارزښتونو ته درناوی:

ژورنالېست باید د مختلفو فرهنګونو ته پوره درناوی ولري او ټولنیز ارزښتونه په پام کېنې ونیسي، د هغو مطالبو د خپراوي څخه چې هغه د بیلابیلو ډلو تر منځ د تاوتریخوالي سبب کېږي، په کلکه

پرهیز وکړي او همدارنگه دصلحې ، دیموکراسۍ ، بشري حقوقو پوره درناوی وکړي ، ژورنالیست باید د لویانو ، اعلامیو ، نړیوالو مقرراتو او د هېواد ټولو حقوقي اسنادو ته چې دهغې لپاره فعالیت کوي ، پوره بلدتیا ولري او په هېواد کېنې ټولنیزو اعتمادونو ته اعتبار ورکړي اود وگړو ترمینځ یې دود کړي ، باید په نړیواله کچه دیوې اعتمادی فضا په رامنځته کولو کېنې هڅې ترسره کړي .

۹- د وگړو پر وړاندې د جگړو ختمول:

جگړه په هرحال کېنې د ملتونو په فرهنگ کېنې یوه پلټنه پدېده ده ، یو خبریال باید د هغو مطالبو د خپراوي څخه ډډه وکړي کوم چې د لویو جگړو او وینو توپولو لامل گرځي ، باید د وگړو ، ملتونو ، حکمتونو په منځ کېنې د سولې او امنیت په ټینګښت او همدارنگه د ملي پوهاوي په راوستلو کېنې فعاله ونډه ولري .

۱۰- د اطلاعاتي نظم پر بنانوې نړیوالې اړیکې:

انسان د نژادي توپیر پرته دنړۍ په هر ګوټ کېنې چې ژوند کوي ، باید د مالوماتي نظام څخه برخمن وي ، نوي اطلاعاتي نظامونه اړدي ترڅو د کمپیوټر او انټرنیټ له تکنالوژۍ څخه ګټه پورته کړي ، کوم چې د اقتصادي ټولنوله حالت سره نیغ په نیغه تړاو لري ، بین المللي ټولنې او اولسي بنسټونه باید پدې لاره کېنې هلې ځلې وکړي ، ترڅو د معلوماتو مستقیم او انډولیز چتر ((پوشش)) منځته راشي .

۱۱- خبریال د مرکې پرمهال :

خبريال د مرکې کولو پروخت کښې له هغه چا سره چې مرکه ورسره کيږي ، بايد په مؤدبانه ډول سلوک ورسره وکړي او همېشه بايد په يادولري چې هيڅکله له نورو سره دنیشخند او مسخرو نه ډک چلند او رفتار ونکړي..

۱۲- خبريال د تېروتنې پرمهال:

هرکله چې خبريال تېروتنه کوي او په اړه يې پوه شي بايد هغه زرتزره له ممکنه لارو اصلاح او تصحيح کړي ، که چيرې يې اصلاح نکړي نو داپه دې معني ده چې خبريال په حقيقت کښې اوريدونکو ته درناوی نلري .

۱۳- درسني ټولنيز مسؤليت :

رسني د ټولنيز مسؤليت پربنسټ د روزنېزو پرگرامونو په خپرولولاس پورې کړي او همدارنگه اعلانونه او خبرتياوې بايد په داسې توگه ترسره شي، چې دهغوی د حقيقي طبيعت په اړه د شک هيڅ ځای شتون ونه لري.

۱۴- داخلاق مسؤليتونو ترسره کول:

داخلاق مسؤليتونو ترسره کول او په پام کښې نيول چې د خبريالی د دندې پرمهال وړاندې کيږي په خبريال پورې تړاو لري، چې نوموړي اصول بايد د دولت د لاسوهنې لپاره هېڅ ډول لاره برابره [←] نکړي.

دریم څپرکي

مینه مجله، خپلواکه کلتوري او هنري خپرونه، اووم کال څلورمه گڼه، پرله پسې څلوردېرشمه گڼه ، پانه ۱۸، چاپ کال ۱۳۸۷ ل. =

د ژوند د نورو برخو په شان ټولنيزې اړيکې (Public Relations) هم يولړ اخلاقي آدابو ته پاملرنه کوي، هر نظام او څانګه يو لړ اخلاقو او آدابو ته ضرورت لري، همدارنګه د ټولنيزو اړيکو کارکوونکي او مينوال هم د همدې اخلاقي کړنلارو ترسيوري لاندې ژوند کوي، همدارنګه ريښتيا ويل، د حقيقت وړاندې کول، ريښتني معلومات، روښانه تګلارې او خوږ ذوق د ټولنيزو اړيکو د اخلاقو بنسټ جوړوي، د يادونې وړ ده چې د ټولنيزو اړيکو کارکوونکي بايد بې بريټوب، لرليد، احتياط، تقوا، ديانته، د بيان وړتيا او دوګړو د پوهاوي آرونه په پام کېني ونيسي، په اوسني وخت کې د سياليو په روا او ناروا لارو او طريقو سره د توليداتو دروا ګڼلو او ځان ښودنې بازار ډير ګرم شوی دی، نو پداسې شرايطو کې اخلاقي اصولو ته دقت او پاملرنه کول تر بل هر څه اړين او ګټور بلل کېږي، دنړۍ په بيلابيلو برخو کې هره اداره هڅه او کوښښ کوي ترڅو د ټولنيزو اړيکو يوه خاصه څانګه پخپل واک او اختيار کې ولري، ترڅو د نوموړې ادارې په ګټه هلې ځلې او فعاليتونه ترسره کړي، داړيکو د څانګې دارزښت په لور يې دوسره دهغې د کارکوونکو دندې او مسؤليتونه هم درنېږي، همدارنګه د دندو او مسؤليتونو هيله او غوښتنه داده چې داړيکو څانګې کارکوونکي د اخلاقو او اخلاقي آرونو او اصولو په جامه سمبال و اوسي، د نړۍ په زياتره هيوادونو کې څومره چې د ټولنيزو اړيکو څانګه غښتلې کېږي په همغه اندازه يې پر کارکوونکو د اخلاقي آرونو او ارزښتونو د پامنيو تينګار کېږي، همدارنګه دنړۍ په زياترو هيوادونو کې لکه امريکا، استراليا، کاناډا، بریتانيا او ... د ټوليزو اړيکو لپاره ځانګړي اخلاقي آرونه او ارزښتونه ټاکل شوي دي او دغو آرونو او ارزښتونو په قانوني بڼه ورکړې ده، چې له دې امله فرانسه لومړی هېواد دی چې په ۱۹۶۴ زېږديز کال کې يې اخلاقي آرونو ته رسمي او قانوني بڼه ورکړه، او د لومړي ځل لپاره د فرانسې په دولتي خپرونه ((ګزت)) کې خپاره شول.

اوهمدارنگه په ۱۹۶۹ زکال کېنې دبریتانیا دولسي جرگې (House Of Commons) څانگې دبریتانیا د ټولنیزو اړیکو د انستیتیوت په وړاندېز سره د اخلاقي اصولو لایحه منظوره کړه ، چې دټولنیزو اړیکوکارکونکي د وگړو د زړه راښکون هڅې کوي او انساني کرامتونه به ژوبلولوته نه ورکوي ، دنوموړې لایحې په اساس د څانگې هیڅ کارکونکي نشي کولای چې بې ځایه خبرونو ته مخه کړي ، اوهمدارنگه اړیکمشرهیڅکله نشي کولای چې دخپلې څانگې دکوم بل مشر یا کس په خلاف د ناوړه خبرو یازیان اړونې هڅه اوهاندوکړي . دیادونې وړخبره ده چې په امریکا کېنې دټولنیزو اړیکو اړونده کسان دنوموړي هېواد ټولنیزو اړیکو د ټولنې (PRSA) له وضع شوو آرونو او اصولو سره سم چلندکوي اوهغې ته پوره درناوی لري ، همدارازپه ۱۹۶۱ زکال کېنې په وینزکېنې د ټولنیزو اړیکونړیوالې ټولنې (International Public Relation Association) پخپله غونډه کېنې دټولنیزو اړیکوداخلاقي اړخونو د خونديتوب او رعایت لپاره یولړ آرونه وړاندې کړل چې دلته یې په لنډه توگه یادونه کوو.

*** لور اخلاقي ارزښتونه اوبې داغه شهرت بایدخوندي وساتل شي .

*** دمسلكي دیانت ترڅنگ بایددټولنیزو اړیکو د نړیوالې ټولنې اصول په پام کېنې ونيول شي .

*** له څانگې سره اړونده کسان بایدله وگړوسره غوره اوبه زړه پورې رابطه او راشه درشه ولري .

*** هیڅ یوغړی بایدداسې یوعمل تر سره نه کړي ، چې دنورولپاره د سپکاوي سبب ونه گرځي .

*** دڅانگې هیڅ غړی داحق نه لري چې بې ځایه معلومات خپاره کړي.

*** دڅانگې غړي بایدداسې کارونه وکړي ، چې خپلو مخکینیو او اوسنیو لگښتوالو ته ترې زیان

ورسیري .

*** دځانکې غړي بايد دخپلومخکينيو مراجعينو باور زيانمن نکړي .

*** هيڅ غړی به بل غړي يا ادارې ته دزيان رسونې هڅه اوکوښښ نه کوي .

*** همدارنگه په ۱۹۶۵ زکال کښې دالمان په ايتننزېسارکښې ديوې غونډې په ترڅ کښې لانديني نړيوال اصول منظور شول .

۱- د ټولنيزو اړيکو مشران بايد د خپلو ځانگو اخلاقي آرونو او ارزښتونو ته پوره درناوی ولري .

۲- داسې کړنلاره بايد غوره کړي چې دوگړو د روزنې ترڅنگ خپلمنځي يووالي ته وعده او پراختيا ورکړي .

۳- په ريښتينولي ولاړ حقايق اومعلومات خپاره کړي .

۴- اړيکوال ، ياد اړيکو دځانگو مشران او کارکوونکي بايد دهغو فرهنگي او اخلاقي بوختياوو په پراختيا کښې مرسته وکړي ، چې دبشري حقونوپه نړيواله کړنلاره کښې خوندي شوي وي که څه هم چې زمونږه په گران هېواد افغانستان کښې تراوسه پورې دټولنيزو اړيکو په اړه اخلاقي اصول ندي ټاکل شوي ، خو اړينه ده چې داسلامي اصولوپه رڼاکښې يوڅه آرونه په گوته کړي اوهمدارنگه ورته قانوني بڼه ورکړل شي .

دڅېړنې اخلاق Research Ethics :

مخکې له دې چې د څېړنې په اړه خبرې وکړو لازمه او ضروري بولم چې لومړی څيړنيزه يا پلټونکې خبريالي وپېژنو .

((پلټونکې خبريالي په اصل کې يوه ذهني چاره د (عمل) ده . پر تصوراتو او حقايقو د غور کولو او پرهغې د پوهېدلو فن دی .))

همدارنگه د پلټونکي خبريال ذهن بايد د همېشه لپاره آماده وي تر څو په کوم مجلس کې د خبر ورکولو پرمهال ، الوتکه ، موټر ، کور يا دفتر کې لنډه دا چې د ورځني ژوند په بهير کې هره نکته چې د هغه لاس ته ورځي او هره خبره ورته په ډاگه کيږي کوم چې دهغه په ذهن کې ورگرځي دا د پلټنې او څېړنې لپاره ښه موضوع جوړېدای شي ... او په ذهن کې را پيدا شوو مختلفو اړخونو ته ښه پاملرنه کوي او د مسلکي اخلاقو او دوديزو قوانينو په رڼاکې د هغو جاج اخلي.

که د څېړنې Research په اړه خبره تمامه کړو او د هغې پر ځای د څېړنې اخلاق Research Ethics تر بحث لاندې ونيسو په لاندې ډول يې لوستلای شو :

- * دخپلواکۍ آر: ددې اصل موخه او هدف همدا دی ، چې څيړونکي يا محقق بايد د خلکو د حقونو او ارزښتونو درناوی وکړي ، او له بې ځايه لاس وهنې څخه په کلکه ډډه وکړي .
- * له زيان رسونې پرهېز: څېړنه مو بايد د همېشه لپاره چاته زيان او تاوان ونه رسوي .
- * هوساينه: له څېړنې مو بايدوگړي گټه پورته کړي او چاته ستونزې او مشکلات ونه زيږوي.
- * نياو (انصاف) : په څېړنه کې بايد له تعصب څخه کار وانخلو او هر څه په خپل مناسب ځای کې استعمال کړو.

خوله هغه ټکونه علاوه نورو لاندینيو ټکو ته هم بايد پوره پاملرنه وکړو :

- ۱- له خوښې پرته څوک پخپل سر په څېړنه کې شامل نه کړو .
- ۲- خلک گډون ته اړ نه باسو .
- ۳- له دروغو ويلو څخه ډډه وکړو او په لوی لاس ورته دروغ ونه وايو.

اديب ، همایون ، پلټونکې خبریالي ، ژباړن ، احمدزی ، امیرجان وحید ، صفحه ۲۵ ، چاپ کال ۱۳۸۷ ل .⁼

۴- چاته داسې يو کار مه ورسپارئ ، چې هغ کم پکې راشي .

۵- پر خلکو باندې سرباری مه جوړېږئ .

۶- د چا خلوت (Privacy) مه اغېزمنوئ .

۷- ولکې ډله يا (Control Group) له کتو مه بې برخې کوئ .

۸- په تجربه کې شریک کسان باید ډاډه وساتو .

خپلخوښی کډون :

په تجربو کې باید دا فرادو کډون خپلخوښی وي ، په څېړنیزو تجربو کې د زور زیاتي څخه کار نه اخیستل کیږي ، او نه هم د زور کډون د اړتیا وړ پایې ورکوي . او څیړونکی باید د خپلې ادارې ، گوند یا ډلې په نوم پټونې یا درواغو سره څوک د تجربې لاندې رانه ولي . او همدارنگه د څیړنې ارزښت او موخه کې له مبالغې باید ډډه وشي ، د خپلخوښی کډون تر څنګ پر خبرتیا ولاړه خوښه هم اړینه ده او همدا راز دا اوس په څیړونکي پورې اړه لري چې تر څېړنې لاندې کسانو لاره څومره معلومات او رازونه وښيي .

پټول او دوکه (concealment and Deception) :

په تجربوي څېړنه کې د پټولو (اخفا) او دوکې تکنیکونه ډېر عام کارول کیږي او د اخفا هدف له مطالعې لاندې کسانو څخه څه پټول او دوکه بیا په ارادي توګه درواغ ویل دي ، پدې صورت کې په دواړو کې اخلاقي مسئلې رامنځ ته کیږي ، او په دې سره خلک په راتلونکې کې حساس کیږي . بیا هم په ښه توګه غور په کار دی ، چې آیا :

۱- د څېړنې ارزښت څومره دی ؟

^۱ شاهد ، ایس ام ، رسنیزه څېړنه ، ژباړن نذیر احمد سهار ، صفحه ۲۳۳-۲۳۴ ، چاپ کال ۱۳۷۸ ل .

۲- آیا د اخفا او دوکې متبادل تکنیکونه کارول کېدای شي او که نه ؟

۳- دوکه څومره سخته ده او که نه ؟

له دوکې ټول اغېزمن کسان باید د تجربې پر گټو قایل او ډاډه کړای شي. اوس ویل کېږي چې په لاندې حالاتو کې د ټولنیز ساینس لپاره دوکه رابلل کېدای شي .

۱- کله چې د معلوماتو متبادله اومعقوله لاره نه وي.

۲- کله چې تر تاوان نه گټه ډېره وي .

۳- کله چې افرادو ته هر وخت د لاس اخیستنې واک ورکړای شي .

۴- کله چې تر مطالعې لاندې کسانو ته رسېدونکې جسمي یا رواني زیان لنډ مهالی یا ژر ډاډ ورکول کېږي .

۵- کله چې په پای کې دغو کسانو ته ډاډ ورکول کېږي .

دخلوت خونديتوب (Protection of Privacy) :

له دې نه زیاتره د سروې په څېړنه کې استفاده کېږي ، ځواب ویونکي باید ډاډه کړای شي چې له هغوی نه اخیستل شوي معلومات به خوندي کېږي .

دخلوت ضمانت په دوو طریقو سره صورت نیسي ، یانې د نوم ورکې (Anonymity) او راز ساتنې باوري کول ، د نوم ورکې باوري کېدل په دې مانا دي ، چې دځواب سره به د اړونده کس نوم نه خپریږي . دا کار په مرکو کې ناشونی دی ، خو هلته د راز ساتنې ضمانت کېدای شي ، راز ساتنه په دې مانا چې له اړونده معلوماتو سره به دهغوی نومونه نه راځي اوهمدارنگه دحقایقو تر شننې وروسته هم څېړونکې دا خپله دنده او مسؤلیت وگني چې حقایق د نېنو نېنانو سره یوځای خپاره کړي .

د حقایقو د شننې او رپوټ چمتو کولو آرونه :

د حقایقو په شننه او رپوټ چمتو کولو کې مسلکي معیار ساتنه د خپرونکې مهمه دنده بلل کېږي ، د حقایقو کوډ مات وړاندې کول نا معیاري او غیر اخلاقي شمېرل کېږي ، د شمېرو او اعدادو په تحلیل کې د سرحد تعینول او ټاکل هم د خپرونکې په لاس کې وي ، چې د بې تفاوتۍ له امله په پایلو کې تېروتنې منځ ته رانه شي ، او همدارنګه خپرونکي یا محقق باید داسې معلومات پټ نه کړي چې موندنه یا پرمختګ یې تر اغېز لاندې راولي . د مثال په توګه که د تجربوي ډلې او کنټرول ډلې د آزمویښتونو تر مینځ دوه اونۍ تېرې شي ، په دې صورت کې خپرنکي باید د ا واضح کړي، چې نور [←]خپرونکي د تاریخ توکي او بلوغت داغېز کچه جوته کړای شي .

اعلان او اخلاق (Ethics in Advertising)

د ټولنیزو اغېزو له مخې اعلان ځانګړی او ارزښتناک ځای لري ، خو له دې سره ، سره یو لړ اخلاقي اصولو او قواعدو ته هم غاړه ږدي ، ژوند د ښو او خوږو اخلاقو په لومه (کړۍ) رانغښتی دی، که چېرې له دغه حد (کړۍ) څخه کله بهر شو نو حتمي خبره ده چې د ژوند ښکلا به مو بدرنګه او له خاورو سره خاورې شي، نو له دې ویلای شو چې د اشتهارونو مربوطه کسانو او ټولنو یو لړ اخلاقي اصول او ارزښتونه رامنځ ته کړي دي ، چې د صرف کوونکو او اعلان کوونکو تر مینځ انډوليزي . اړیکې د اشتهارونو په بهیر کې ژوندۍ ساتي ، د اخلاقو دغه آرونه او قواعد په لاندې توګه دي .

۱- ریښتینولي:

د اشتهارونو په نړۍ کې درېښتیا او درواغو تر مینځ کرښه ایستل یوڅه مشکل کار دی ، خو ددې سره اړینه ده چې له ریښتینولۍ په زیاته پیمانه کار واخیستل شي او په همدې ترڅ کې باید د افواه

[←] همدا اثر : پاڼه ۲۳۵ - ۲۳۶ .

هاتو او مبالغو څخه په کلکه مخنيوی وشي تولید شوي توکي دداسې ځانگړنو سره خلکو ته
ښودل چې حقیقت او ریښتینولي ونه لري ، دا په اصل کې د وگړو په حقوقو سترگې پټول دي ، لکه
څرنګه چې اوس د سیالیو لړۍ ډېره کرمه ده . او اکثره اعلان کوونکي یوډ بل په ضداعلانونه
خپروي خو تر څنګ یې اخلاقي اصولو او قواعدو ته پاملرنه نکوي ، او د اخلاقو تگلاره او کړنلاره
داده چې له ریښتینولي نه کار واخیستل شي او له بې ځایه تبلیغاتو څخه ډډه وشي .

۲- له ټکیو ډډه کول :

کله نا کله ځینې ادارې د خپلو تولیداتو لپاره د نورو مشهورو او متل شوو کمپنیو له نوم او نښان
څخه ګټه پورته کوي . او د اعلان له لارې لګښتوالو او مصرف کوونکو ته چل او دوکه ورکوي .
چې دا په حقیقت کې د قانون خلاف یو عمل دی ، همدا راز ثبت شوې ادارې دا حق لري او کولای
شي د داسې اشتهاروالو په خلاف په قانوني کړنلاره لاس پورې کړي او محاکمې ته یې راکش کړي ،
ځکه دا څرګند حقیقت دی چې د اعلان اخلاقي اصول او آرونه اعلان کوونکي ته د داسې ډول
ټکیو برکیو اجازه نه ورکوي او ددغه ډول کړنو څخه د مخنیوي کلکه او جدي غوښتنه کوي .

۳- له ناسم اغېز نه ډډه:

په ځینو اشتهارونو کې له ناسمو بیانونو کار نه اخیستل کېږي ، خو په ټولنه کې یو غلط او ناسم
تاثیر رامینځته کوي ، د اعلان مخاطبان له دغه کاره یو ناسم اغیز (برداشت) اخلي ، ځکه خو
اړینه بریښي چې له دا ډول کړنو او عملونو څخه په کلکه پرهېز وشي.

۴- د ټولنیزو ارزښتونو خوندیتوب :

هره ټولنه یو ډول ټولنیز او فرهنګي ارزښتونه لري ، او همدارنګه ددغې ارزښتونو خوندیتوب او ساتنه دټولنې د هر فرد وجیبه او دنده ده ، د اعلانونو د جوړولو او وړاندې کولو پرمهال باید نوموړی ارزښتونه په پام کې ونیول شي .

د مثال په ډول : په یوه اسلامي هېواد کې د ورځپاڼو او راډیو تلویزیون له لارې د شرابو په اړه اعلان یو ستونزمن کار دی ، ځکه د اسلامي ټولنې وګړي د داډول اعلان په مقابل کې فوراً حساسیت ښکاره کوي او د هغې په مقابل کې د هغه پر خلاف را ولاړیږي ، د خواشینی وړ خبره ده چې زموږ یو ډول رسنۍ خصوصاً تلویزیونونه له یاد شوو اخلاقي اصولو او قواعدو څخه سر غړونه کوي ، او داسې اعلانونه خپروي چې زموږ له ټولنیزو او فرهنګي ارزښتونو سره اړخ نه لګوي ، او همدا شان په چاپي خپرونو کې د توکو د ارګانونو اعلان خپرول هم زموږ د ټولنیزو ارزښتونو سره په ټکر کې دي .

له منفي شهرت نه ډډه :

په اعلانونو کې له څه وخته راهیسې د منفي تشهیر (شهرت ورکولو) چارو زور او قوت موندلی دی . په دې ډول مقابل یا سیال توکي ټیټ او خپل توکي لوړ ښیي ، په نغوټو او کنایو سره هڅه او کوښښ کیږي ، تر څو د مقابل (سیال اړخ) توکي بې خونده او بې کبفیته وښیي ، منفي شهرت نه یوازې دا چې قانوني ستونزې او مشکلات رامینځته کوي ، بلکې ددې سره ، سره د خپلې ادارې او توکو ارزښت او اهمیت هم زیانمن کوي ، د اعلان د اخلاقي آرونو غوښتنه او تقاضا همدا ده چې له منفي شهرت نه ډډه وشي او د اشتهار یا اعلان اساسي او بنسټیز توکي په پام کې ونیول شي .

د انځور خبریالی اخلاق :

د خبر په شان انځوريز ژورنالېزم هم يو لړ اخلاقي معيارونه په خپل واک او اختيار کې لري ، او د نړۍ هېڅ قانون هم خبري رسنيو ته د بې مهاره اوبښ په شان خپلواکي او آزادي نه ورکوي . فوتو ژورنالېزم (....) ته هم هېواد د خپل ټولنيز ژوند په بهير کې يو لړ اخلاق معيارونه په نښه شوي دي . خو زموږ د هېواد په شمول ځينې هېوادونه شته چې دغه آر ته ډېره لږ پاملرنه کوي . او د نړۍ زياتره خلک په همدې يوه خوله دي چې گواکي پارونکي انځورونه خپاره نه کړي ، او همدارنگه د وگړو په شخصي ژوندانه انځور خپراوي قانون څخه سرغړونه ده او داخلاقې آرونو خلاف کړنه او عمل بلل کيږي .

د ورځپاڼو او نورو خبري رسنيو عکاسان هم د يوچا د شخصي ژوندانه د انځور خپراوي حق نه لري ، او بايد جداً له دغه کار نه ډډه وکړي ، او ددې تر څنگ داسې انځور هم بايد خپور نه کړي چې هغه د وگړو د خوښې وړ نه وي . د بيلگې په توگه : د سويو کسانو ، د سختو ټپيانو ، مړو کسانو انځور خپراوي د ټولنې پر وگړو باندې بده اغېزه کوي او په ټولنه کې ويره ، ډار او اندېښنې رامنځ ته کوي .^{۴۰}

د بریتانیا د شهزادګۍ ډيانا د شخصي ژوند د انځور خپراوي پر سر د عکاسانو او خبريالانو ترمينځ سخته سيالي روانه وه حتی تر دې چې د هغه مرګ يې هم د انځور اخيستني پر مهال ورپېښ شو تر دې واقعي وروسته د نوموړې سمې (بریتانیا) عکاسان تر سختو نيوکو لاندې راغلل ، او خلکو غوښتنه وکړه چې عکاسان دې په يوه قانوني اډانه کې خپلې چارې پر مخ بيایي او د خلکو د ځاني ژوندانه له خپلو او زیانمنولو څخه لاس واخلي. د اوږده بحث څخه تېرېږو او د انځور خپراوي پر مهال په کار ده چې لاندینيو ټکو ته جدي پاملرنه وشي.

رياض ثاقب ، نذیر احمد سهار ، نوې خبریالي ، صفحه ۲۰۶-۲۰۷ کال ۱۳۸۲ع.

الف: د نړۍ هیڅ قانون هم عکاسانو ته د چا په ځاني ژوندانه کې د ورننوتو اجازه نه ورکوي . او همدارنګه د وګړو له اجازې پرته انځور خپروای له اخلاقي آرونو سر غړونه ګڼل کیږي ، د یادونې وړ ده که چېرې یو هېواد دښمنه کس پلټل کیږي ، انځور خپروای یې د عکاسانو او خبري رسنیو مهمه دنده او مسؤلیت دی .

ب: د ټیر ژورنالېزم (E) یعنې دلوڅو لرغړو انځورونو پر خپراوي دې لطفاً بندیز ولګول شي .

ج: د ویروونکو او ډارونکي انځورونو له خپراوي دې هم صرف نظر وشي.

د: خبري رسنۍ باید هېوادنیو، ټولنیزو دودونو ته پوره درناوی وکړي او د ټولنې د دودونو ضد انځورونه خپاره نه کړي .

ه: له هغو انځور خپراويو باید ډډه وکړي ، چې له یوه منفي کردار نه اتل جوړوي .

و: دانځور ریښتینولي باید خوندي شي ، یعنې لوی غونډې وړې او وړې لویې ونه ښودل شي . دغه کار د خبریالی له آرونو سره په ټکر او د خبري رسنیو په زیان تمامیږي .

د انځور راکړه ورکړه (Exchange of photographs) :

لکه څرنګه چې د ورځپاڼو عکاسان یو له بل سره انځورونه تبادله کوي ، خو ددې سره ، سره د ورځپاڼو چارواکي پرې څه نیوکه نه لري . د انځورونو تبادله له دې امله اړینه ده ، چې ورځپاڼې له دریو ، څلورو څخه زیات عکاسان په دندو نه شي ګمارلای . چې له دې جملې څخه یو په اوونیزه رخصتی ځي او پاتې درې عکاسان په دې نه توانیږي چې د اړونده ښار ټولو غونډو ته لاسرسی وکړي او دښار ټولو غونډو او ناستو ته ولاړ شي . او دښار زیاتره غونډې ماښام مهال جوړیږي ، او عکاسان په یو وخت کې یوازې کولای شي یوې غونډې ته تشریف یوسي ، خو د ورځپاڼې چارواکي غواړي نورې مهې او په زړه پورې غونډې او جلسې هم عکاسي کړي ، ددغه مسئلې د آواري لپاره عکاسان اړ دي ترڅو ګډ کار او اړیکې (working relationship) ټینګې کړي . او

همدارنگه له ټاکلي پلان سره سم عکاسان غونډو او ناستو ته ځي ، انځورونه اخلي او په پای کې يې يو تر بله سره بدلوي ، دلته دا هم ضرور ده چې د انځورونو تبادله (Exchange) يوازې په ورځنيو پېښو پورې تړاو مومي ، غيرعادي (Exclusive) انځورونه نه تبادله کيږي ، ځکه هره ورځپاڼه غواړي داسې انځورونه او خبرونه خپاره کړي چې په نورو هغو کې نه وي ، تر څو وگړي د ورځپاڼو اخيستلو ته تشويق کړي . د يادونې وړ خبره ده چې په غير عادي انځورونو سره د ورځپاڼو په محبوبيت کې هم مثبت بدلون راتلاى شي .

انځورليک (Caption) :

په ورځپاڼو کې تر خپرېدونکو انځورونو لاندې ، چې کوم تحليل او سپړنه ليکل کيږي ، انځورليک (Caption) بلل کيږي . او همدا شان له انځور ليک پرته انځور سپړنې ته اړتيا لري .^{۴۰}

د ژباړې او اقتباس حقوق :

مخکې له دې چې د ژباړې او اقتباس په حقوقي مسايلو باندې رڼا واچوو ، داپوښتنه را مينځته کيږي چې ژباړه څه ته وايي ، د دغې د حل و فصل لپاره له اوږده بحث څخه تيرېږو ، صرف مثبت نمونه يې خورا يو لنډ تعريف او پيژند ددغې پوښتنې د حل لپاره کافي دى .

((ژباړه هغه مهارت دى ، چې د هغې په مرسته د لومړۍ ژبې منځپانگه ، معلومات او نور د ضرورت وړ شيان له خپل اصلي شکل او جوړښت څخه ايستلاى او د دوهمې ژبې شکل او جوړښت ته يې اچولاى يا ننويستلاى شو .

شاهد ، ايس ايم ، ژباړن ، سهار ، نذير احمد ، نوې خبريالې ، پاڼه ۲۷-۲۸ ، کال ۱۳۸۲ ل .^{۴۰}

یا په بل عبارت : ژباړه هغه فعالیت دی ، چې له یوې ژبې څخه متن اخلي او بلې ژبې ته یې په مساوي ډول اړوي ، چې لومړۍ ژبې ته یې سرچېنه او دوهمې ژبې ته یې د موخې ژبه ویل کیږي .

همدارنگه د ژباړې او اقتباس د کاپي کولو حق خوندي اعلام شوی دی او دهغې د امتیاز درلودونکي څخه د امتیاز غوښتنه کوي ، ژباړه په یوه ژبه کې د یوې کرښې او عمل د سرته رسونې څرګندونه ده د هغې د اصلي نسخې سره د توپیر په بڼه اقتباس د یو کار د پراختیا لپاره له یوې سرچینې څخه د ګټې اخیستنې لړۍ ده ، د بیلګې په توګه : د فلم د جوړونې لپاره د یو کتاب څخه اقتباس چې د فلم د څرنگوالي ګټې پکې نغښتې وي او یا هم د داسې یو کتاب د متن څخه اقتباس چې هغه په بنسټیزه توګه د یو پوهنتون د محصلینو لپاره لیکل شوي وي .

او له هغې څخه اغېزمنه ګټه اخیستل کېدای شي ، د ژباړې او اقتباس ملاتړ د بیا خپراوي د حق خونديتوب په واسطه سره تر سره کیږي او همدارنگه د ژباړې او اقتباس د خپراوي باید د هغې د امتیاز درلودونکي څخه صلاحیت واخیستل شي او همداراز د اقتباس د حق طرح په دې وروستیو وختونو کې د ساینس او تکنالوژۍ په پرمختګ سره په یوه توده موضوع بدله شوې ده ، چې د دغې تکنالوژۍ څخه د ګټې اخیستنې په موخه د ژباړې او اقتباس په اړه متناسب بیلانسونه رامینځته شوي دي ، چې په دې سره کېدلای شي د ژباړې او اقتباس څخه په معاصره پېړۍ کې^{۱۰۰} اصولاً د قانون په چوکاټ کې ګټه پورته شي.

د ګردي میز اخلاق:

هاله ، پوهاند حبیب الرحمن ، ژباړن استاد امان الله امانی ، د ژباړنې اصول ، صفحه ۳ ، کال ۱۳۸۷ ل.^{۱۰۰}

^{۱۰۱} USAID د ژورنالیزم د اخلاقو په اړه خپره شوې ټولګه .

لکه څرنګه چې اخلاق په مختلفو برخو کې وڅیړل شول او دلته د ګردې میز د اخلاقو په اړه څو مهمو ټکو ته اشاره کوو، چې دا هغه ټکي دي ، چې یو ژورنالیست یې باید د ګردې میز د جوړیدو پرمهال په پام کې ونیسي .

۱- میلمه ته په سم ډول بلنه ورکو (غوره میلمه پالنه) .

۲- میلمه باید له خپل استوګنځي څخه په موټر کې راولو او بیرته یې تر خپل استوګنځي پورې ورسوؤ.

۳- د میلمنو وخت باید په نظر کې ونیول شي او له بې ځایه مزاحمت څخه ډډه وشي.

۴- خبريال یا د ګردې میز چلوونکی باید ډیر صمیمي وي غوره او په زړه پورې اخلاق ولري او د میلمنو او مرکه کیدونکو څخه ساده او غوره پوښتنه مطرح شي .

۵- د ګردې میز په پای کې د میلمنو بیا معرفي کول او د هغې نه مننه کول او کور ودانۍ ویل ، او خبريال باید د میلمنو څخه د تلیفون شمیرې ، ایمیل آدرس او نوره پته واخلي .

۶- ژورنالیست باید د ګردې میز فضا نورماله وساتي، او له ځانه باید قاضي او یا پولیس جوړ نه کړي .

۷- د ګردې میز چلوونکی (ژورنالیست) باید په نورمال ډول خبرې وکړي او د چا له سپکاوي څخه ډډه کړي توګه ډډه وکړي او د هیڅ وخت لپاره باید جدي برخورد غوره نه کړي .

په کارتون کې ژورنالیستیک او وظیفوي اخلاق :

په اوسنۍ پېړۍ کې په چاپي رسنیو کې کارتونونه د پانو او صفحاتو یوه اساسي برخه جوړوي ، کارتونونه هماغه حیرانوونکي موجودات ، چې د هنرمندانو انګیرنې په ځینو قضایاوو کې د عدالت

تنه، اسدالله ، د شیخ زاید پوهنتون ، د ژورنالیزم پوهنځي څخه درسي لیکچر نوټ .

خواته کشوي ، او همدارنگه د رازونو څخه پردې جگوي او د خپلو ليدونکو په خدمت کې يې وړاندې کوي . کارتونه د پلټونکو هنرمندانو او د هغې کشفيات دي چې په خپل کشف سره په ناوړه عملونو او کړنو خاندې او خپلو مخاطبينو ته نه يوازې خندا بلکې تر څنګ يې فکراو پلټنه هم ډالۍ کوي ، اساساً په کارتوني ژانر کې دوه شيان تر سترگو کېږي ، يوداچې کارتونه په خپلې ښودنې او څرګندونې سره د خندا يو بهتره خندونکې او د بډيو بيانونکې وسيله ده.

او همدارنگه کارتونه يوه پرې کوونکې ذريعه ده او د کړنو او عملونو بيانوونکې ژبه او د انساني ټولنې د نيمګړتياوؤ برسېره کوونکې ذريعه ده . او کارتونه د خپل پيدايښت سره سم د ځينو ستونزو سره لاس او ګريوان دي ، نوموړی ژانر پخپل هنري شدت سره پخپله فعاليتګاه کې بستر او د هغې هغه شکلونه انځوروي . چې دهغې ښودنه په تمسخر (مسخره ډوله شکل) سره د ناسمو کړنو او عملونو روان حالات د ليدونکو ، اوريدونکو او لوستونکو سترگو ته رسوي ، چې د هغوی د ذهن د تشويش سبب کېږي .

کارتونه د ويناوؤ هغه بې حده څرګندونې دي چې د کارتونيت جهان بيني او دهغه دکړنو د څرنگوالي واقعيتونه او دهغې د ذهني ساحې پراختيا بيانوي . دا چې کاريکاتورونه د کلونو ، کلونو را په دې خوا مروج دي او د ليدونکو د تفريح وړ ګرځېدلي دي ، ولې ددې سره ، سره په دې اړه ځينې انتقادي نظريې هم شتون لري . دا چې ممکن کله کاريکاتورونه په جسمي ، ناتوانۍ او نژادي مشخصاتو تېری وکړي او د خلکو د ناراحتۍ سبب وګرځي ، بنا پرداسې مواردو کې غير اخلاقي ګڼل کېږي .

د ژورناليزم د پولېسټر کارپوهانو د خپلو يو شمېر همکارانو سره ((هغه انځورونه چې زخموڼه جوړوي)) نومي کتاب کې ليکلي دي ، چې په دې کتاب کې هڅه شوې تر څو په حقيقت ورسوي چې غير مناسب تصوير په يو فرد يوه روحي ضربه واردوي ، نوموړی په دې کتاب کې د افرادو او وګړو سپک او حقير ګڼل د نژاد ، جنس او يا جنسي جازبو پر بناء محکوم کړي او دا ډول

تصويرونه منفي انځورونه بولي ، کوم چې روحي ناراحتۍ زيروي ، او دنورو د مسخرو او ملنډو سبب گرځي عموماً هغه رسنۍ چې له دې ژانر څخه استفاده کوي د هميشه لپاره بايد نوموړي اخلاقي اصول او مقررات په پام کې ونيسي ، تر څو چې خپاره شوي کارتونونه او کاریکاتورونه د تبعيض ، کرکې ، ناخوالو او جگړو سبب ونه گرځي او د خلکو او وگړو روحي او ټولنيز موقیعت او موقف زیانمن نه کړي

←

خلورم څپرکی

د مطبوعاتو او بیان آزادي

آزادی هغه ارزښت او مشخصه ده ، چې د انسان په فطرت کې وجود لري او دغه حق د حصول او لاس ته راوړنې لپاره مبارزه د انسان د نورو کړنو سره یو ځای قرار لري . فطرتاً انساني غوښتنه هم داده ، چې د آزادی تر سیوري لاندې خپل ژوند ته دوام ورکړي او هر کار او عمل چې غواړي یې تر سره یې کړي په خورا ډېر تفکر سره یې د کلونو کلونو په اوږدو کې د آزادی او دهغې د پراخوالي په اړه نظریات راڅرګند کړي ، او په ځانګړې توګه هغه د ټولنیزو کړنو لکه دقانوناو د حقوقو قدرت او ژورنالېزم د مفاهمو سره پرتله کړي ، چې د هغې له جملې څخه ځینو لکه هایبېزفکر کاوه ، چې آزادی پرته له قید او شرط څخه د ژوند چارې له نابرابرۍ او هموارۍ سره مخامخ کوي له هغې ځای نه چې د انسان په وجود کې منفي انگېزې پیاوړې دي پس ددې دا قدرت او زورور شتون اړین دی ، تر څو دغه آزادی په یوه خاصه محوره کې مهار او کنترول کړي او د یو ښه نوع بشر د نابودۍ او هلاکت مخه ونیسي او په دې هکله اړینه او ضروري ده چې د آزادی یا

⁼ باختري، منډه، اخلاق و حقوق در ژورنالېزم، پاڼه ۱۱۳-۱۱۴، چاپ کال ۱۳۸۶ ل.

قدرت غوښتنې د بې ساري مينې او رشد مخنيوی وشي ، کوم چې دواړه د انسان په فطرت او خلقت کې شتون لري. ولې برعکس (لاک) بيا په دې عقیده ده چې د خبر په وخت د انسان په وجود کې پياوړې ده ، نو له دې امله کولای شو چې په يوه مدني ټولنه کې هغه حقوق چې انساني ټولنې تر واریدو د مخه درلودل هم وساتو. او د انسان نظرونه ، نیکۍ او خیر لیدنې په پام کې نیولو سره باید هغوی د جبر لاندې ونه نیول شي ((د ژان ژاک روسو)) له نظره بيا قدرت او آزادۍ دوه مساوي او واحد ارزښتونه دي آزاد انسان د قدرت لرونکی دی اما په دې هکله باید څرګنده کړو هغه کار چې انسان یې ترسره کول غواړي عقل او پوهه انسان ته دا قدرت ورکوي تر څو هغه غوښتنې چې د نوموړی د خوشحالی سبب ګرځي وپېژني . عقل پرته له دې چې انسان رهبري کوي . په دیموکراتیکه ټولنه کې فرد مجبور دی چې دخپلې آزادۍ د ځینو برخو څخه د ټولنې نورو وګړو ته د ګټې په خاطر سترګې پټې کړي او هغه محدود کړي او همدارنګه دیوه فرد آزادي د نورو وګړو آزادي ده . د زیان او تاوان رسولو په مفهوم نه ده او همدارنګه دمطبوعاتو او بیان آزادي هغه مفاهیم چې د ډیرې پخوا زمانې څخه راپه دې خوا د خبرنګارانو او قدرت لرونکو تر منځ یو ډول اخلاقیاتو او منازعاتو د رامنځته کېدو سبب ګرځي .

او د نړۍ مختلف هېوادونه د دغو آزادیو څارنه کوي او په نتیجه کې د ژورنالېستانو کړنې او فعالیتونه محدودوي ، درسنيو او بیان آزادي پرته له دې چې دحقوقې مفاهمو بحث پکې خپرل کېږي دهغوی لپاره دحدودو تعین او د متقابل احترام څرنګوالی د هغوی د اخلاقي مفاهمو څخه ګڼل کېږي .

د بیان آزادي چې د رسنيو د فعالیتونو اصلي محور تشکېلوي او په حقیقت کې د رسنيو څرنګوالی پرته د بیان د آزادۍ څخه پوښتنې رامنځته کوي او اورېدونکې پرته ددغه اصل او پدېدې څخه په

رسنيو اعتماد او باور نه شي کولای او همدارنگه د بیان آزادي دمدني آزاديو څخه يوه آزادي
شمېرل کيږي کوم چې دليکنو او ويناوؤاړيکې په برکې نيسي .

او وگړي او افراد هغه څه چې درک کوي بايد د کتاب او مطبوعاتو له لارې بيان او نورو ته يې
ورسوي او نور وگړي د خپلو افکارو څخه برخمن کړي .

د بيان آزادي او مطبوعات او د ټولنې مدير هيئت بايد د وگړو د غوښتنو او تمايلاتو څخه ځان
خبرکړي او بايد خپلې کړنې او فعاليتونه اصلاح کړي او همدارنگه د تيروتنو ښودنه نيوکې ددې
سبب کيږي چې صلاحيت لرونکې مقامات کليدي پوستونو ته رسوي او همداراز د قلم او بيان
آزادي د ټولنې د پرمختګ سبب گرځي او د استعدادونو په انکشاف کې په زړه پورې نقش لوبوي
او با استعداد اشخاص دامورو کنټرول په لاس کې اخلي او د مختلفو هېوادونو عکس العمل د
نوموړو آزاديو په اړه ډول ډول دی کله ناکله د زور او زياتي په وسيله دغه آزادي له منځه ځي، او
ټولنه د سياسي امورو او عجايبو په هکله بې علاقې پاتې کيږي . که چېرې رسنۍ د دولت تر
سانسور لاندې واقع شي او يا خپل فعاليتونه په تشریفاتو بڼه ترسره کړي نو په دې صورت کې د
ټولنې دوروسته پاتې کېدو سبب گرځي ، په نتيجه کې ويلای شو ، چې د بيان او مطبوعاتو آزادي په
اوس مهال يا عصر کې د ثبات او ټينګښت د غوره او بنسټيزه عواملو څخه گڼل کيږي او همدارنگه
د ځواکمنو او پرمخ تللو هېوادونو په ثبات او استحکام کې او مخصوصاً هغه هېوادونه چې
ديموکراسي غوښتونکي وي په زړه پورې نقش لري او د ټولنې د ټولنيزو مساواتو او د فساد په
مخنيوي کې مهم رول لوبوي او هيڅوک نه شي کولای چې په ټولنه باندې ځان تحميل کړي ، مګر
دا چې عمومي فکرونه دهغې سره هملاري شي او ټولنيز فکرونه د همدې لارې بڼه پيدا کوي او
غالباً د چارو اداره د کار د سرته رسونې يو ه ځانگړتيا ده .

دمطبوعاتو له آزادی سره د هغې مطلوب غبرگون او یا نه غبرگون مل دی . دمطبوعاتو دنده او مسؤلیت د سر پتول او د حقیقت د پیدېو شلول نه دي ولې رښتۍ د ټولنې هنداره ده . او کله چې دغه رسالت سرته ورسوي کارونه په ټولو کچو په رېښتینې بڼه تر سره کېږي . په هغه مواردو کې چې کلیدي چارواکي یې په یوه کوچنۍ تېروتنه له کاره گوښه کېږي کمه نه ده ځکه د هغې عمده دلیل درسنيو مدیریت دی ، او همدارنګه د مسؤلیت مفهوم د ملت په وړاندې همدغه دی . دکارونو د ځواک او نیمګړتیا ټکي باید د وګړو سره په تړاو مشخص وي. او مطبوعات کولای شي دغه پېژندنه صادقانه او رېښتینولي څرګنده کړي او په حقیقت کې د بیان آزادي د دریو عناصرو درلودونکې ده :

۱- د عقیدې آزادي : په دې مفهوم کې هرڅوک په آزادانه توګه پرته له ویرې او ډار څخه د خپلو نظریاتو او عقایدو د ظاهرولو حق ولري . دغه عقاید او آزادي کېدای شي په مختلفو ساحاتو کې ظهور وکړي .

۲- د اطلاعاتو آزادي: د اطلاعاتو د خپرولو آزادي د اطلاعاتو د میندلو آزادي ، د اطلاعاتو د پلټلو آزادي ته شاملېږي . او د بیان د آزادي تکمیل کوونکې بلل کېږي .

۳- د معلوماتو او افکارو د خپرولو آزادي: چې په هغه کې د افکارو آزادي خپرونه، ټولنیزې، کلتوري، اقتصادي او سیاسي نظریې او همدارنګه شمیږې او نور مسایل مطرح او د بحث وړ [←]ګرځي .

په کورنیو او نړیوالو قوانینو کې د بیان آزادي:

[←] مدني، ډاکټر سید جلال الدین، حقوق اساسي و نهادهای سیاسي جمهوري اسلامي ایران، پاڼه ۱۷۷ او ۸۱ ، کال ۱۳۷۰ل.

د بیان د آزادۍ لمړی تعریف : د لمړي ځل لپاره د بشر د حقوقو په نړیواله اعلامیه کې چې دفرانسې د ۱۷۸۹ میلادي کال په لوی انقلاب کې ارایه شوی او دغه اعلامیه په یوه سریزه او ۱۷ مادو مشتمله ده ، او په ۱۴ مادو کې یې د آزادۍ ذکر شوی دی او هغه هم په دې ډول چې ((آزادي د یو کار د سرته رسولو د آزادۍ څخه عبارت ده چې نورو ته یې د زیان رسولو سبب ونه گرځي ، بناء پر دې د هیڅ یو فرد د طبیعي حقوقو اجراء د حد او سرحد لرونکي نه ده مگر هغه حدود چې د هماغه حقوقو څخه یې د ټولنې نورو غړو ته تضمین او حد ټاکلی وي او دغه حد او سرحد یو ازې قانون ټاکلی شي او بس)) او همدارنگه د نوموړې اعلامیې په (۱۱) ماده کې راغلي : چې ((آزادي د افکارو او عقایدو د جزیاتو او دبشر ارزښتناکه حقوقو څخه ده بناء پردې هریو وگړی چې هرڅه غواړي کولای شي په آزادانه توگه یې ووايي وې لیکي چاپ ته یې ورسوي مگر په هغه حالاتو کې چې قانون ټاکلی وي نو په دې صورت کې د آزادۍ د حدودو څخه تجاوز چې په قانون کې لیکل شوی وي د مسؤلیت لرونکی وي))

او همدارنگه په ۱۹۴۸ میلادي کال په سپتمبر کې د بشر د حقوقو په نړیوالې اعلامیې په ۱۹ ماده کې راغلي دي : چې ((هرڅوک د بیان او آزادۍ حق لري او په دې حق کې هغه آزادي شامله ده چې څوک دخپلې عقیدې د نظر درلودلو څخه ویره او اندیښنه ونه لري او د عقایدو او مالوماتو په پلټنه او لاسته راوړنه کې دکوم برید او سرحد پرته آزاد وي))

ولې باید په یاد ولرو چې آزادۍ هم د حد او سرحد لرونکې ده ، او په هیڅ یوه ټولنه کې پرته د قید او شرط څخه د قبلیدو وړ نه ده او همدارنگه په نوموړې اعلامیه کې ذکر شوي دي چې :

۱- هر څوک چې په هغې ټولنه کې دندې او مکلفیتونه لري چې یوازې هلته دده د شخصیت آزاده او بشپړه وده ممکنه وي .

۲- هر څوک باید د خپلو حقوقو او آزادیو په عملي کولو کې دهغو محدودیتونو تابع وي چې د قانون په ذریعه یوازې ددې لپاره ټاکل شوي وي ، چې دنورو آزادیو او حقوقو په مناسب ډول

التزام وشي او وپېژندل شي او په يوه آزاده ټولنه کې د اخلاقي موازنو ، غوښتنو ، عمومي نظم او هوساينې مرعات وشي .

۳- په هيڅ راز دغه حقونه او آزادۍ دملګرو ملتونو د اصولو او موخو برخلاف نه شي عملي کېدلای . په ۱۹۶۶ ميلادي کال کې د مدني او سياسي حقونو نړيوال ميثاق د ۱۹ مادې په دوهمه فقره کې ذکر شوي دي چې ((هر څوک د وينا د آزادۍ حق لري او په دغه حق کې د زده کړې لټول معلومات او فکر په لاس راوړي پرته له دې چې سرحدونه په پام کې وساتي په شفاهي ، ليکلي ، هنري او يا هره بله وسيله تر لاسه کول شامل دي))

په دې وروستيو عملي تحقيقاتو او لاسته راوړنو کې د بيان آزادي په څلورو مراحلو ويشل شوې ده چې په دغه وېشنه کې د امريکا د استقلال اعلاميه د بشر د حقوقو نړيواله اعلاميه او د فرانسې د لوی انقلاب اعلاميې يې د لومړۍ مرحلې لمړني تعريفات ګڼل کېږي .

د لاسته راوړونکو حقوقو تعريفات د دوهمې مرحلې جزء او د سولې د چاپېريال ساتنې او پراختيا د حقوقو څخه برخمن کېدل په دريم پړاو کې شاملېږي او د وروستي پړاو تعريفونه د نويو معلوماتي ، ارتباطي ، انټرنېټي اوفني لاسته راوړنو په محور استوار تعريفات ګڼل کېږي . يو له دغو قوانينو څخه چې په څلورم پړاو کې په تصويب رسيدلی د اروپايي ټولنې د وزيرانو د شوری د ۱۹۸۲ ميلادي کال د مطبوعاتو د آزادۍ تصويب شوې اعلاميه ده چې په يوه سريزه او ۸ مادو کې او په ۳ دريو برخو دمتن په شکل تحرير شوې او همدارنګه دسريزې په ۴ څلورمه ماده کې ذکر شوي چې ((د بيان او اطلاعاتو آزادي د انسان د ټولنيز ، سياسي ، اقتصادي او فرهنگي پرمختګونو لپاره ضروري او د دغو پرمختګونو لپاره شرط دادی چې د نورو ډلو او ملتونو او دنړيوالې ټولنې د اجتماعي او فرهنگي پرمختياوؤ سره برابر وي))

او همداراز د افغانستان په ۱۳۸۱ کال داساسي قانون په ۲۴ ماده کې هم په دې هکله يادونه شوې ده ((آزادي د انسان طبيعي حق ده ، دا حق د نورو له ازادۍ او له عامه مصالحو پرته چې د

قانونو له لارې تنظيميږي حدونه لري او د انسان آزادي او کرامت له تيري خوندي دي دولت د انسان د آزادي او کرامت په ساتنه او درناوي مکلف دی))

او همداراز ددغه قانون په ۳۴ ماده کې هم دغه ټکي ځانگړي شوي دي ((د بيان آزادي له تيري څخه خوندي ده هر افغان حق لري چې خپل فکر د وينا ، ليکنې ، انځور او يانورو وسيلو له لارې په دې اساسي قانون کې د راغلو حکمونو په رعايت څرگند کړي هر افغان حق لري چې د قانون د حکمونو سره سم مطالب بې له دې چې هغه مخکې له مخکې دولتي مقاماتو ته وښيي خپاره او نشر کړي د مطبوعو، راډيو ، تلويزيون دمطبوعاتو د خپرولو او د ډله ايز ارتباط په نورو وسايلو پورې مربوط حکمونه د قانون له لارې تنظيم کيږي))^۴

افغانستان د ۱۳۸۴ لمريز کال د رسنيو ټولنيز قانون په خپله لومړۍ ماده کې داسې ذکر کوي: دغه قانون د اساسي قانون د څلور دیرشمې ۳۴ مادې له حکم سره سم او د بشر د حقوقو د نړيوالې اعلاميې د ۱۹ مادې په پام کې نيولو سره د فکر او بيان آزادي د حق دتامينولو او په هېواد کې د ټولنيزو رسنيو د وسايلو د فعاليت د تنظيمولو په مقصد وضع شوي دي .

او همدارنگه ددغه قانون دوهمه ماده د نوموړی قانون موخې شرح کوي او ټول د بيان د آزادي د رشد او دهغې د ساتنې په اړه تاکېد کوي اود دغه قانون موخې په لاندې ډول دي:

- ۱- د فکر او بيان د آزادي د حق ملاتړ او تضمين .
- ۲- د ژورناليستانو د حقوقو ملاتړ او د ټولنيزو رسنيو د وسايلو د آزاد فعاليت د شرايطو تامينول .
- ۳- د آزادو خپلواکو او پراخه بنسټونو، ټولنيزو رسنيو د وسايلو رواج کول .

^۴ د افغانستان د اساسي قانون ۲۴ ماده .

۴- دخبرو ، لیکنو ، رسم ، تصویر ، په کسټ کې ثبت کولو ، تمثیل ، حرکت اونورو علمي ، ادبي ، هنري او د چاپ او خپرولو په واسطه د هېواد د اتباعو د فکر او احساس د څرګندولو لپاره د مناسبو زمینو برابرول .

۵- د اسلام دمقدس دین دحکمونو له په پام کې نیولو سره د بشر دحقوقو نړیواله اعلامیه کې مسجل د بیان د ټولیزو رسنیو د وسایلو د آزادۍ داصل په پام کې نیول .

۶- د ټولیزو رسنیو دوسایلو د سالمې ودې په مقصد مرسته په داسې ډول چې وکولای شي په هېواد کې دثقات د خپرولو اغیزمن وسایل وي او د خلکو نظریې د ژورنالیستيکي معیارونو ،^{۴۰} اصولو او ارزښتونو د صداقت ، بې طرفۍ او انډول سره سم منعکس کړي .

او په نتیجه کې کولای شو چې درسنیو دقانون څلورمه ماده چې دهمدې موضوع په اړه راڅرخي دهمدې بحث د وروستۍ برخې په توګه ذکر کوو.

د فکر او بیان د آزادۍ په اړه دنوموړی قانون څلورمه ماده داسې صراحت کوي.

۱- هر شخص د فکر او بیان دآزادۍ حق لري چې د دولتي چارواکو دلاس وهنې او محدودیت پرته دقانونو دحکمونو په حدودو کې دمعلوماتو ، اطلاعاتو او نظریو غوښتنه ، تر لاسه کول او لېږدول په دې حق کې شامله ده . په دې حق کې د معلوماتو د خپرولو ، ویشلو او تر لاسه کولو او د وسایلو آزاد فعالیت هم شاملیږي .

۲- دولت دټولیزو رسنیو د وسایلو د آزادۍ ملاتړ پیاوړتیا او ضمانت کوي د دولت او دولتي ادارو په ګډون هیڅ حقیقي یا حکمي شخص نه شي کولای دخبري یا معلوماتي رسنیو دآزاد فعالیت منع

د ټولنیزو رسنیو قانون ، رسمي جریده فوق العاده ګڼه ، صفحه (۱-۳) ، دچاپ کال ۱۳۸۴ ل.^{۴۰}

، تحریم ، سانسور یا محدود کړي او یا په بل ډول د ټولنیزو رسنیو په خپرونو او معلوماتي چارواکو کې لاسوهنه وکړي خو د دغه قانون له حکمونو سره به سم عمل کوي .

اطلاعاتو ته د لاس رسي حق:

((یوه غیر دولتي مدني مؤسسه ده چې د بیان د آزادۍ په اړه یې پراخه Article ۱۹ ماده))
فعالیتونه تر سره کړي دي نوموړې مؤسسې د ۱۹۹۹ میلادي کال د جون په میاشت کې اطلاعاتو ته د لاس رسي حق یوه غوره نمونه وړاندې کړې ده چې بیا وروسته د قانون په بڼه رامنځته شوه او دملګرو ملتونو د سازمان په عمومي غونډه کې په ۲۰۰۰ میلادي کال کې تصویب او دتایید وړ وګرځیده او اوس مهال نوموړی قانون په نړۍ کې دزیات ارزښت لرونکی دی، او دنړۍ زیات شمېر هېوادونه یې د حق څخه پیروي کوي . په نوموړې نمونه کې د اطلاعاتو د آزادۍ او لاس ته راوړلو د حق په اړه ۹ اصول درج شوي دي . چې په لاندې ډول یې لوستلای شو .

لومړی اصل : د حد اکثر ښکاره کول :

د اطلاعاتو حد اکثر ښکاره کول دا مفهوم راپېژني چې ټول هغه معلومات چې په هېواد کې موجود دي باید د خلکو د لیدو وړ موقف کې قرار ولري او څرګند شي . او ټول وګړي باید د معلوماتو د لاسته راوړلو د انډولیز او مساوي حقوقو څخه برخمن شي یوازې په هغه صورت کې کولای شو ، ددې اصل څخه رجوع وکړو کله چې د اطلاعاتو ښکاره کول ملي امنیت ته ګواښ پېښوي او یا دوکړو ترمنځ د ډار اچونې سبب ګرځي او ټولنیز نظم ویجاړوي . په نتیجه کې ویلای شو چې دولت یوازې په استثنایي شرایطو کې اطلاعات پټ ساتلای شي .

دوهم اصل : د خپرونې لازم والی:

دولتي اړګانونه بايد د اطلاعاتو خپرول د دوامداره جريان په بڼه جاري وساتي او اسناد، مدارک او اطلاعات د همدې اصل په اساس خپاره کړي او هېوادوالو ته يې په شفافه توګه د دولتي پروګرامو او فعاليتونو د دولتي تصميمونو ، سياسي طرحو، قانوني تغيراتو او د اتباعو د مثبتو او منفي نظرونو مطابق معلومات ورکړي .

دريم اصل : په حکومت کې د شفافيت پياوړتيا:

دولت بايد ټول اطلاعات په واضح توګه پرته د کوم اېهام څخه اتباعو ته ابلاغ کړي او هيڅ ډول بدلون بايد په اطلاعاتو کې صورت ونه نيسي .

څلورم اصل : په دې اړه د وضع شويو محدوديتونو مشخص کول:

هرکله چې دولت د هېواد د موضوعه قانون او يا کومې بلې ملاحظې په اساس په آزادو اطلاعاتو يو محدوديت وضع کول اړين وېوې بايد چې دولت په ځانګړي ډول هغو خلکو ته وېشي او ددې محدوديتونو د ضرورت دلايل دې په ګوته کړي .

پنځم اصل : د سهولت رامنځته کول :

د اطلاعاتو او وګړو تر منځ د فاصلې حد د امکان تر حده رالنډېشي . اتباع بايد اطلاعاتو ته د لاس رسي او تمايل غوښتنې په صورت کې پرته د هر ډول قيد او شرط څخه د هغې نه برخمن شي او په دې اړه داسې وسايل او اسباب ته يې نه شي تر څو ټول خلک د دولتي اړګانونو څخه اطلاع لاسته راوړي .

شپږم اصل : د اطلاعاتو دموندلو سرچېنه بايد ګرانه نه وي :

هغه خبرې او اطلاعاتي منابع چې دولتي اړګانونه يې په دې اړه په نظر کې لري بايد ګران نه وي ترڅو ددې حق مانع نه شي .

اووم اصل : خبري اترې او ښکاره غونډې :

دولت باید خبرې اترې او غونډې د مثال په توګه پارلماني غونډې په ښکاره توګه د ایرې کړي تر څو ټول اوسیدونکې ترې خبر شي او په دې وپوهیږي چې دولت په کومو کارونو بوخت دی او څه ډول پریکړې کوي .

آتم اصل : د اطلاعاتو د آزادۍ د اصل سره د نورو قوانینو همغږي کول :

په هر قانون کې باید اصطلاحاتو ته د لاس رسي حق ته ترجیح ورکړل شي . او هر کله چې یو قانون ددې اصل سره په ټکر کې واقع شي باید د تعدیل او بیا کتنې لاندې ونيول شي ترڅو ددغه حق لومړیتوب ته ترجیح ورکړل شي .

نهم اصل : د منتقدینو او افشاء کوونکو ملاتړ :

هغه افراد چې منفي جریانونه د ټولنیزو ګټو پرضد عملیات او جنایت کوونکې اشخاص افشاء کوي باید چې د قانوني ملاتړ څخه برخمن شي .

دمطبوعاتو او بیان د آزادۍ استثناوې :

په پورتنیو بحثونو کې مو د بیان او مطبوعاتو آزادي په کورنیو او نړیوالو قوانینو کې وڅېړله ولې باید اعتراف وکړو چې حتی په هغو هېوادونو کې چې نوموړو ارزښتونو ته یې په خپلو قوانینو کې ځای ورکړی دی کله ناکله ځینې استثنایي او خاص حالتونه کوم چې په قانون کې نه دي تجویز شوي منځ ته راځي ، او ددې باعث ګرځي ترڅو دغه آزادي محدوده کړي ولې بیا هم نوموړی محدودیتونه باید په امنیت عمومي منافعو پورې په اړوندو ګټو او مهمو حیاتي عملونو برخلاف وضع نه شي او له دې پرته به دمنلو وړ نه وي . په ټولیز ډول داخلي جګړې د ګاونډیانو سره جګړې سیمه ایز او نړۍ وال جنګونه ، طبیعي پېښې ، امنیتي کتنې ، د نظامي جګړې اعلان او خبرداری او

⁼ د USAID څخه د ژورنالیزم د اخلاقو په اړه خپره شوې ټولګه .

بالاخره اضطراري حالات چې پرمختللو وجوهاتو او مناسبتونو ممکن په يوه هېواد کې منځته راشي دا ډول استثنایي رامنځته کوي او همدارنګه د افغانستان د اساسي قانون په ۱۴۳ ماده کې د اضطراري حالت په اړه داسې يادونه شوې ده .

((که د جګړې ، د جګړې د خطر ، وخيم اختشاش او طبيعي آفاتو او يا ورته حالاتو له امله دخپلواکۍ او ملي ژوند ساتنه په هغه طريقه چې په اساسي قانون کې ټاکل شوي ناشوني وګرځي د جمهور رئيس له خوا دملي شوری په تاييد د هېواد په ټولو او يا ځينو برخو کې اضطراري حالت اعلانېږي که اضطراري حالت تر دوو مياشتو ډير زيات دوام ومومي د اوږدولو لپاره يې دملي شوری موافقه شرط ده .))

د اطلاعاتو آزادۍ ته د لاس رسې حق :

د فکر او بيان آزادۍ او د معلوماتو د لاسته راوړلو حق د يوې مدني او ديموکراتيکې ټولنې عمده مشخصات دي . مدام سالاري ((ديموکراسي)) په حقيقت کې يو نوعه داخلي خبرتيا ده کوم چې درې اساسي نقاط لري . گريفتاري ، اغېزچونه ، او په ټوليزو غونډو کې مسؤليت منل او په دې ترتيب ديموکراسي د داخل څخه خارج ته انتقال مومي او همدارنګه اصلاحاتو ته لاس رسي په رسنيو او اساسي قوانينو کې د يوه اساسي حق په توګه پېژندل شوي دي ، چې له دې امله يو اخلاقي اصل هم بلل کېږي .

اوس مهال په نړۍ کې يوه مؤسسه (Central information commission) يا (CIC) نومېږي موجوده ده ، نوموړې مؤسسه د اطلاع ورکونې مراحل څاري اود هر هېواد د امورو د نظارت او څارنې دنده په غاړه لري او د اطلاع ورکونې ټول مراحل څاري .

د هر هېواد اوسيدونکې چې د نوموړې ټولنې سره يو ځای کېږي بايد هغه قانون تعقيب کړي ځکه دهغه مطابق وګرځي حق لري تر څو په ټولو امورو کې د اختلاص او خيانت په اړه د حکومت څخه

معلومات وغواړي . ددې قانون په اساس هر څوک حق لري تر څو دمسؤل افرادو او مراجعو څخه معلومات وغواړي او هر کله چې مسؤل افراد د ٤٨ ساعتونو په اوږدو کې دمعلوماتو د ورکولو څخه ډډه وکړي نو په هغه صورت کې د قانوني تعقيب لاندې راځي او تر اوسه پورې د نړۍ ٧٥ هېوادونه د دغه مؤسسې يعنې کميسيون غړيتوب لري او دافغانستان د اساسي قانون د ٥٠ مادې په يوه برخه کې هم په دې اړه يادونه شوې ده ((دافغانستان اتباع حق لري د قانون د حکمونو په حدودو کې له دولتي ادارو څخه اطلاعات تر لاسه کړي دا حق د نورو حقوقو او عامه امنيت له زيان رسولو پرته حدود نه لري .)) او همدا راز د رسنيو عمومي قانون پنځمه ماده هم دمعلوماتو دغوښتنو په اړه حکم کوي ((هر څوک حق لري ، چې معلومات وغواړي او تر لاسه يې کړي ، دولت د هېواد د اتباعو له غوښتنې سره سم هغه معلومات چې غوښتل کېږي برابر وي ، خو دا چې غوښتل شوي معلومات محروم راز وي ، افشاء کول يې دهېواد د امنيت ملي گټې او ځمکنۍ بشپړتيا په خطر کې واچوي او يا دنورو حقوقو ته زيان ورسوي .))

په درنښت

وړاندیزنه

هر ټولنيزنظام د يوه خاص او ټاکلي قانون په رڼا کې تنظيم کېږي . هر کله چې کومه ټولنه د قانون له رڼا څخه بې برخې شي د نورو ټولنو له سيالۍ څخه لويږي او د پرمختگ په لور قدمونه نه شي اوچتولای ، ځکه چې د گپوډۍ په فضا کې انسانان نه شي کولای خپلې ارادې په ښه شان تمثيل کړي نو لازمه ده چې په هره عرصه کې يو لړ ټاکلي قوانين او اصول شتون ولري خو په سرغړونې يې افراد مجازات شي او د مربوطه اصولو په منلو اړ شي . نو په ژورناليسټيک ډگر کې هم يو لړ قواعد او اصول ټاکل شوي ، خو ژورناليسټان يې د ژورناليزم د دندې تر سره کولو پر مهال په ځان عملي کړي ، خود ناخوالو له رامنځته کيدو ځان او ټولني ته بشپړ نجات ورکړي.

اوس خو وړاندیزونه د خپل زړه د سوي آواز په توگه ستاسې مخې ته ږدم تر څو زما دغه غږ د صلاحيت لرونکو کسانو تر غوږو پورې ورسېږي او په اړه يې کوتلي کامونه پورته کړي:

۱- په لومړي سر کې مې د ژورناليزم د ډگر له سيالانو څخه هيله داده، چې خپل قلم په داسې موضوعاتو را وڅرخوي چې د ژورناليزم په بيلابيلو اړخونو کې سپړنې وکړي او نوي، نوي مطالب وڅيړي او د لوستونکو په اختيار کې يې ورکړي څو له حقوقو څخه يې سالمه استفاده وکړي.

۲- اوس مهال کوم کسان چې په رسنيو کې دنده تر سره کوي، اکثره داسې کسان دي، چې د ژورناليزم د اصولو او اخلاقو څخه ناخبره دي، نو د مطبوعاتو لوړ رتبه مسئولين بايد د داسې کسانو د مخنيوي په اړه لازم اقدامات ترسره کړي. څو له يوې خوا ټول مسلکي شوي او خپل مسلک ته ژمن او وفادار پاتې شي.

۳- هغه مسلکي ژورناليستان چې په رسنيز ډگر کې فعاليت ترسره کوي د هغې نه زما يوازينۍ هيله داده، چې هغوی لومړی په دې برخه کې ځان د پوره پوهې او کره معلوماتو څخه آگاه کړي او ددې سره، سره اړينه برېښي، چې د ژورناليستيکو اصولو او اخلاقو څخه ځانونه برخمن کړي او د همدغه اصولو او پرنسپبونو په رڼا کې ټولو ورځنيو پېښو او حوادثو ته انعکاس ورکړي.

۴- لکه څرنګه چې ژورناليست د ټولنې د شته وګړو د عامه افکارو په روزنه کې مهم رول لوبولی او لوبوي يې نو ضروري خبره ده، چې ژورناليست د حقايقو د پيروي سربېره د ټولنې سالمه رهبري وکړي، په بې پرې والي سره حقايق بيان او هيڅکله تر مالي اسارت لاندې رانشي.

۵- ژورناليست بايد د مختلفو هيوادونو فرهنگونو ته پوره درناوی ولري، د هغوی ټولنيز ارزښتونه په پام کې ونيسي او د هغو مطالبو د خپراوي څخه چې هغه د بېلابيلو ډلو تر مينځ د تاوتریخوالي لامل ګرځي په کلکه پرهيز وکړي.

پای

اخځلیکونه

۱- ادیب همایون، ژباړن، احمدزی، امیرجان وحید، پلټونکې خبریالې، خپرونکی، دانش خپرندویه ټولنه پېښور، ۱۳۸۷ ل.

۲- باختري، منيږه، اخلاق و حقوق در ژورناليزم، خپرونکی، ناصر هوتکي، کابل، ۱۳۸۶ لمريز.

۳- تنی، اسدالله، د شيخ زايد پوهنتون د ژورناليزم پوهنځي څخه درسي ليکچرنوب.

۴- ثاقب رياض، ژباړن، سهار، نذيراحمد، نوي خبريالي، خپرونکی، ميوند خپرندويه ټولنه، پېښور، ۱۳۸۶ ل.

۵- د افغانستان اساسي قانون، ۲۴ ماده.

۶- د ټولنيزو رسنيو قانون، رسمي جريده فوق العاده گڼه، ۱۳۸۴ ل، پرله پسې ۸۷۱ گڼه.

۷- دمجلې اداره، د افغانستان د خبريالانو اخلاقي اصول، مينه (مجله)، خپلواکه کلتوري او هنري خپرونه، اوم کال څلورمه گڼه، پرله پسې ۳۴ گڼه، ۱۳۸۷ ل.

۸- ستانکزی، پوهندوی نصرالله، د حقوقو بنسټونه، خپرونکی، سالنگ کتاب خپرونکی، ۱۳۷۹ لمريز.

۹- ستانکزی، پوهندوی نصرالله، د حقوقو ویشنه، خپرونکی، سالنگ کتاب خپرونکی، کابل، ۱۳۸۷ ل.

- ۱۰- شاهد، ایس ایم، ژباړن، سهار، نظير احمد، رسنيزه څيړنه، خپرونکی، د ختيځې سيمې د ليکوالو او ژورناليسټانو خپلواکه ټولنه، ۱۳۸۷ ل.
- ۱۱- شکرخوا، ډاکټريونس، ژباړن، شينواری، محمد آصف، خير، دانش خپرندويه ټولنه، پيښور، ۱۳۸۵ ل.
- ۱۲- کاتوزيان، ډاکټر ناصر، مطالعه علم حقوق ومطالعه در نظام حقوقي ايران، خپرونکی، شرکت سهامی انتشار، چاپخانه حیدري، ۱۳۸۳ ل.
- ۱۳- لنگرودي، ډاکټر محمدجعفر جعفري، مقدمه علم حقوق، خپرونکی، کتابخانه گنج دانش، ۱۳۸۴ ل.
- ۱۴- مموزی، عرب شاه، ژورنالستي اخلاق، آواز(مجله)، د افغانستان د ملي راډيو ټلويزيون له خپرونو څخه، خپرونکی، مطبعه آزادي، ۱۳۸۷ ل.
- ۱۵- مدني، ډاکټر سيد جلال الدين، حقوق اساسي و نهادهای سياسي جمهوري اسلامي ايران، خپرونکی، چاپخانه علامه طباطبائي، ۱۳۷۰ ل.
- ۱۶- هاله، پوهاند حبيب الرحمن، ژباړن، امانی، استاد امان الله، د ژباړنې اصول، خاور خپرنديزه ټولنه، ۱۳۸۷ ل.
- ۱۷- <http://www.article19.org/pdfs/standards/righttoknow/pdf>
- ۱۸- www.wipo.int/new/en/links/addresses/ip/index.htm

